

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 14-9-2003

Στην Αθήνα, σήμερα, 14 Σεπτεμβρίου 2003, ημέρα Κυριακή και ώρα 17.00', στην Αίθουσα 150 του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της "Βουλής των Εφήβων", υπό την Προεδρία του Βουλευτή Β' Αθήνας κ. Γεωργίου Δασκαλάκη, με αντικείμενο την επεξεργασία και εξέταση των θεμάτων: «Αποκέντρωση-Αστυφιλία, Δημόσια Διοίκηση, Ισότητα φύλων, Τύπος και ΜΜΕ, Δημόσια Ασφάλεια, Κρατική Ασφάλεια, Δικαιοσύνη, Κοινωνική Ανισότητα, Αξιοκρατία-Αναξιοκρατία, Πολιτική - Πολιτικοί - Κόμματα, Σωφρονιστικά Ιδρύματα, Δημοκρατία-Ελευθερία και Ανθρώπινα Δικαιώματα» της Σύνοψης Κειμένων των μαθητών της Α', Β' και Γ' τάξης του Ενιαίου Λυκείου και των Τ.Ε.Ε., καθώς και των Τ.Ε.Ε. Μαθητείας Α' Κύκλου του Ο.Α.Ε.Δ. από την Ελλάδα και τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα "Βουλή των Εφήβων", Η' Σύνοδος 2002 - 2003. (1η συνεδρίαση)

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αλμάρα Αφροδίτη (Α' Αθήνας), Αντωνιάδου Άννα (Β' Αθήνας), Ανυφαντή Φωτεινή (Ν. Καρδίτσας), Βαλέρη Αναστασία (Επικρατείας), Βασιλειάδου Βασιλική (Μόναχο Γερμανίας), Βιτσιού Μαρία (Ν. Άρτας), Γαλανού Θεοδώρα (Ν. Φθιώτιδας), Γκίνης Κωνσταντίνος (Ν. Εύβοιας), Δαλαμπίρα Γεωργία (Ν. Σερρών), Δεμερτζή Μαίρη (Ν. Αρκαδίας), Δημητρέλης Δημήτρης (Ν. Χίου), Ζωγράφος Νικόλαος (Ν. Βοιωτίας), Ιωάννου Ελένη (Σουδάν), Κακού Ευδοκία (Ν. Ευρυτανίας), Καρατζάς Βασίλης (Ν. Ηλείας), Καρπέτας Ιωάννης (Α' Αθήνας), Κινατζού Δανιήλ (Β' Αθήνας), Κούρη-Δουλιγερίδου Κωνσταντίνα (Ν. Κιλκίς), Κύρου Κωνσταντίνος (Β' Αθήνας), Λάσκος Άρης (Α' Αθήνας), Λούκη Δωροθέα (Ν. Φλώρινας), Μάνη Καλλιόπη (Β' Αθήνας), Μαρκοπούλου Ιωάννα (Ν. Κορινθίας), Μασούρα Μαρία (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Μαύρου Γεωργιάνα (Β' Αθήνας), Μουτάφης Μανώλης (Β' Πειραιά), Μπέκα Ελπινίκη (Ν. Τρικάλων), Μπεντεβή Ιωάννα (Β' Αθήνας), Μπούρου

Σοφία (Β' Αθήνας), Οικονόμου Δήμητρα (Ν. Τρικάλων), Παπαδημητρίου Φωτεινή (Ν. Εύβοιας), Παπαζιάκας Γεώργιος (Ν. Καβάλας), Πέντος Δημήτρης (Β' Θεσσαλονίκης), Πετρόπουλος Χαρίλαος (Σίδνεϋ Αυστραλίας), Ρεντίφης Μάριος (Περιφέρεια Ν. Αττικής), Σκανδάλη Νικολίνα (Ν. Καρδίτσας), Στεργίου Ιωάννα (Ν. Καρδίτσας), Στυλιανίδου Αναστασία (Λευκωσία Κύπρου), Σύρμος Αλέξανδρος (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Σωτηρίου Σωτήρης (Λάρισα Κύπρου), Τασιοπούλου Γερακίνα (Ν. Ημαθίας), Τριακίδης Κοσμάς (Ν. Φλώρινας), Φραγγίδου Παγώνα (Ν. Κιλκίς), Φράγκας Βασίλης (Περιφέρεια Ν. Αττικής), Χαλκίτης Ιωάννης (Ν. Δωδεκανήσου), Χατζηαθανασίου Αθηνά (Ν. Ημαθίας), Χατζηαθανασίου Αιμίλιος-Θεόδωρος (Αδελαίδα Αυστραλίας) και Χριστοφής Ορέστης (Α' Πειραιά).

Στη συνεδρίαση παραβρέθηκε το μέλος του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων» κ. Γεώργιος Κόκκινος, Επίκουρος Καθηγητής της Ιστορίας και της Διδακτικής της Ιστορίας στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Αιγαίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Σας καλωσορίζω στη Βουλή των Ελλήνων.

Ονομάζομαι Γεώργιος Δασκαλάκης, είμαι παλιός Βουλευτής της Β' Αθήνας και θα προεδρεύσω στη συνεδρίαση της Επιτροπής σας. Από την κατάσταση με τα ονόματά σας βλέπω ότι καλύπτεται όλη η Ελλάδα. Βλέπω, ακόμη, Έφηβους Βουλευτές από τη Γερμανία, το Σουδάν, την Κύπρο, την Αυστραλία, την Αμερική.

Ελπίζω ότι θα περάσουμε καλά στη διάρκεια των συζητήσεων.

Ο καλύτερος προεδρεύων είναι εκείνος που δεν παρεμβαίνει κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων. Αυτό σημαίνει ότι διευκολύνεται από τους παρευρισκόμενους στην αίθουσα. Βέβαια, όλα αυτά με άνεση στην ελευθερία του λόγου. Αλίμονο, αν εσείς δεν διεκδικούσατε αυτό το δικαίωμα στα πλαίσια, φυσικά, των κανονισμών και των προϋποθέσεων. Εδώ, στο ναό της Δημοκρατίας, όπου έχει κατοχυρωθεί συνταγματικά ο διάλογος, εσείς καλό είναι να δώσετε το παράδειγμα.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής, Ορέστης Χριστοφής, Εισηγητής.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΗΣ (Α' Πειραιά - Εισηγητής):

Πρέπει να σας εξομολογηθώ ότι η θέση μου είναι πολύ δύσκολη και δυσάρεστη. Και αυτό γιατί έβαλαν εμάς τους «άτακτους» να μιλήσουμε για τάξη και διοίκηση. Τα ερωτήματα είναι πάρα πολλά. Για ποια τάξη μιλούμε; Τάξη για όλους; Τάξη με όλους; Ταξική τάξη ή μήπως άτακτη τάξη; Επιτέλους, τι τάξη και πόση τάξη πρέπει να υπάρξει για να είμαστε εντάξει; Και με τη δημόσια διοίκηση τι γίνεται; Διοίκηση από ποιους, σε ποιους και με τι τρόπο; Διοίκηση καθοδηγητική, κατασταλτική, σταθερή και μόνιμη ή εναλλασσόμενη, πρακτικά και ιδεολογικά; Και με τους φορείς της εξουσίας, αυτούς ποιος θα τους διοικεί;

Θα σας συνοψίσω απόψεις και προτάσεις που είναι καλό να ακουστούν.

Θέλουμε να αδειάσουν οι πόλεις και να γεμίσουν τα χωριά.

Θέλουμε ίσες ευκαιρίες για όλους.

Θέλουμε οι κρατικοί υπάλληλοι να είναι πρώτα πολίτες και μετά υπάλληλοι.

Θέλουμε άνδρες και γυναίκες να είναι ισότιμοι, με αναλογική συμμετοχή σε όλα τα επίπεδα διοίκησης και εξουσίας.

Θέλουμε ο ρατσισμός, έναντι οποιασδήποτε κοινωνικής ή φυλετικής ή εθνικής ομάδας, να τιμωρείται με νόμο.

Θέλουμε τα Μέσα «μαζικού αποπροσανατολισμού» ή αλλιώς αποκαλούμενα Μέσα «μαζικής αποβλάκωσης» να γίνουν Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Θέλουμε η υγεία να φύγει από τα χέρια των ιδιωτών εμπόρων και να πάει στα χέρια των επιστημόνων, που δεν την ευτελίζουν, όταν δεν αυτοεξευτελίζονται.

Θέλουμε τα Σώματα Ασφαλείας να μη μας δημιουργούν ανασφάλειες. Για να γίνει αυτό, πρέπει να περάσουν όλοι τους από ψυχολογικά τέστς.

Θέλουμε να μη φτιαχτούν νέες φυλακές, αλλά να κλείσουν και οι παλιές. Υπάρχουν άλλοι τρόποι, ώστε αυτοί που έβλαψαν την κοινωνία, να ξεπληρώσουν στ' αλήθεια το χρέος τους προς αυτήν.

Θέλουμε οι δικαστές να δικάζουν χωρίς να διχάζουν.

Θέλουμε οι εκπρόσωποι του Θεού επί της γης να λογοδοτούν και επ' αυτής και όχι μόνο έναντι του Ανωτάτου Προϊσταμένου τους.

Θέλουμε να φτιαχτεί Υπουργείο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και ας μην καμωνόμαστε πως δεν υπάρχει θέμα και πως κανείς δεν τα καταπατά. Ας ρωτήσουμε τους γέροντες, τα άρρωστα παιδιά, τα φαντάσματα της πόλης, ας ρωτήσουμε όσους δεν έχουν φωνή, πρόσβαση στη δημόσια σφαίρα, θα μας πουν.

Θέλουμε, ακόμη, οι πολιτικοί να μην έχουν άλλο προνόμιο, εκτός από αυτό της πολύ γρήγορης συνταξιοδότησης,

γιατί έτσι αυτοί μεν θα σώζουν την ψυχή τους, πριν ακόμη διαφθαρεί από την εξουσία, εμείς δε θα σωζόμαστε από κάθε είδους συμφορά που μας προκαλούν, και της υπνηλίας μη εξαιρουμένης.

Θέλουμε, επίσης, η Βουλή των Εφήβων να θεσμοθετηθεί ως όργανο που θα έχει λόγο και δικαίωμα παρέμβασης στην οποιαδήποτε απόφαση που αφορά τους νέους και το μέλλον τους. Δε θέλουμε να συνερχόμαστε εθιμοτυπικά μια φορά το χρόνο, αλλά διαρκώς. Θέλουμε «να τρυπήσουμε τον ουρανό και να πάμε στα αστέρια», «να κατεβούμε στον πυρήνα της γης», θέλουμε «να ακούμε την ομορφιά του κόσμου και να βλέπουμε τις μυρωδιές του». Θέλουμε να τα κάνουμε όλα με το δικό μας τρόπο. Ίσως, αυτά δεν γίνονται κατανοητά από τους μεγάλους, και όμως, κάποτε αυτά ήθελαν και αυτοί.

Θέλω όλα αυτά να τα συνοψίσω, αγαπητοί Έφηβοι συνάδελφοι, για να μας μείνει και κάτι: ελευθερία σκέψης και έκφρασης, δικαιοσύνη, ειρήνη, διάλογος, αξιοκρατία, ανεξίτηρη σία, σεβασμός στον άνθρωπο, τα ζώα, τη φύση ολόκληρη. Αυτά θέλουμε.

Με άλλα λόγια, θέλουμε αέρα δημοκρατικό, που να τον αναπνέουμε και να τον νιώθουμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Άννα Αντωνιάδου.

ANNA ANTΩΝΙΑΔΟΥ (Β' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, η Ελλάδα είναι μέλος της Ε.Ε.. Αυτό σημαίνει ότι οφείλει σαν κράτος να σταθεί ισάξια με τα άλλα κράτη – μέλη σε όλους τους τομείς, μεταξύ των οποίων και στα πολιτιστικά, καλλιτεχνικά ζητήματα στα οποία θα αναφερθώ, παρουσιάζοντάς σας τους προβληματισμούς και τα σχόλιά μου.

Είμαι ένα δεκαεξάχρονο κορίτσι. Απασχολούμαι με το χορό, και ιδιαίτερα με το κλασσικό μπαλέτο, με επαγγελματικές προοπτικές, φοιτώντας σε μία ανώτερη επαγγελματική σχολή.

Ο χορός για μένα είναι πηγή ευτυχίας και ζωντάνιας, είναι έκφραση συναισθημάτων και διεγερτικό των αισθήσεων, είναι κομμάτι πλέον του εαυτού μου και της ζωής μου. Ενώ για μένα είναι όλα αυτά, είναι κρίμα στην πατρίδα μου να έχει υποτιμηθεί τόσο πολύ, ώστε να φαίνεται παιχνιδάκι για τον ελεύθερο χρόνο των μικρών κοριτσιών. Θέλουμε την τέχνη και τα γράμματα να τα έχουμε ως κράτος σε πρώτη προτεραιότητα για την ευημερία και πρόοδο των νέων γενεών. Όμως, η πραγματικότητα έρχεται να επιβεβαιώσει ακριβώς το αντίθετο. Πρώτα απ' όλα, το ελλιπές ενδιαφέρον της Πολιτείας για τη δημιουργία σε κάθε γωνιά της Ελλάδας κρατικών σχολών με κατάλληλη υλικοτεχνική και ανθρώπινη υποδομή, καθιστά, όσες σχολές υπάρχουν, ανεπαρκείς. Έτσι, λοιπόν, διαπιστώνεται ότι το μπαλέτο έχει γίνει τέχνη μόνο για λίγους. Οι ιδιωτικές σχολές τώρα, που καλούνται να σηκώσουν το φορτίο αυτό, δεν πληρούν τις απαραίτητες προϋ-

ποθέσεις και υποδομές και η αδιαφορία των αρμόδιων Υπουργείων Πολιτισμού και Παιδείας τις καθιστούν πολλές φορές αποπροσανατολιστικές και, ίσως, και επικίνδυνες. Θεωρώ τυχερό τον εαυτό μου που φοιτώ σε μια σχολή με ιδανικές προδιαγραφές σε κάθε επίπεδο. Αυτό συμβαίνει διότι οι άνθρωποι της σχολής μου έχουν μεράκι και επαγγελματική ευσυνειδησία και όχι διότι η πολιτεία διενεργεί ελέγχους ή υπάρχει αυστηρότητα. Προσπαθούμε να συναγωνιστούμε συναδέλφους και χορευτικά σχήματα του εξωτερικού. Σε χώρες με τεράστια παράδοση στο χώρο αυτό, όπως Ρωσία, Αγγλία, ΗΠΑ, οι σπουδαστές είναι εσώκλειστοι σε ειδικό σχολείο δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, όπου μαθαίνουν και ασκούνται στην τέχνη τους. Εδώ, πρέπει να μοιράσουμε τη μέρα μας στο σχολείο, στο φροντιστήριο, στις ξένες γλώσσες και στο χορό. Έτσι χάνουμε πολύτιμο χρόνο στο πέρα δώθε, με αποτέλεσμα τη μειωμένη απόδοση σε όλα αυτά με τα οποία ασχολούμαστε.

Μια πρόταση, λοιπόν, προς τους Υπουργούς Παιδείας και Πολιτισμού, ενόψει μάλιστα και της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, θα πρέπει να είναι η δημιουργία μερικών τέτοιων σχολείων υπό μορφή πιλοτικού προγράμματος.

Ακόμη θα ήθελα να πω ότι ο δύσκολος δρόμος του χορευτή απαιτεί πέραν των άλλων και την ύπαρξη πόρων. Για την αγορά ενός ζευγαριού παπουτσιών μπαλέτου χρειάζονται περίπου 100 ευρώ, σε περίοδο δε εξετάσεων ή παραστάσεων χρειάζονται ένα με δύο ζευγάρια το μήνα. Επίσης, όλα τα άλλα αξεσουάρ θεωρούνται από το κράτος είδη πολυτελείας και φορολογούνται ανάλογα. Πώς θα τα πληρώσει, λοιπόν, όλα αυτά η οικογένεια; Αν δεν έχει να διαθέσει, τι κάνει; Σταματά το όνειρο ενός παιδιού εκεί ή «κόβει το κεφάλι του», δουλεύοντας όλο και περισσότερο με στόχο να τα βγάλει πέρα.

Τέλος, θα ήθελα να πω πως για να μπορέσουν οι τέχνες και ειδικά ο χορός να εμφυτευτούν περισσότερο στη συνείδηση των νέων, θα πρέπει να γίνεται αναφορά σ' αυτά τα θέματα στο σχολείο, να διοργανώνονται σεμινάρια, παραστάσεις κ.λπ. δίνοντας τα κατάλληλα κίνητρα στους συμμετέχοντες. Το κράτος πρέπει να είναι αρωγός και η συμμετοχή των νέων στις παραπάνω εκδηλώσεις είτε της Ε.Λ.Σ. είτε άλλων σχημάτων ή ομάδων να είναι δωρεάν. Λατρεύω το χορό, είναι η ζωή μου όλη, θυσιάζω τα παιδικά και εφηβικά μου χρόνια για να ανεβώ όσο πιο ψηλά γίνεται, αγωνίζομαι για το χορό και ελπίζω να καταφέρουμε σαν Έλληνες να δείξουμε μια αξιοπρεπή παρουσία και ενόψει της Πολιτιστικής Ολυμπιάδας, ώστε να γίνουμε ισάξιοι και ανταγωνιστικοί με τις προηγμένες χώρες στα ζητήματα της καλλιτεχνικής παιδείας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνα Κούρη – Δουλκερίδου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΟΥΡΤΗ – ΔΟΥΛΚΕΡΙΔΟΥ (Νομός Κιλκίς): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να κάνω μια ερώτηση. Σε ποιόν επιρρίπτει τις ευθύνες ο προλαλήσας Εισηγητής για την ανυπαρξία του Υπουργείου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων; Επίσης, για τα κακώς κείμενα, στα οποία αναφέρθηκε, πιστεύει ότι χρειάζεται σύμπτυξη δυνάμεων πολλών τομέων, για να λυθούν ή πρέπει να υπάρχει ένας καθοριστικός παράγοντας και οι άλλοι να έπονται;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Νικόλαος Ζωγράφος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ (Νομός Βοιωτίας): Σχετικά με τα Μ.Μ.Ε., ήθελα να πω ότι δεν θα ήταν δίκαιο να τα βάζουμε όλα στο ίδιο τσουβάλι. Υπάρχουν, για παράδειγμα, τα κρατικά κανάλια, τα οποία διατηρούν τη σοβαρότητά τους, προβάλλουν ντοκυμαντέρ, έχουν αντικειμενικές ειδήσεις και αρκετές εκπομπές που αφορούν τον πολιτισμό μας. Υπάρχουν, επίσης, ορισμένες εφημερίδες, οι οποίες ενημερώνουν σωστά.

Για το θέμα της αποκέντρωσης, ήθελα να πω ότι πρέπει να συμπεριλαμβάνεται το θέμα της υποδομής και η καλύτερη της παιδείας και των μέσων ψυχαγωγίας στις απομακρυσμένες περιοχές.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαίρη Δεμερτζή.

ΜΑΙΡΗ ΔΕΜΕΡΤΖΗ (Νομός Αρκαδίας): Βρισκόμαστε λίγους μήνες μετά από το τραγικό δυστύχημα στα Τέμπη. Είμαστε όλοι εδώ, εκτός από κάποιους συνομηλικούς μας, που έφυγαν άδικα και έγιναν θυσία στο βωμό της αδιαφορίας εκείνων που συνέχισαν να αδιαφορούν και να εγκληματούν σε βάρος της ελπίδας, σε βάρος της ζωής, της κοινωνίας ολόκληρης. Ο θάνατος των συμμαθητών μας, δυστυχώς, πρέπει να γίνει για εμάς ένα μαύρο λάβαρο. Γιατί οι ζωές εκείνες, όπως και οι ζωές χιλιάδων ανθρώπων που χάνονται στην ασφάλτο, είναι και ευθύνη της Πολιτείας. Και οι ευθύνες πρέπει να αποδίδονται. Όταν αυτό δεν γίνεται, είμαστε όλοι συνένοχοι σε ένα διαρκή σφαγιασμό. Γι' αυτό δεν πρέπει να ξεχνάμε.

Οι αιτίες είναι γνωστές και πρέπει να εξαλειφθούν. Προτάσεις υπάρχουν. Τις συνειδήσεις τις ψάχνουμε και θα τις βρούμε, ακόμη και αν χρειαστεί να αυξήσουμε τις σκουριασμένες καρέκλες και τα βολεμένα πορτοφόλια τους, με τις κραυγές μας, που είναι ασάβινες. Είμαστε νέοι, με όνειρα, προοπτικές και φιλοδοξίες αλέκιστες. Είναι όμορφα όλα αυτά και θέλουμε μαζί μας να τα θυμηθείτε, γιατί κάποτε ήσασταν στη δική μας θέση. Θέλουμε, επίσης, να είναι και οι δρόμοι μας αλέκιστοι από αίμα. Να είναι δρόμοι ασφαλείς με οδηγούς πειθαρχημένους.

Όλα τα παραπάνω δεν θα ήθελα να είναι ένα ακόμη μνημόσυνο, αλλά μία βροντερή υπενθύμιση ευθύνης για το τι

συμβαίνει στους ελληνικούς δρόμους, αλλά και στους ελληνικούς νόμους, που πρέπει να ξαναβρούν στο μυαλό του κάθε πολίτη αξιοπιστία, δυναμική και αίσθημα δικαιοσύνης και ισότητας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Βιτσιού.

ΜΑΡΙΑ ΒΙΤΣΙΟΥ (Νομός Άρτας): Εκπροσωπώ το Γ' Λύκειο Άρτας. Γεννήθηκα και ζω σε μία περιοχή που ζει και αναπνέει, κυρίως, από το αγροτικό εισόδημα. Οι γονείς μου, οι φίλοι μου, οι γείτονές μου είναι άνθρωποι που αντλούν τα έσοδά τους, κατά βάση, από τις αποδόσεις των καλλιεργειών και της κτηνοτροφίας. Ένα μικρό ποσοστό γνωστών μου είναι υπάλληλοι στο δημόσιο ή κάποιο άλλο οργανισμό. Θέλω να αναφερθώ σε κάποιες προτάσεις, που αφορούν τον τόπο μου, αλλά και γενικότερα τις αγροτικές περιοχές όλης της χώρας.

Πριν κάποια χρόνια, είχαμε τις χωματερές για τα αγροτικά προϊόντα, γεγονός αρνητικό. Αν φροντίσουμε να διαδοθούν καινούργιες εξελιγμένες μέθοδοι για καλύτερη ποιότητα και, συγχρόνως, οι υπηρεσίες του κράτους γίνουν πιο εύλικτες και προσιτές στον πολίτη, τα αποτελέσματα θα είναι θετικά. Η αξιοποίηση των προϊόντων θα δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας για νέους και γυναίκες και με αυτόν τον τρόπο θα παραμείνουν οι νέοι στον τόπο τους. Η αειφορία είναι ένας τομέας που πρέπει να προσεχθεί. Δεν επιβαρύνει το περιβάλλον και παράγει προϊόντα ποιότητας. Η προβολή των φυσικών καλλονών και της πολιτισμικής κληρονομιάς κάθε τόπου χωριστά, θα αποφέρει οικονομικά και πνευματικά οφέλη. Ο τουρισμός θα δημιουργήσει εμπορική κίνηση, ανάπτυξη της βιοτεχνίας και της οικοτεχνίας, καταπολέμηση της ανεργίας, άνοδο του βιοτικού επιπέδου. Θα μας φέρει σε επαφή και γνωριμία με άλλους ανθρώπους, θα πλουτίσει τις εμπειρίες μας, θα καταπολεμήσει τις προκαταλήψεις, θα ανταλλάξουμε ιδέες, θα έρθουμε πιο κοντά στην ευρωπαϊκή ιδέα. Θεωρώ ότι είναι απαραίτητο να στηριχθεί οικονομικά η περιφέρεια και ειδικά ο πρωτογενής τομέας, ο οποίος συμβάλλει στην οικονομική αναβάθμιση της χώρας. Λείπουν οι αναπτυξιακές δραστηριότητες και τα κίνητρα που θα κρατήσουν τους νέους στους τόπους καταγωγής τους. Γίνεται άνηση κατανομή επενδύσεων κέντρου και περιφέρειας, με αποτέλεσμα να συρρέουν στην πρωτεύουσα και γύρω από αυτήν χιλιάδες άνθρωποι, που, κατά τη γνώμη μου, θα ήθελαν να μείνουν στον τόπο τους.

Πιστεύω ότι έχω το δικαίωμα και την υποχρέωση να προσπαθήσω για ένα καλύτερο αύριο στον τόπο που γεννήθηκα, που ζω μέχρι τώρα και ελπίζω να συνεχίσω να ζω και μετά τις σπουδές μου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Δανιήλ Κινatzούι.

ΔΑΝΙΗΛ ΚΙΝΑΤΖΟΥΙ (Β' Αθήνας): Το θέμα που με

απασχολεί είναι το ότι δεν υπάρχει σχέση κράτους και φορέων με τους νέους και τους πολίτες, είναι μια ανύπαρκτη σχέση. Και, όμως, το Κράτος προσδοκά την συμπαράσταση των νέων σε καιρούς πολιτικών αλλαγών. Θα ήθελα να επισημάνω την έλλειψη εξυπηρέτησης της μεγαλύτερης μερίδας των πολιτών αυτής της Χώρας, όπως είναι οι νέοι, οι ηλικιωμένοι, οι άνθρωποι με ειδικές ανάγκες και όσοι ζουν σε απομακρυσμένες περιοχές. Το σύστημα δεν είναι καθόλου πρακτικό και λειτουργικό γι' αυτούς τους ανθρώπους.

Επίσης, επικρατεί μία αβεβαιότητα στους νέους, ως προς την ένταξή τους στην κοινωνία. Βλέπουν τις ικανότητές τους και τις γνώσεις τους, όχι πια σαν όπλα που θα χρειαστούν στην επαγγελματική σταδιοδρομία τους, αλλά σαν εργαλεία, στα χέρια των οργάνων της Πολιτείας. Νοιώθουν ότι η ζωή τους εξαρτάται από εξωτερικούς παράγοντες, που το μόνο που επιδιώκουν είναι την ψήφο και την κομματική συμμετοχή τους και δεν στέκουν στην αξία και την ικανότητά τους. Βλέπουμε τον πολιτικό κόσμο να παίζει το παιχνίδι του ανταγωνισμού, δίχως να λογαριάζει την κοινωνική του ευθύνη απέναντι στους πολίτες. Βλέπουμε να προωθεί και να υπερασπίζεται τελειωμένα και «αψηγάδιαστα» σχέδια, που αργότερα μπορεί να έχουν μεγάλο κοινωνικό αντίκτυπο. Τα προβλήματα, τα λάθη και τα μειονεκτήματα των σχεδίων αυτών, επιφορτίζουν τις επόμενες γενιές.

Τέλος, θέλω να σταθώ στα κοινωνικά πρότυπα που πρέπει να ακολουθούν οι νέοι. Πρέπει να είναι άνθρωποι ηθικοί και με υποδειγματική συμπεριφορά. Αυτά ο πολιτικός κόσμος δεν τα δίνει στους νέους με αποτέλεσμα να εισπράττει την κοινωνική αποδοκιμασία. Παρά ταύτα δεν αλλάζει τίποτα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Γεωργιάννα Μαύρου.

ΓΕΩΡΓΙΑΝΝΑ ΜΑΥΡΟΥ (Β' Αθήνας): Σήμερα νοιώθω ότι είμαι ο λόγος και η κρίση του. Νοιώθω την ανάγκη να πω όσα κουβαλάει η ψυχή και το μυαλό των δεκαέξι μου χρόνων. Αυτά που βιάζουν την ψυχή μου, τον αυθορμητισμό μου, τη δημιουργικότητά μου. Όσα θα πω είναι ένα μνημόσυνο για τους συμμαθητές μας, που χάθηκαν τόσο άδικα, τον περασμένο Μάιο. Ακόμη, θα πω λόγια μεστά, που ξεχειλίζουν και από θυμό, όταν ένα ιατρικό λάθος του νοσηρού συστήματος υγείας στέρησε το μεγαλύτερο ποσοστό όρασης της δικής μου μητέρας. Δύο τραγικά γεγονότα, μία κατάθεση ψυχής. Θα εκφράσω λόγια που πιστεύω ότι έχουν το ίδιο βάρος σε όλα τα χείλη των εφήβων και πως θα συμβάλουν στη σωτηρία της αξιοπρέπειάς τους. Νοιώθω να θέλω να απλώσω το χέρι μπροστά, να σφίξω τη γροθιά μου, να ξεχωρίσω το δείκτη από τα άλλα δάκτυλα και τώρα να αρχίσω.

Κατηγορώ όσους δεν με αφήνουν να ονειρευτώ για το μέλλον μου και βάζουν φραγμό στα όνειρά μου. Αυτούς που

βάζουν φραγμούς στην πρόδοό μου, που παλεύω γι' αυτήν. Νοιώθω να είμαι προκατασκευασμένη έφηβος, γι' αυτό που κάποιος με προορίζει να γίνω. Κατηγορώ αυτούς που αφήνουν σε μας ό,τι αυτοί ονειρεύτηκαν και φιλοδόξησαν να πραγματώσουμε.

Ανησυχώ για το μέλλον, γιατί είναι για μας το αυριανό παρόν. Η κοινωνία που κληρονομούμε βρίσκεται έξω από τις δικές μας προσδοκίες. Κατηγορώ όσους εμποδίζουν τον ενθουσιασμό μου να διοχετευθεί σε υψηλούς σκοπούς και στόχους. Αυτό οφείλεται στο λαθεμένο δρόμο που μου χαράζει η κοινωνία στο σχολείο. Κατηγορώ και αρκετούς από τους κορυφαίους αυτού του τόπου, γιατί δεν νοιάζονται για τον λαό τους. Η δημιουργική τους ανεπάρκεια τους αναγκάζει να βολεύονται στην άνεση της πολυθρόνας των υποσχέσεων. Διαπιστώνουμε ότι το βιοτικό επίπεδο της χώρας μας δεν είναι ομοίμορφο. Η δημοκρατία και η δικαιοσύνη δεν συμβιβάζονται με τη δυστυχία, την ανεργία και την ανασφάλεια. Πως μπορεί να συνυπάρξει το ολυμπιακό πνεύμα στην Ελλάδα του 2004 με τις τόσες πολλές κοινωνικές αντιθέσεις; Κατηγορώ όσους μας εμποδίζουν στο κτίσιμο μιας κοινωνίας πιο δίκαιης, πιο ανθρώπινης. Κατηγορώ όσους αγνοούν πως η παιδεία είναι η δεύτερη γέννηση του ανθρώπου. Κατεβάζουν τη στάθμη της μόρφωσης και συναινούν στη διαμόρφωση ενός άβουλου εφήβου. Έχουν δημιουργήσει ένα περιβάλλον μόρφωσης που μας οδηγεί στην πλήρη σωματική, ψυχική και πνευματική μας αποδιοργάνωση. Γιατί στον περιορισμό των ελεύθερων ωρών βρίσκεται η κορύφωση του εκπαιδευτικού δράματος της εποχής μας.

Εμείς οι έφηβοι θέλουμε μια παιδεία, που να παρέχει ίσες ευκαιρίες μόρφωσης σε όλους εμάς. Γιατί η δωρεάν παιδεία και η υποχρεωτική μόρφωση αυτό το νόημα έχουν.

Κατηγορώ όσους βοήθησαν φίλους μου να χάσουν τη ζωή τους, μπλέκοντας στα δίκτυα του λευκού θανάτου και της εξάρτησης. Φοβάμαι, πως δεν θα με αφήσουν οι εκσυγχρονισμοί και η παγκοσμιοποίηση, που κάποιος κτίζουν, να ανασάνω τον ελεύθερο αέρα του μέλλοντος. Κατηγορώ αυτούς που προσπαθούν για να ντυνόμαστε διεθνικά, να τρεφόμαστε διεθνικά, να συμπεριφερόμαστε διεθνικά, ακόμα και να υπερασπιζόμαστε την πατρίδα μας διεθνικά. Κατηγορώ αυτούς που άφησαν να ξεθωριάσουν η ιστορία και οι αγώνες του έθνους μας, αυτούς που συναίνεσαν να εξαρτάται η ειρήνη και η τύχη των κρατών από τους κ.κ. Μπους και Μπλερ.

Κατηγορώ όσους δεν άφησαν την Ελλάδα και το λαό της στον πρόσφατο πόλεμο ΗΠΑ – Ιράκ να συμπεριφερθούν γνήσια και σωστά. Κάποιοι αγνόησαν, πως κάθε ανταλλαγή της ελευθερίας με ο,τιδήποτε άλλο σημαίνει δουλεία. Κατηγορώ όποιον μιλάει για παγκόσμιο πολιτισμό, χωρίς να υπενθυμίζει και να εξυμνεί την ελληνική συμβολή.

Παρακαλώ όλους να περισώσετε την πατρίδα μας και να

την ξεχωρίσετε μέσα από μια «Πανευρώπη», προβάλλοντας την πνευματική κληρονομιά που διαθέτει. Είναι αμέτρητα τα κατηγορώ και δεν χρειάζεται να πω άλλα, εκτός από ένα τελευταίο που νοιώθω την ανάγκη να το πω πιο δυνατά. Κατηγορώ τους γονείς μου, γιατί δεν επαναστάτησαν και μας παραδίδουν τη σκυτάλη της ζωής με τόσα βαριά και ασήκωτα προβλήματα.

Τελειώνοντας, ζητώ ταπεινά να απλώσετε και εσείς το χέρι σας, να σφιξέτε στην παλάμη σας το δικό μου και να μου υποσχεθείτε πως θα προσπαθήσετε να μου εξασφαλίσετε σωστή αγωγή, ισχυρά εφόδια, αγάπη. Με ένα θερμό παρακαλώ, ζητώ την συμπαράστασή σας. Θέλω να συμβάλετε για να αποκατασταθεί η ματιά της μάνας μου. Δώστε μου το δικαίωμα να σας σεβαστώ πιο πολύ, να σας εμπιστευτώ πιο πολύ. Αφήστε με να αντλήσω από τη ματιά όλων σας, αυτή τη ματιά που εκπέμπει η ματιά της μάνας μου έστω και σακατεμένη. Αυτό θα γίνει, αν θυμηθείτε, πως η παραγωγικότερη κληρονομιά που μπορείτε να μας αφήσετε είναι να αναγνωρίσετε τα όποια σφάλματά σας και να μας αφήσετε εμάς να συνεχίσουμε το δρόμο μας σε κάτι θετικό. Ευχαριστώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Μασούρα.

ΜΑΡΙΑ ΜΑΣΟΥΡΑ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Κύριε Πρόεδρε, Έφηβοι Βουλευτές, το θέμα της ομιλίας μου είναι το φαινόμενο της αστυφιλίας και οι επιπτώσεις του στην περιφέρεια, καθώς και η υπολειτουργία των αποκεντρωτικών μηχανισμών, που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε μείωση των συνεπειών της αστυφιλίας. Τις συνέπειες αυτές τις βιώνουμε ιδιαίτερα όσοι ζούμε στις περιφερειακές πόλεις, στις κομοπόλεις και στα χωριά της πατρίδας μας, αλλά και οι κάτοικοι των ίδιων των μεγαλουπόλεων.

Η Ελλάδα σήμερα χαρακτηρίζεται, ως προς την κατανομή του πληθυσμού, από μια ασφυκτικά κατοικημένη πρωτεύουσα, κάποιες μεγαλουπόλεις και μια πληθώρα περιφερειακών πόλεων και παραμεθόριων περιοχών. Έτσι, λοιπόν, η κατανομή του πληθυσμού οδηγεί σε μια γενικότερη δυσλειτουργία του κράτους και σε επιβράδυνση της επιδιωκόμενης ανάπτυξης. Το φαινόμενο έχει τις ρίζες του, κατά κύριο λόγο, στην έλλειψη απασχόλησης των νέων και γενικότερα του εργατικού δυναμικού της περιφέρειας και στη συρρίκνωση της αγροτικής παραγωγής σε παραδοσιακά προϊόντα (καπνά, ελιές κ.λπ.), που συγκρατούσαν τους κατοίκους στην περιοχή τους. Σε συνδυασμό δε με το ότι τα προγράμματα για νέες παραγωγές προϊόντων δεν έπεισαν τους αγρότες, λόγω κακής ενημέρωσης και πληροφόρησης τους αγρότες, ότι θα μπορούσαν να εξασφαλίσουν καλύτερο τρόπο ζωής, οδηγούν στην οδυνηρή πολλές φορές λύση της φυγής, της εγκατάλειψης της υπαίθρου.

Υπάρχει έλλειψη αναγκαίων υποδομών που θα βελτίω-

ναν τη ζωή των κατοίκων και θα δημιουργούσαν αίσθημα ασφάλειας και προοπτικής. Ενδεικτικά αναφέρω ότι στην επαρχία του Βάλτου υπάρχει πρόβλημα υδροδότησης πολλών περιοχών και ειδικότερα άρδευσης των αγροτικών κληρών. Οι οικογένειές μας συλλέγουν σταγόνα – σταγόνα το νερό για τις καθημερινές τους ανάγκες και η επίσημη πολιτεία σχεδιάζει εκτροπή του Αχελώου.

Η εκπαιδευτική πολιτική μιλάει για ίσες ευκαιρίες για τους νέους ανθρώπους της Ελλάδας, αλλά στα χωριά μας τα παιδιά δεν μαθαίνουν ξένες γλώσσες. Δεν έχουν επαφή και γνώση της νέας τεχνολογίας και μεθόδους της εκπαίδευσης. Έχει λάβει υπόψη της η πολιτική ηγεσία τις θυσίες στις οποίες υποβάλλονται οι γονείς μας για να καλύψουν τις ελλείψεις που παρουσιάζονται στην εκπαίδευσή μας;

Η ανασφάλεια που δημιουργεί η υπολειτουργία των νοσοκομείων και των κέντρων υγείας σχετικά με τα προβλήματα υγείας που παρουσιάζονται είναι ένας άλλος παράγοντας που δημιουργεί τάσεις φυγής, όπως επίσης τα ελάχιστα αθλητικά κέντρα ή η πλήρης έλλειψή τους. Ενδεικτικά αναφέρω ότι στο χωριό μου έχει ποδοσφαιρική ομάδα χωρίς γήπεδο. Η απουσία πολιτιστικών υποδομών που θα πρόσφεραν ψυχαγωγία και δημιουργικές διεξόδους στους νέους και θα τους απέτρεπαν από τα ναρκωτικά, από τον αλκοολισμό, που δυστυχώς έχει πάρει ανησυχητικές διαστάσεις. Στο Νομό μας καθόλου δεν αμβλύνει την ασφυξία και την πλήξη που δημιουργεί ο συντηρητισμός, οι απαρχαιωμένες αντιλήψεις και ο κοινωνικός έλεγχος των κλειστών κοινωνιών μας.

Όλα αυτά έχουν ως συνέπεια τη μαζική εγκατάλειψη των χωριών και τη συνακόλουθη και συνεχιζόμενη αύξηση του πληθυσμού των πόλεων. Τα προβλήματα που οι κάτοικοι της υπαίθρου αντιμετωπίζουν επιδεινώνονται όλο και περισσότερο εξαιτίας της αδιαφορίας και της πλήρους ερήμωσης των τόπων τους. Ταυτόχρονα, τις κενές θέσεις που αφήνουν πίσω τους όσοι φεύγουν, τείνουν να καταλαμβάνουν οι οικονομικοί μετανάστες, οι οποίοι φθάνουν να τις θεωρούν κτήμα τους. Από την άλλη, η αστυφιλία οδήγησε σε αύξηση του πληθυσμού των πόλεων, στην αύξηση της ανεργίας δημιουργώντας ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον, έντονους ρυθμούς ζωής και φυσικά άγχος και πίεση στους κατοίκους. Η ίδια η ανεργία οδηγεί πολλούς ανθρώπους στο περιθώριο ή ακόμα και στην παρανομία, προκειμένου να εξασφαλίσουν τα προς το ζην. Είναι επόμενο, λοιπόν, να παρατηρείται αύξηση της βίας και της εγκληματικότητας.

Η Πολιτεία θα πρέπει να επιταχύνει τις διαδικασίες για ουσιαστική αποκέντρωση. Θα πρέπει να ενισχύσει και να εξασφαλίσει το εισόδημα των αγροτών και των κτηνοτρόφων. Θα πρέπει να δημιουργήσει προϋποθέσεις ανάπτυξης νέων μορφών απασχόλησης. Εδώ, θα ήθελα να τονίσω τόσο την ευθύνη των υπηρεσιών για την έλλειψη ενημέρωσης όσο και την αδιαφορία και έλλειψη ενδιαφέροντος για νέα προ-

γράμματα των ίδιων των κατοίκων της περιοχής μου. Σε συνεργασία με την Τοπική Αυτοδιοίκηση η Πολιτεία πρέπει να επιλύσει τα προβλήματα υποδομών που παρουσιάζονται, να αξιοποιήσει και να αναδείξει τα μνημεία του πολιτισμού που είναι άγνωστα. Να εμποδώσει την αντίληψη ότι η περιφέρεια δεν αποτελεί απλώς την «άλλη» Ελλάδα.

Η λύση του προβλήματος είναι υπόθεση όλων μας. Μόνο αν δραστηριοποιηθούμε όλοι μπορεί να επιτευχθεί η αξιοποίηση και η ανάπτυξη της υπαίθρου, αλλά και να εξασφαλιστούν ανάσες ζωής για τα μεγάλα αστικά κέντρα. Ελπίζω αυτό το όνειρο να γίνει σύντομα πραγματικότητα. Σας ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Έφηβοι Βουλευτές, θα μου επιτρέψετε να μιλήσω. Έχω την έγκριση του Σώματος της Επιτροπής.

Γεωργιάνα, πρέπει να σου πω, ότι ήθελα να σε χειροκροτήσω, αλλά λόγω της θέσεώς μου δεν σε χειροκρότησα.

Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές υπήρξαν γενιές νέων που επαναστάτησαν στο παρελθόν, ηττήθηκαν και πλήρωσαν από αντεπαναστατικές δυνάμεις. Υπήρξαν γενιές νέων, που ξεσηκώθηκαν να τραβήξουν μπροστά και οπισθοδρομικές δυνάμεις ανέκοψαν το δρόμο τους. Τώρα, μένει στις δικές σας γενιές και στις επόμενες, να μην μείνουμε στο κατηγορώ. Να μείνουμε και στην πράξη και στην ειρηνική πάντα επανάσταση.

Είναι σημαντικός ο ρόλος αυτής της Επιτροπής με τα όσα θέματα ασχολείται. Η δημόσια διοίκηση δεν αφορά τους δημοσίους υπαλλήλους και το πώς λειτουργούν ούτε άλλα θέματα που μπορεί να έχει ο καθένας στο μυαλό του. Αφορά σε ένα μεγάλο ζήτημα: Πώς από το μοντέλο διακυβέρνησης της χώρας αναπτύσσεται η δημοκρατία σε όλα τα επίπεδα, όχι μόνο η πολιτική, αλλά και η οικονομική δημοκρατία, δηλαδή η κοινωνική δικαιοσύνη. Θα ακούτε τώρα τελευταία ότι γίνεται συζήτηση για τη νέα περιφερειακή δομή της χώρας και αυτό είναι ζήτημα της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, όπως και οι εκλογικοί νόμοι, η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Όλα αυτά έχουν να κάνουν με την περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας και είναι ένα ευρύτατο πεδίο συζήτησης, που προσωπικά νομίζω θα εμπλουτιστεί από τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Βουλής των Εφήβων, κυρίως, για ζητήματα που αφορούν το πώς ονειρεύεστε το μοντέλο διακυβέρνησης της χώρας, το βάθεμα της δημοκρατίας και της πολιτικής, την κατοχύρωση της κοινωνικής δικαιοσύνης, της αλληλεγγύης και της συλλογικότητας. Αυτά ήθελα να πω για να βοηθήσω στον προσανατολισμό της συζήτησης, χωρίς βέβαια να σημαίνει πως ό,τι ακουστεί εκτός αυτού του πλαισίου δεν είναι εποικοδομητικό. Δεν υπάρχουν στεγανά: το ένα βοηθά το άλλο ή το ένα αναιρεί το άλλο, αν δε λειτουργήσουν παράλληλα και σωστά.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Γεραζίνα Ταιοπούλου.

ΓΕΡΑΚΙΝΑ ΤΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Ημαθίας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι χρέος μας απέναντι στην κοινωνία οι νέοι να συζητούν τα κρίσιμα και σοβαρά ζητήματα που απασχολούν την ελληνική κοινωνία. Γι' αυτό και η επιλογή μου να τοποθετηθώ για τις σχέσεις των νέων με την πολιτική δεν είναι καθόλου τυχαία.

Έχει καταστεί πλέον σαφές ότι η μεγάλη πλειοψηφία της νεολαίας βλέπει το πολιτικό σύστημα στην καλύτερη περίπτωση ουδέτερα. Εξάλλου, δεν είναι ίδια η αντίληψη σε όλους τους νέους για το τι πραγματικά είναι η πολιτική. Συνήθως την ταυτίζουν με την εξουσία. Κατά συνέπεια, κάθε αρνητικό φαινόμενο που συνδέεται με την άσκηση εξουσίας, πραγματικό ή κατασκευασμένο από τα Μ.Μ.Ε., συσχετίζεται με την έννοια της πολιτικής. Μια επιλογή συνηθισμένων απαντήσεων που δίνουμε εμείς οι νέοι στο ερώτημα «γιατί δεν συμμετέχεις» είναι ιδιαίτερα ενδεικτική της αντίληψής μας σήμερα. «Γιατί να συμμετάσχω σε κάτι που δεν είναι δική μου υπόθεση. Τι έχω να κερδίσω; Με ποιον να πάω, αφού όλοι είναι ίδιοι. Έχω πιο σοβαρά πράγματα με τα οποία να ασχοληθώ. Τα κόμματα δεν λειτουργούν δημοκρατικά και οι ηγεσίες κάνουν «κουμάντο». Είναι «όλοι κλέφτες και τα παίρνουν». Ποιοι είναι οι παράγοντες που διαμορφώνουν την παραπάνω αντίληψη των νέων για την πολιτική; Η προβολή από τα Μ.Μ.Ε. και όχι μόνο, μιας εικονικής πραγματικότητας συγκεκριμένων προτύπων ιδεών και αξιών που διαμορφώνουν ένα μοντέλο του ανθρώπου - καταναλωτή, που όλα γύρω του τον πείθουν ότι δεν υπάρχει συλλογικό ενδιαφέρον παρά μόνο ατομικό και τον παροτρύνουν σε συγκεκριμένους ρόλους στο ανταλλακτικό σύστημα της εργασίας, της παραγωγής και της κατανάλωσης.

Η εντύπωση αυτή που αρχίζει να σχηματίζεται ενισχύεται ακόμη περισσότερο και μετατρέπεται σε βεβαιότητα, όταν τα πολιτικά στελέχη είτε λόγω σχέσης υποτέλειας που έχουν αναπτύξει με τους ιδιοκτήτες των Μ.Μ.Ε., είτε λόγω πολιτικής ανωριμότητας, παρελαύνουν από τα ιδιωτικά κανάλια άλλοτε για να εξυπηρετήσουν σκοπιμότητες και άλλοτε για να ικανοποιήσουν τη ματαιοδοξία τους.

Τελευταίο, αλλά ιδιαίτερα σημαντικό ζήτημα, είναι η ίδια η άσκηση της κυβερνητικής πολιτικής. Η συνέπεια ως προς την εφαρμογή του προγράμματος που ψήφισε ο λαός, οι πειστικές απαντήσεις, οι προθέσεις, η ανταπόκριση στις κοινωνικές ανάγκες και προσδοκίες είναι στη συνείδηση του μέσου νέου και του μέσου πολίτη περισσότερο ζητούμενα παρά υπαρκτά. Οι πολιτικές νεολαίες δεν έπαψαν, βέβαια, ποτέ να διαθέτουν εμπειριστατωμένες αναλύσεις, αλλά και ταυτόχρονα να διατυπώνουν ριζοσπαστικές ιδέες. Υπάρχει όμως μία σοβαρή αντίφαση. Η έκφραση αυτών των ιδεών σπάνια συνοδεύεται από κινήσεις αντίστοιχου χαρακτήρα.

Πιστεύω ότι για να ενεργοποιηθούν οι νέοι, πρέπει να υπαρξουν οι θεσμικές παρεμβάσεις. Η δημιουργία των δη-

μοτικών συμβουλίων νεολαίας σε περιφερειακό επίπεδο, όπως και το εθνικό συμβούλιο νεολαίας σε εθνικό επίπεδο είναι θεσμοί που, αν αξιοποιηθούν, μπορούν να αποτελέσουν διέξοδο δημιουργικής συμμετοχής για τους νέους και ταυτόχρονα θα τους παρέχουν την αίσθηση της αποτελεσματικής παρουσίας τους μέσα στην κοινωνία.

Αυτό όμως που προέχει, εάν φιλοδοξούμε να ενεργοποιηθεί η συνείδηση των νέων ανθρώπων, είναι ότι πρέπει να αποκατασταθεί το φθαρμένο πρόσωπο της πολιτικής, να γίνει ελκυστική, ώστε να μπορούν να πιστέψουν οι νέοι στην πολιτική και να ενταχθούν ενεργά στους κομματικούς σχηματισμούς. Έχοντας προσπαθήσει να διεισδύσω στο φαινόμενο της σχέσης των νέων με την πολιτική, διαπίστωσα ότι η διατύπωση συγκεκριμένων προτάσεων υπό τη μορφή συνταγών άμεσης θεραπείας, δεν είναι δυνατή. Θα ήμουν αφελής, αν πίστευα ότι η λύση του προβλήματος θα προέκυπτε από θεωρητικές αναλύσεις και μόνο. Η συζήτηση για την πολιτική είναι πολιτικό γεγονός, είναι πολιτική στάση, δεν είναι όμως πολιτική έκφραση.

Στην προκειμένη περίπτωση η αναζήτηση μιας τέτοιας πολιτικής δράσης περιλαμβάνει πολλά πεδία παρέμβασης, όπως την εκπαίδευση, τους πολιτειακούς θεσμούς, την αναβάθμιση του κοινοβουλίου και την ανάδειξη του σε κορυφαίο εκφραστή της δημοκρατίας – τον τελευταίο καιρό γίνονται σημαντικά βήματα προς την κατεύθυνση αυτή – τους πολιτικούς θεσμούς, το εθνικό συμβούλιο νεολαίας, τη λειτουργία των δημοτικών και νομαρχιακών συμβουλίων νεολαίας, οι θεσμοί αυτοί δεν πρέπει να ακολουθήσουν τη λειτουργία της αδράνειας και της αναποτελεσματικότητας που εμφανίζουν οι αντίστοιχοι θεσμοί εκπροσώπησης των νέων στο σπουδαστικό και φοιτητικό χώρο τα τελευταία χρόνια. Ο κομματισμός, η έλλειψη φαντασίας, η αποκοπή των εκπροσώπων από τους εκπροσωπούμενους είναι φαινόμενα που δεν ταιριάζουν με τη ζωντάνια, με την ορμή, τα όνειρα και τις προσδοκίες των νέων ανθρώπων. Το συναίσθημα κάποιου ανθρώπου ότι με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, κατά το μέτρο των δυνατοτήτων του, μπορεί να είναι χρήσιμος και δημιουργικός, αποτελεί το ωραιότερο κίνητρο για τη δημιουργική παρουσία του.

Αυτόκλητοι κριτές και σωτήρες της κοινωνίας και των πολιτών δεν πρέπει να ανακηρυχθούμε ποτέ. Πρέπει, όμως, να γνωρίζουμε μια σημαντική αλήθεια. Υπάρχουμε ως πολίτες, εφόσον επιμένουμε να σκεφτόμαστε, να οραματιζόμαστε, να αμφισβητούμε, να διεκδικούμε και να δημιουργούμε. Αυτό πρέπει να είναι το μήνυμά μας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αλέξανδρος Σύρμος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΥΡΜΟΣ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα πρώτα να κάνω μία παρα-

τήρηση. Πιστεύω ότι θα ήταν εποικοδομητικότερο, πρώτα να μερμνήσουμε για το εκπαιδευτικό και το υγειονομικό σύστημα που νοσεί, την ανεργία και τη φτώχεια και μετά να κοιτάξουμε τον πολιτισμό και την τέχνη.....

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Θα ήθελα να σου πω ότι συλλογικά οι λαοί ζουν με τη διατήρηση, την παράδοση και την παραγωγή πολιτισμού. Αν ο Ελληνισμός επιβιώνει τόσους αιώνες, είναι ακριβώς, γιατί παρήγαγε πολιτισμό. Θα μπορούσαμε, λοιπόν, γι' αυτό που είπες να χρησιμοποιήσουμε την έκφραση «παράλληλα».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΥΡΜΟΣ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Συμφωνώ.

Η αλήθεια είναι πως πριν ξεκινήσω να γράφω αυτές τις σκέψεις, είχα σκοπό να μη γράψω σχετικά με τον πόλεμο, γεγονός που απασχολούσε και ακόμη απασχολεί κάθε σκεπτόμενο άνθρωπο. Συνειδητοποίησα, όμως, πως η αίσθηση που προκαλεί ένα γραπτό δεν μετριέται με βάση την πρωτοτυπία, αλλά με βάση την αυθεντικότητά του. Στα πρόσφατα γεγονότα του πολέμου του Ιράκ, όλοι γίναμε μάρτυρες τραγικών εικόνων που αποτελούσαν απόρροια της ανελέητης μάχης μεταξύ τεχνολογίας και θρησκευτικής πίστης. Είναι, όμως, ποτέ δυνατόν η οργή που προκαλείται στο μέσο παρατηρητή από αυτές τις εικόνες να αντικαθίσταται κατά ένα μεγάλο ποσοστό από την αγανάκτηση για τον τρόπο με τον οποίο παρουσιάζονται τα γεγονότα; Και όμως είναι. Από το πρωί μέχρι το βράδυ οι ήρωες δημοσιογράφοι, αλλά και γενικότερα οι ιθύνοντες των κέντρων πληροφόρησης επιδίδονταν σε ένα τόσο έξυπνο όσο και βρώμικο παιχνίδι παραπληροφόρησης, μη υγιούς ανταγωνισμού και ετεροκατεύθυνσης της κοινής γνώμης. Με στόχο το συμφέρον, αλλά και λόγω εξάρτησης από κρατικούς φορείς, προσπάθησαν, με υποκρισία, να ωραιοποιήσουν καταστάσεις, στην προκειμένη περίπτωση τα αμερικάνικα δίκτυα, έτσι ώστε να πείσουν ότι αυτό που γίνεται είναι σωστό. Αυτό, όμως, που εγώ δεν καταλαβαίνω, είναι γιατί τόση υποκρισία και υποτίμηση της νοημοσύνης μας. Αν πραγματικά πιστεύεις ότι αυτό που κάνεις είναι σωστό, γιατί δεν αφήνεις να λάμψει η αλήθεια; Εάν είστε, από την άλλη, τα θύματα ενός άδικου πολέμου, γιατί τραγικοποιείτε τις καταστάσεις;

Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, αναπόφευκτα έχουμε να αντιμετωπίσουμε και τον «διακαναλικό» πόλεμο. Έτσι θέλουν να ονομάζονται τα κέντρα πληροφόρησης. Είδαν στη σύγκρουση ΗΠΑ-Ιράκ μια ευκαιρία να προωθηθούν σε βάρος άλλων κέντρων. Διακόπτοντας πολλές φορές τα έκτακτα δελτία, τα οποία καταλάμβαναν το μεγαλύτερο μέρος του ημερησίου προγράμματος κάθε καναλιού, δεν παρέλειπαν να μας παρουσιάζουν τα ποσοστά τηλεθέασης, τα οποία ήταν διαφορετικά σε κάθε κανάλι. Ισχυριζόμενοι ότι προβάλλουν παγκόσμιες αποκλειστικότητες, προσπάθησαν να πείσουν το ευρύ κοινό ότι στη δική τους συχνότητα θα δουν

εικόνες που δεν υπήρχαν στα υπόλοιπα δίκτυα που κάλυπταν το ίδιο ρεπορτάζ και επιδόθηκαν σε ένα παιχνίδι φρικαλεότητας για το ποιος θα μεταδώσει τις πιο σοκαριστικές εικόνες. Πού στόχευαν; Στο αυτονόητο; Στο ότι ο πόλεμος φέρνει συμφορές; Ξεπέρασαν τα όρια και ο σκοπός τους ήταν ευδιάκριτος, το συμφέρον. Εκμεταλλεύτηκαν στο έπακρο την τρομολαγνεία του κοινού, χωρίς πραγματικά να ενδιαφέρονται για το τι ακριβώς γινόταν εκεί κάτω. Η ενημέρωση που προσέφεραν ήταν προϊόν προπαγάνδας μέσα από μια άγραφη συμφωνία. Οι μεν θα εκτοξεύουν τους πυραύλους και οι δε θα απολαμβάνουν τα αποτελέσματα της εκτόξευσης της τηλεθέασης. Ίσως η μόνη πραγματικότητα είναι τούτη. Το πρώτο θύμα του παγκόσμιου πολέμου της επικοινωνίας είναι η ενημέρωση και επίσης, η πρώτη απώλεια σε καιρό πολέμου είναι η αλήθεια.

Τελειώνοντας, κάνω έκκληση σε εσάς και, μέσα από εσάς, σε όλους τους Έλληνες πολίτες, να απομονώσουν αυτούς που σκοτώνουν την αλήθεια και έχουν το θράσος να μετατρέπουν ένα λειτουργήμα σε τηλεοπτικό σόου. Ο πόλεμος είναι πόνος, φρίκη, θάνατος. Ας αναρωτηθούμε επιτέλους, σαν τον ποιητή, ποιος με πόνο θα μιλήσει για όλα αυτά; Εμείς. Ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Βασίλειος Φράγκας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΦΡΑΓΚΑΣ (Περιφέρεια Ν. Αττικής): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλοι «συνοραματιστές», πόσες φορές δεν έχουμε ακούσει ότι τα παιχνίδια στους υπολογιστές προωθούν τη βία και την καταστροφή; Τα ίδια και χειρότερα, ίσως, λέγονται για τις τηλεοπτικές ταινίες. Επανειλημμένα, έχει ζητηθεί από το κράτος να επέμβει, μα λύση δεν έχει βρεθεί. Η ολοκληρωτική απαγόρευση, που θα πρότειναν κάποιοι, δεν είναι λύση. Το μόνο που πετυχαίνουν - μια παραγγελία μέσω του διαδικτύου και η απαγόρευση - είναι να εξοργίζουν τους πολίτες. Με αδύνατο διάλογο, το μόνο που πετυχαίνουμε είναι να κάνουμε τα πράγματα χειρότερα, αφού οι περισσότεροι δεν καταλαβαίνουν και άρα δεν συμμορφώνονται. Γι' αυτό το λόγο είμαι ενάντια σε κάθε είδους απαγόρευση. Δυστυχώς, όμως, μερικές φορές μία απαγόρευση στο μέτρο του λογικού, είναι η μόνη λύση. Για παράδειγμα, τα όρια ηλικίας θα τεθούν και θα επιβληθούν, όπου χρειάζεται, με αυστηρότερα πρόστιμα και αυστηρότερα μέσα. Αν τέτοιου είδους απαγορεύσεις μένουν στο όριο του λογικού, θα γίνουν εύκολα, ίσως και ευχάριστα, αποδεκτές από την κοινωνία μας. Τα μέτρα αυτά θα έπρεπε να τα είχαμε πάρει σαν χώρα, εδώ και πολύ καιρό και, εξαιτίας αυτής της καθυστέρησης, πρέπει τώρα να βιαστούμε. Πάνω απ' όλα, χρειάζεται σωστή επέμβαση και δεν έχουμε πια περιθώρια χρόνου.

Είναι αδιανόητο για μια χώρα, που προετοιμάζεται για τους Ολυμπιακούς Αγώνες και ετοιμάζεται να δεχτεί χιλιά-

δες ανθρώπους από όλο τον κόσμο, να μην μπορεί να προστατέψει τα παιδιά της και τους νέους από τους κινδύνους. Είναι ανεπίτρεπτο για μια χώρα που έχει αναλάβει τέτοια ευθύνη, να απαγορεύει παιχνίδια και να γίνεται στόχος γελοιογραφιών σε όλο τον κόσμο. Αυτό πρέπει να το διορθώσουμε και πρέπει να δράσουμε τώρα.

Ανέκαθεν, το ήθος και οι ηθικές αξίες ενός λαού υπήρξαν το μέτρο του πολιτισμού του και ένας από τους βασικούς τομείς της νομοθεσίας μιας χώρας θα πρέπει να είναι η προστασία των αξιών αυτών, άρα κατ' επέκταση και του πολιτισμού της. Είναι αδιανόητο για μια χώρα, όπως είναι η Ελλάδα, με τόσο σπουδαίο πολιτισμό, να μην καταφέρει να τον διαφυλάξει. Η ύπαρξη τέτοιων κινδύνων είναι μια πραγματικότητα στον κόσμο μας. Γι' αυτό πρέπει να είμαστε συνεχώς σε επαγρύπνηση. Δεν πρέπει να μείνουμε πίσω, μα πρέπει να προχωρήσουμε με προσοχή και σύνεση, για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τους κινδύνους που απειλούν το ήθος και τις αξίες μας σαν λαού και σαν έθνος. Είναι το χρέος μας απέναντι στους προγόνους μας, απέναντι στα αδέρφια μας, απέναντι στα παιδιά μας και απέναντι στη χώρα που ζούμε. Ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Άρης Λάσκος.

ΑΡΗΣ ΛΑΣΚΟΣ (Α' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, θα αναφερθώ στα ήθη των Ελλήνων οδηγών και στις συνθήκες που επικρατούν στους δρόμους. Αιτία της ενασχόλησής μου με αυτό το θέμα, ήταν το δυστύχημα της 13ης Απριλίου, όταν στα Τέμπη σκοτώθηκαν 21 συμμαθητές μας. Ερευνώντας το θέμα, ανακάλυψα πολλούς από τους λόγους που τόσα χρόνια συνάνθρωποί μας χάνονται στα ταξίδια τους. Τόσα χρόνια, με ένα νόμο του Μεταξά και κοινοτικές συστάσεις που δεν τηρούνται, κυκλοφορούν στη χώρα μας τα αυτοκίνητα. Χάρη σε ένα νόμο του Μεταξά το 1938, η καταγραφή των δρομολογίων των φορητών γίνεται αποκλειστικά από τους οδηγούς των λεγόμενων βιβλίων δρομολογίων. Με αυτόν τον τρόπο, κάθε δυνατότητα διασταύρωσης στοιχείων από ένα ελεγκτικό μηχανισμό του Κράτους είναι ανύπαρκτη. Παρ' όλο που το Υπουργείο Μεταφορών έχει ζητήσει από το συναρμόδιο Υπουργείο Εργασίας να παραχωρήσει τη σχετική αρμοδιότητα ελέγχου στην Τροχαία, κάτι τέτοιο στάθηκε αδύνατο. Αποτέλεσμα αυτού του γεγονότος είναι να μην ελέγχονται τα δρομολόγια. Έτσι, παρ' όλο που αποφασίστηκε η απαγόρευση της κυκλοφορίας των βαρέων οχημάτων που κινούνται στην εθνική οδό κατά τους θερινούς μήνες, τις Κυριακές και τις Εορτές, πολλές φορές η σχετική διάταξη παραβιάζεται. Όπως στη συγκεκριμένη περίπτωση που το δυστύχημα συνέβη την Κυριακή.

Κάτι που πρέπει να επισημάνω είναι το γεγονός ότι, σύμφωνα με τις κοινοτικές Οδηγίες, τα πέλαμα των ελαστικών των επιβατικών αυτοκινήτων και των φορητών μέχρι 3,5 τό-

νους δεν πρέπει να έχουν βάθος μικρότερο από 1,6 χιλιοστά. Κάτι τέτοιο δεν ισχύει στην περίπτωση των βαρέων οχημάτων. Επίσης, οι έλεγχοι της Τροχαίας για φθαρμένα ελαστικά είναι ανύπαρκτοι. Επιπλέον, οι κανόνες ασφαλείας, που έχει θεσπίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, απαιτούν κατ' ελάχιστο πλάτος οδοστρώματος τα 17,80 μέτρα. Το πλάτος της ασφάλτου στο σημείο των Τεμπών, πριν το δυστύχημα, ήταν 9,5 μέτρα. Αναφορικά με τους κανόνες φόρτωσης, οι οδηγοί ή οι ιδιοκτήτες των φορητών είναι οι μόνοι υπεύθυνοι να καθορίσουν το πώς θα φορτωθεί το όχημά τους. Πριν από μερικούς μήνες, το Υπουργείο Μεταφορών εξέδωσε ένα φυλλάδιο με το οποίο προσφέρει στους αυτοκινητιστές χρήσιμες συμβουλές. Πέραν τούτου, όμως, μηδέν. Μηδέν και στον έλεγχο των ταχογράφων και ας είναι το πρώτο πράγμα που οι τροχονόμοι εξετάζουν στους ελέγχους που πραγματοποιούν. Οι οδηγοί έχουν εφεύρει τους λεγόμενους «κλέφτες ταχογράφων», με τους οποίους δεν καταγράφεται η πραγματική ταχύτητα. Αν συνδυάσουμε τη ζοφερή πραγματικότητα με την ελλιπή εκπαίδευση των οδηγών και το ότι οδηγούν από 12 έως 16 ώρες, μπορούμε άνετα να συναγάγουμε συμπεράσματα σχετικά με τις συνθήκες οδήγησης των βαρέων οχημάτων. Ποιες είναι, λοιπόν, οι λύσεις στο δυσβάσταχτο πρόβλημα των τροχαίων; Οι προτάσεις εντοπίζονται τόσο σε ατομικό όσο και σε συλλογικό επίπεδο. Σε ατομικό, αν όλοι μας γίνουμε υπεύθυνοι. Αν όλοι, χωρίς το φόβο των κυρώσεων, μάθουμε να ζούμε αυτοδύναμα και να σεβόμαστε την ανθρώπινη ζωή. Να μάθουμε να σεβόμαστε το συνοδηγό και τον πεζό, να αποσύρουμε το αυτοκίνητό μας εάν τα ΚΤΕΟ το κρίνουν ακατάλληλο, χωρίς να χρηματίζουμε τους ελεγκτές. Να τηρούμε τον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας. Προς αυτήν την κατεύθυνση θα βοηθούσε σίγουρα και η οδική εκπαίδευση, που απουσιάζει τελείως από τα συνολικά προγράμματα.

Κατ' αρχήν, πρέπει να σχεδιαστούν δρόμοι και εθνικά δίκτυα που να πληρούν όλες τις διεθνείς προϋποθέσεις. Ακόμη, τα επικίνδυνα σημεία του ήδη υπάρχοντος δρόμου πρέπει να βελτιωθούν. Το πιο σημαντικό, όμως, είναι να μπορέσει το κράτος να αποκτήσει οικονομική δύναμη, ούτως ώστε να μπορεί να παραμερίζει τα οικονομικά και άλλα συμφέροντα, για να εφαρμόσει αυτά που θεσπίζει ή θέλει να θεσπίσει. Δυστυχώς και χαρακτηριστικό της περίπτωσης αυτής παράδειγμα είναι το εξής: Το Σεπτέμβριο του 2001 κατέθεσαν πρόταση στο Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. για την επαναχάρταξη του τμήματος των Τεμπών πολλές κοινοπραξίες. Το αυξημένο ενδιαφέρον των κατασκευαστικών ομίλων οδήγησε σε μια άνευ προηγουμένου μάχη ενστάσεων. Μια μάχη που κράτησε το σημαντικό αυτό έργο «παγωμένο» μέχρι σήμερα. Κρίνεται, λοιπόν, αναγκαίο, οι αρετοί εκπρόσωποί μας να θεσπίσουν αυστηρότερους νόμους σχετικά με τους κανόνες οδήγησης.

Επιπροσθέτως τα όργανα που είναι επιφορτισμένα με τον έλεγχο της τήρησης αυτών των νόμων, θα πρέπει να εντείνουν τους ελέγχους τους και όχι απλώς να υπάρχουν, όπως γίνεται σήμερα ή κατόπιν εορτής να τρέχουν στις εθνικές οδούς. Αντί για επιλογή για τα όσα θλιβερά ανέφερα που συμβαίνουν στους εθνικούς δρόμους της Ελλάδας, θέλω να σκεφτούμε το εξής: Το Ιράκ μετά την επίσημη λήξη του πολέμου ανακοίνωσε ότι θρήνησε 800 - 900 νεκρούς. Εμείς κάθε χρόνο θρηνούμε κοντά 2.000 θύματα τροχαίων. Και σκεφτείτε πώς ζουν όλοι αυτοί οι άνθρωποι, που μένουν πίσω τους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αθηνά Χατζηαθανασίου.

ΑΘΗΝΑ ΧΑΤΖΗΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Νομός Ημαθίας): Έφηβοι Βουλευτές, κύριε Πρόεδρε, στην παρούσα συνεδρίαση επέλεξα να αναφερθώ στους κανόνες δημοσιογραφικής δεοντολογίας, οι οποίοι, δυστυχώς, τηρούνται ελάχιστα από τα Μ.Μ.Ε.. Δε διατάζουν να θυσιάσουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια στο βωμό της κερδοσκοπίας, καθώς και να προσβάλλουν ανθρώπινες αξίες για το δικό τους όφελος.

Αρχικά, θα ήθελα να αναφέρω, ως παράδειγμα, την τρομακτική ικανότητά τους να τα ισοπεδώνουν όλα. Εάν οι αρμόδιοι ελεγκτικοί φορείς λειτουργούσαν, όπως έπρεπε, η προβολή πολλών διαφημίσεων, κατά τη γνώμη μου, θα είχε απαγορευτεί. Η έννοια επανάσταση κάποτε φανέρωνε ηρωικό ήθος, αν δεν κάνω λάθος, και αντίσταση στην καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Σήμερα, ίσως, σημαίνει περισσότερο αντίδραση. Η συγκεκριμένη διαφήμιση στην οποία αναφέρομαι εξευτελίζει παντελώς την αξία της επανάστασης. Ανεξάρτητα από πολιτικές πεποιθήσεις, ο Φιντέλ Κάστρο και ο Τσε Γκεβέρα υπήρξαν αγωνιστές αληθινοί, υπηρέτες υψηλών αξιών και κανένας μα κανένας δεν έχει το δικαίωμα να τους προσβάλει ως επαναστάτες της φουρνιάς, όπως κάνει γνωστή εταιρεία. Μάλιστα, οι αρμόδιοι, όπως το Ε.Ρ.Σ. αδιαφορούν. Αλλά, φυσικά, δεν είναι η μοναδική περίπτωση στην οποία αυτοί, που θα έπρεπε να ενδιαφέρονται, αδιαφορούν. Πόσες φορές έχουν προβληθεί πλάνα ανθρώπινου πόνου και ανθρώπινης καταστροφής, προσβάλλοντας την προσωπικότητα και την αξιοπρέπεια του προβαλλόμενου; Πόσες φορές δημοσιογράφοι δεν σεβάστηκαν την τραγική ανθρώπινη στιγμή για την επιτυχία του ρεπορτάζ;

Συγγενείς και φίλοι των θυμάτων του τραγικού δυστυχήματος στα Τέμπη υπέστησαν πολιορκία από την πλευρά των δημοσιογράφων, πράγμα το οποίο επιδεινώνει τη θέση τους, καθώς καταπατούσε το δικαίωμα της ιδιωτικής ζωής τους. Πόσο μάλλον μία τέτοια στιγμή; Πόσο ακόμη, κάποιος δεν θα σέβονται τίποτα;

Θεωρώ, λοιπόν, πως θα έπρεπε επίσης να θίξω και την

έλλειψη αξιοπιστίας των Μ.Μ.Ε.. Για χάρη ενός ταχύτατου ρεπορτάζ, προβάλλουν ειδήσεις μη εξακριβωμένες, λανθασμένες και κάποιες φορές γεγονότα τα οποία δεν υφίστανται. Περιττό, λοιπόν, να αναφερθεί και η υπερβολή, την οποία χρησιμοποιούν σε μεγάλο βαθμό, για να εντυπωσιάσουν και να προσελκύσουν το ενδιαφέρον του κοινού και φυσικά για τον ίδιο λόγο, δηλαδή για εντυπωσιασμό και προσέλκυση κοινού, προβάλλονται εκπομπές κατωτάτης υποστάθμης, οι οποίες όχι μόνο υποτιμούν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια του θεατή, καθώς αναφέρονται σε θέματα τα οποία θα τολμούσα να χαρακτηρίσω μη σοβαρά, αλλά επιπλέον κάνουν τον ιδιωτικό βίο δημόσιο. Αυτές οι κουτσομπολίστικες εκπομπές θίγουν αφενός αυτούς που προβάλλουν, γελοιοποιώντας τους και αφετέρου εμένα και όλους εσάς στους οποίους απευθύνονται.

Λύσεις ποικίλες υπάρχουν, αλλά, δυστυχώς, παραμένουν ανεφάρμοστες μέχρι τώρα. Πιστεύω ότι ο έλεγχος από το Ε.Ρ.Σ. των προβαλλόμενων από τα Μ.Μ.Ε. θα περιορίζε τις δημοσιογραφικές αυθαιρεσίες. Απαραίτητες θα ήταν ενημερωτικές εκπομπές για θέματα που δεν πλήττουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και αφετέρου είναι ουσιαστικής σημασίας. Σημαντική, επίσης, κατά την άποψή μου, είναι η μόρφωση και των υπεύθυνων Προγράμματος των Μ.Μ.Ε., ώστε να γνωρίζουν πόσο πιο σημαντικές είναι οι ανθρώπινες αξίες από τις υλιστικές, που τείνουν να γίνουν δολοφόνοι των πρώτων. Έτσι οι δημοσιογράφοι θα υπακούουν στους κανόνες δημοσιογραφικής δεοντολογίας, ενώ το κοινό θα έχει επίγνωση του δικαιώματος της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αιμίλιος – Θεόδωρος Χατζηαθανασίου.

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΧΑΤΖΗΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Αδελαιίδα Αυστραλίας): Είχα έναν παππού λεβέντη. Αν και βαριά άρρωστος από μεγαλοδυσπλαστικό σύνδρομο και με μηχανήμα στην καρδιά, πραγματοποίησε την επιθυμία του να δει πού και πώς ζει ο «θησαυρός» του.

Η ψυχή του είδε ό,τι ποθούσε, μα «πέταξε» μετά από λίγο. Στάληθκαν με το Προξενείο τα απαιτούμενα δικαιολογητικά στην Υπηρεσία του Οργανισμού Περίθαλψής του για επιστροφή χρημάτων της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης που του είχε γίνει στο εξωτερικό. Μετά από ένα χρόνο τα χαρτιά αυτά βρέθηκαν πεταμένα σε ένα συρτάρι, σε εκκρεμότητα, λέει. Δεν υπήρχε ιστορικό από δύο γιατρούς. Κανένα σήμα. Αδελαιίδα και Προξενείο άγνωστα! Μετά από 5 μήνες ξαναστάλησαν. Η Επιτροπή τα απέρριψε, γιατί η περίπτωση του παππού δεν ήταν έτακτο περιστατικό, όπως προεβλεπόταν.

Τόσα χρόνια στην κρατική μηχανή ο παππούς και μετά συνταξιοδοτήθηκε. Αρρώστησε στη συνέχεια. Δεν είχε δι-

καίωμα να διαχειριστεί τη ζωή του, λόγω ασθένειας, όπως αυτός ήθελε και να απολαύσει την καθημερινότητα μαζί με τα αγαπημένα του πρόσωπα; Άντε, γέρο. Τέλειωσε. Αδειάζέ μας τη γωνιά. Αρκετά ασχοληθήκαμε μαζί σου. Καταξόδεψες το κράτος. Τα ψίχουλα που σου έδινε τόσο καιρό, τα θέλει πίσω. Πρέπει να εφευρίσκουμε αλχημείες, να τις εφαρμόζουμε για τη σωστή διαχείριση των οικονομικών. Σπουδαίοι οικονομολόγοι!

Ποιος νόμος άγραφος ή γραπτός είναι αυτός που παραγκωνίζει τον ανθρώπινο παράγοντα και αγκαλιάζει το ρατσισμό που σκοτώνει και κομματιάζει; Γιατί τον καταδικάζει στον εγκλεισμό του στους τέσσερις τοίχους ενός δωματίου σπιτιού ή νοσοκομείου; Καμιά χαρά. Κανένα δικαίωμα στον άρρωστο ηλικιωμένο, στα «περήφανα γηρατεία» των προεκλογικών φανφαρονισμών, λησιμονώντας –φαίνεται– τη λαϊκή παροικία: «Εκεί που ήσουν ήμουν και εδώ που είμαι, θα 'ρθεις.» Σήμερα είναι ο δικός μου παππούς. Αύριο θα είναι του άλλου.

Για την καλύτερη αντιμετώπιση του Έλληνα αρρώστου, που για δικούς του λόγους βρίσκεται στο εξωτερικό, προτείνω διαγραφή της λέξης «έκτακτο» περιστατικό και υιοθέτηση μόνο της λέξης «περιστατικό» στη νομοθεσία περί των νοσηλείων στο εξωτερικό. Επίσης, οι διαδικασίες να είναι συνοπτικές και όχι π.χ. μεταφρασμένες αποδείξεις, επικυρωμένες από την τοπική προξενική αρχή, αριθμός μητρώου του ασθενούς, αποστολή των εγγράφων διαμέσου της προξενικής αρχής στην υπηρεσία νοσηλείων κ.λπ..

Ένα αγκάθι έχω μέσα μου. Μου το έμπηξες εσύ, Ελλάδα, με τον προβληματισμό που μου δημιούργησες εξαιτίας της πιο πάνω κατάστασης. Αφού δεν φέρεσαι καλά στα ίδια σου τα παιδιά και με την απάνθρωπη συμπεριφορά σου προσπαθείς να τα στραγγάλισης και να τα καταπιείς σαν άλλος Κρόνος, τί να περιμένω εγώ, το ξενιτεμένο σου;

Είμαι δικό σου παιδί ή πολίτης β' κατηγορίας τριτοκοσμικής χώρας; Με αποκαλείς «παιδί σου» στα επίσημα δείπνα, στις φιέστες, στις εθνικές επετείους και στην εκπλήρωση της στρατιωτικής μου θητείας. Τότε βάζεις «λυτούς και δεμένους» να με βρουν και να με φέρουν κοντά σου. Όμως, είμαι ξένος, όταν έρθω με το διαβατήριο της χώρας που με φιλοξενεί. Τότε πρέπει να δηλώσω την παραμονή μου και να την πληρώσω αδρά, όταν ξεπεράσω τους τρεις μήνες. Πώς γίνεται να είμαι Έλληνας, όταν πρόκειται για στρατιωτική θητεία, να μη δίνεται σημασία στο διαβατήριο, αν είναι ελληνικό ή ξένο, αλλά και να παρέχεται άδεια παραμονής;

Δεν με αγαπάς, μάνα! Με διώχνεις. Και είναι ζάχαρη το φιλί της «θετής» μου μάνας. Βάλαμο το χάδι της και το κανάκεμά της. Απλόχερη, ανιδιοτελής η αγάπη της. Κάνε με να νιώσω, ότι με αγαπάς. Μη με διώχνεις! Ζέστανε τα χέρια μου που στα απλώνω. Μην τα ματώνεις! Μην τα πονάς!

Θα με φωνάξεις, όταν με χρειαστείς. Δε θα τρέξω. Δε θα

σου προσφέρω απλόχερα τη βοήθειά μου. Δε θα είμαι ένθερμος υποστηρικτής της θρησκείας, τη γλώσσας, των ηθών και εθίμων σου, γιατί θα σε βλέπω, αλλά δε θα σε γνωρίζω. Θα σε ακούω, αλλά δε θα σε καταλαβαίνω. Θα είσαι μια ξένη, μια άγνωστη μέσα στο πλήθος.

Ελλάδα, Ελλάδα! Σ' αγαπάω. Σε λατρεύω. Όμως, με διώχνεις!

Ευχαριστώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Βασίλειος Καρατζάς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ (Νομός Ηλείας): Κύριε Πρόεδρε, κατάγομαι από τη Ζαχάρω του Νομού Ηλείας. Από τα θέματα της Επιτροπής μας, με απασχόλησε ο νευραλγικός τομέας της δικαιοσύνης. Θέτω, λοιπόν, το εξής απλό ερώτημα: Υπάρχει στις μέρες μας δικαιοσύνη; Δεν εννοώ απλά την άσκηση του δικαίου, αλλά την πραγματική δικαιοσύνη, όπως την έχει προσδιορίσει ο Αδαμάντιος Κοραΐς. Μόνη η δικαιοσύνη φέρει την ελευθερία, τη δύναμη, την ασφάλεια και τη δημοκρατία. Η δικαιοσύνη είναι το κλειδί της ηθικής.

Δυστυχώς, όμως, για εμάς, δικαιοσύνη με γνώμονα τα λόγια του Κοραΐ δεν υφίσταται. Είμαστε άδικοι απέναντι στον εαυτό μας, στους άλλους, στη φύση. Η δικαιοσύνη πάσχει. Σε πολλές περιοχές του πλανήτη οι λαοί καταπιέζονται από άλλους δυνατότερους. Χιλιάδες γυναικόπαιδα στέλνονται στην προσφυγιά. Είναι έκδηλη πλέον η ανάγκη για απόδοση της δικαιοσύνης. Το πρόβλημα οξύνεται στις μέρες μας με την παγκοσμιοποίηση και την παντοδυναμία των Μ.Μ.Ε., τα οποία αποτελούν μη θεσμοθετημένη εξουσία και παράγουν πρακτικές και αποτελέσματα που είναι σε όλους ορατά. Σ' αυτό το περιβάλλον, ο ρόλος της δικαιοσύνης που είναι διασφαλιστικός της συνταγματικής τάξης αναδεικνύεται περισσότερο με δεδομένο ότι δοκιμάζονται τα ατομικά δικαιώματα των πολιτών, ενώ αυξάνονται ραγδαία οι κοινωνικές απαιτήσεις της εποχής μας.

Όσον αφορά τη χώρα μας, οι νόμοι δεν εφαρμόζονται. Προεδρικά διατάγματα αναιρούν τους νόμους. Η Πολιτεία δεν εφαρμόζει τις δικαστικές αποφάσεις. Η δικαιοσύνη θυσιάζεται στο βωμό του πολιτικού κόστους, με αποτέλεσμα να υπάρχει ασυνεννοησία και καχυποψία μεταξύ των στελεχών των τριών εξουσιών. Οι νομικοί δυναστεύουν τον Έλληνα πολίτη που απεγνωσμένα αναζητά το δίκιο του. Έχοντας σαν κάλυψη το γραφειοκρατικό σύστημα και την αμφισβίμια των νόμων πετυχαίνουν την έκδοση δικαστικών αποφάσεων που εξυπηρετούν τα συμφέροντα των ισχυρών. Είναι σημαντικό να συνειδητοποιήσουμε ότι η απαξίωση της δικαιοσύνης υπονομεύει τη δημοκρατία.

Ευθύνες θα πρέπει να καταλογιστούν στους πολιτικούς και δικαστικούς λειτουργούς, γιατί δεν έχουν κατανοήσει ή δεν θέλουν να κατανοήσουν την έννοια της δικαιοσύνης και

δεν αναγνωρίζουν το μέγεθος της ευθύνης τους έναντι του λαού. Πρέπει να αναβαθμιστεί ο ρόλος της δικαιοσύνης και σκοπός της να είναι η προστασία των κοινωνικών και ατομικών δικαιωμάτων, καθώς και η διεύρυνσή τους. Παράλληλα, πρέπει να διαφυλαχθεί η συνταγματική τάξη και μαζί με άλλους θεσμούς, όπως η παιδεία και η οικογένεια, να προασπιστεί το πολιτικό σύστημα από φαινόμενα νοσηρά για τη δημοκρατία. Κλασικό παράδειγμα είναι το φαινόμενο της διαφθοράς.

Για να επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι, προέχει η τήρηση των θεσμοθετημένων ορίων δράσης των συνταγματικών εξουσιών, καθώς και η εποικοδομητική συνεργασία μεταξύ τους.

Κλείνοντας, προσδοκώ η δικαιοσύνη να δώσει στον τόπο μας σοφούς δικαστές, αφοσιωμένους στην αποστολή τους. Οι δικαστές θα πρέπει να είναι αμερόληπτοι και να εκτελούν τα καθήκοντά τους με βάση το συμφέρον του κοινωνικού συνόλου. Ας μην ξεχνάμε, ότι καταπιεσμένοι άνθρωποι, λαοί και κοινωνίες υπήρξαν από την αρχή της ιστορίας και πάντα θα υπάρχουν, όποια μορφή και αν πάρει η καταπίεσή τους, όπως πάντοτε υπήρχε και θα υπάρχει η κραυγή των καταπιεσμένων για ένα καλύτερο μέλλον.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αναστασία Στυλιανίδου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΟΥ (Λευκωσία Κύπρου): Κύριε Πρόεδρε, κατάγομαι από τη Λευκωσία και φοιτώ στο Λύκειο Παριζιώτισσας. Θα αναφερθώ στην αξιοκρατία, που είναι ένα επίκαιρο θέμα. Στις μέρες μας, η έννοια της αξιοκρατίας έχει αλλοιωθεί και επικρατεί η αναξιοκρατία. Στην κοινωνία μας, επικρατεί η ρήση ενός κορυφαίου διαφωτιστή Γκελάτες, που λέει ότι τα υψηλά αξιώματα και θέσεις καταλαμβάνουν άνθρωποι αετοί, αλλά και άνθρωποι ερπετά.

Στις δημόσιες υπηρεσίες υπάρχουν πολλοί φίλοι του ρουσφετιού, αυτής της αρρώστιας, της αθέμιτης συναλλαγής που επικρατεί, κυρίως, σε περιόδους εκλογών, όπου οι μεν υποψήφιοι τάζουν ότι θα ικανοποιήσουν ό,τι τους ζητήσουν οι υποστηρικτές τους, οι δε ψηφοφόροι «εξαγοράζουν» την πολιτική τους βούληση με γνώμονα το ατομικό τους συμφέρον. Έτσι, υπονομεύεται το δημοκρατικό πολίτευμα. Κλονίζεται η εμπιστοσύνη των πολιτών στους θεσμούς και το κράτος. Δημιουργούνται αισθήματα φθόνου και αδιαφορίας με αποτέλεσμα την κατάρρευση των ηθικών αξιών και την απουσία ιδανικών.

Για να πάψει η ρουσφετολογία και να μη βουλιάζει το κράτος στην υπανάπτυξη, πρέπει το κράτος να ορίζει αμερόληπτους φορείς που θα εξετάζουν τις υποθέσεις των παραπονούμενων πολιτών. Για την προαγωγή κάποιου, πρέπει να μην αρκεί μια συνέντευξη, αλλά να περνά από δύο – τρεις επιτροπές που θα απαρτίζονται από άτομα που θα προέρο-

νται από όλα τα πολιτικά κόμματα. Οι φορείς της αγωγής, δηλαδή, η οικογένεια, το σχολείο και τα Μ.Μ.Ε., πρέπει να καλλιεργούν την εντιμότητα και τις ηθικές αξίες, ενώ η κοινωνία πρέπει να προβάλλει και να βραβεύει τους ικανούς και άξιους. Έτσι, δεν θα δημιουργούνται αρνητικά πρότυπα στους νέους. Η κοινωνία πρέπει να θεσπίσει πιο αυστηρά κριτήρια για την κατάληψη δημόσιων θέσεων.

Κανείς δεν έχει καταλάβει τη σημασία της αξιοκρατίας. Ίσως, πολλούς δεν τους συμφέρει. Όμως, η αξιοκρατία δικαιώνει τις ατομικές προσπάθειες του ατόμου και ενισχύει το ήθος και την εργατικότητα του. Ακόμη, συντελεί στον ευγενή ανταγωνισμό. Ενισχύει το δημοκρατικό πολίτευμα και την εμπιστοσύνη των πολιτών προς το κράτος. Ενισχύει τη διοίκηση και την αξιοποίηση του εργατικού δυναμικού. Για να κυριαρχήσει, όμως, η αξιοκρατία πρέπει να αναβιώσουν οι αρχαίες πολιτιστικές αξίες. Ας μην ξεχνάμε ότι η δημοκρατία έχει τις ρίζες της στην Αρχαία Αθήνα. Η αξιοκρατία είναι μια διαχρονική αξία που, όμως, δυστυχώς, στις μέρες μας καταλύεται. Η χώρα μας που αντιστάθηκε τόσες φορές στον εχθρικό ζυγό έχει αρχίσει να αλλοιώνεται από το ρουσφέτι. Ίσως, είμαστε από τις λίγες χώρες που το ρουσφέτι καθοδηγεί τη ζωή μας. Πρέπει να ομολογήσω με λύπη ότι η αξιοκρατία είναι ένα όνειρο απατηλό. Για να την αποκαταστήσουμε χρειαζόμαστε σκληρή και επίπονη προσπάθεια. Θέλουμε έναν κόσμο αγνό και όμορφο πλασμένο μέσα από τα παραμύθια και τα όνειρά μας.

(Στο σημείο αυτό γίνεται ένα διάλειμμα 15')

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση. Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Αφροδίτη Αλιμάρου.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΑΛΙΜΑΡΑ (Α' Αθήνας): Η κρατική αυθαιρεσία και διαφθορά τις περισσότερες φορές μένει ατιμώρητη. Οι διακηρύξεις για την ισότητα των ανθρώπων ξεκίνησαν από την αρχαία Ελλάδα με το δημοκρατικό ιδεώδες και επιβεβαιώθηκαν στη Γαλλική Επανάσταση με τη διακήρυξη για τα δικαιώματα του ανθρώπου. Κορυφώθηκαν με την Οικουμενική Διακήρυξη του 1948. Ωστόσο, φαίνεται ότι έμειναν απλώς θεωρίες, χωρίς να λειτουργήσουν στην πράξη. Αν αυτή η τελευταία είχε εφαρμοστεί στο σύνολό της, δεν θα μιλούσαμε σήμερα ούτε για συγκρίσεις πολιτισμών ούτε για φυλετικές, θρησκευτικές, κοινωνικές και άλλες διακρίσεις, αλλά για ίσα δικαιώματα όλων των ανθρώπων σε κάθε γωνιά της γης.

Σε επίπεδο κρατών ορισμένοι ηγέτες λειτουργούν ως οι μονοκράτορες αυτού του κόσμου. Ασελγούν στις αξίες των δημοκρατικών ιδεωδών χωρίς σεβασμό στους πολιτισμούς των λαών, στερώνοντας τους το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης και της ελευθερίας. Φθάσαμε στην εποχή, όπου το Διεθνές

Δίκαιο νομιμοποιείται από κατακτητές, βάρβαρα καθεστώτα και πρακτικές αυτοκρατοριών του παρελθόντος. Η Ευρώπη του Μάαστριχτ λέει ότι ενδιαφέρεται για τη μείωση των ανισοτήτων και ότι είναι αντίθετη στον κοινωνικό αποκλεισμό. Αν ρωτήσουμε τους μετανάστες, τους ανέργους και όσους συμμετέχουν στην μερική και εποχική απασχόληση, θα απαντήσουν το ακριβώς αντίθετο. Έτσι, φθάσαμε έπειτα από χιλιάδες χρόνια ιστορίας και κατακτήσεων να κάνουμε την ίδια διαπίστωση. Τα κράτη προσβλέπουν στο ιδιαίτερο συμφέρον τους και οι άνθρωποι είναι χωρισμένοι σε τάξεις ανάλογα με την οικονομική τους επιφάνεια, κυρίως, και δευτερευόντως ως προς τη μόρφωση.

Είναι καιρός οι πανανθρώπινες αξίες να επανέλθουν στο προσκήνιο. Η ειρήνη και η συνεργασία των λαών θα δώσουν λύσεις στα διεθνή προβλήματα. Έχουμε ευθύνη και ως ελεύθεροι πολίτες να ασκήσουμε τα δικαιώματα, όπου οι νόμοι και το Διεθνές Δίκαιο εξασφαλίζονται για όλους τους πολίτες. Να επιλέξουμε τις κυβερνήσεις, να δώσουμε προτεραιότητα σε πολιτικές με κοινωνικό περιεχόμενο και να μην μείνουμε απλοί θεατές στο έργο που άλλοι φτιάχνουν για μας, χωρίς τη θέλησή μας. Επιτέλους, οι εκπρόσωποί μας να λύσουν τα καιρία προβλήματα της κοινωνίας και όχι να τα προσπερνούν. Να επιδιώξουμε την αξιοκρατία με προτίμηση στους νέους επιστήμονες και να δοθεί προτεραιότητα, ώστε οι νέοι άνεργοι να βρουν εργασία. Είναι ανάγκη να ξετάσουμε την ανισότητα μεταξύ των δύο φύλων στον εργασιακό τομέα, να αγωνιστούμε για ίσες ευκαιρίες σε όλους τους πολίτες και για την εξασφάλιση ενός υψηλού βιοτικού επιπέδου. Η γη είναι κοινή πατρίδα και οι λαοί γείτονες μεταξύ τους. Και ως γείτονες πρέπει να βλέπουν ο ένας τον άλλο χωρίς φόβο και καχυποψία. Χρειάζεται σεβασμός στη διαφορετικότητα και στον πολιτισμό των άλλων. Το θέμα δεν είναι ποιος πολιτισμός θα αφομοιώσει τον άλλο ή τίνος τα οικονομικά συμφέροντα θα επικρατήσουν, αλλά πώς θα μπούμε σε μια νέα εποχή που όλοι θα δούμε τον πλανήτη ως το κοινό μας σπίτι. Όταν καταργηθεί η διαχωριστική γραμμή ανάμεσα σε Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους, όταν οι Παλαιστίνιοι θα αποκτήσουν την πατρίδα τους, όταν χώρες στην Ασία, στην Αφρική και στη Νότια Αμερική εκπροσωπηθούν από δημοκρατικά καθεστώτα, τότε θα γίνει το πρώτο βήμα για να έρθουν στην επικαιρότητα οι πρωτοβουλίες των λαών με σκοπό την κοινωνία των εθνών της ισότητας, της φιλίας και της αλληλεγγύης. Είναι καιρός να διαλέξουμε, τι θέλουμε. Την κοινωνία των πολιτών πρώτης και δεύτερης κατηγορίας; Την κοινωνία των εθνών που συγκρούονται για γεωπολιτικά συμφέροντα; Προτιμούμε να θυσιάσουμε τις ηθικές αξίες μας, χάριν του ατομικού μας συμφέροντος; Κατηγορηματικά πρέπει να απαντήσουμε όχι. Εμείς θέλουμε να έχουμε ίσα δικαιώματα και ίσες ευκαιρίες. Να ανακαλύψουμε τη σπουδαιότητά μας, μέσα από την

προσφορά και την επικοινωνία. Να κοιτάξουμε, επιτέλους, τον άνθρωπο. Να έχουμε φίλους και προπάντων να μη χάσουμε την ψυχή μας και να στεγάσουμε τα όνειρά μας σε μια κοινωνία ελεύθερη με ίσα δικαιώματα χωρίς αποκλεισμούς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Ελένη Ιωάννου.

ΕΛΕΝΗ ΙΩΑΝΝΟΥ (Σουδάν): Θα ήθελα να μιλήσω για τον τρίτο κόσμο μιας και εκπροσωπώ μια χώρα του τρίτου κόσμου. Αν με καλούσαν να αναπτύξω πέντε χρόνια πριν ένα θέμα σχετικό με τον τρίτο κόσμο θα έπρεπε να προσπαθήσω πολύ για να μπορέσω να σχηματοποιήσω την έννοια αυτή στο μυαλό μου ή και για να φανταστώ ακόμη εικόνες προερχόμενες απ' αυτόν τον αδύναμο γίγαντα. Αυτό συμβαίνει φαντάζομαι στους περισσότερους, οι οποίοι δεν είχαν τη δυνατότητα να γνωρίσουν από κοντά χώρες και λαούς του λεγόμενου Τρίτου κόσμου. Όμως, οι συνθήκες ζωής που βιώνω καθημερινά σε κράτη, όπως το Κονγκό, η Αιθιοπία και το Σουδάν δεν αφήνουν περιθώρια για ρομαντικές σκέψεις ή θεωρητικές περιπλανήσεις. Είναι πραγματικά δύσκολο σε λίγες γραμμές να χωρέσει ο φυσικός πλούτος και η ομορφιά αυτών των περιοχών, καθώς και η καλοσύνη και ο πολιτισμός των κατοίκων τους. Αλλά, επίσης, δύσκολο είναι να διανοηθεί να περιγράψει κανείς τη φτώχεια, την αδικία και την παντελή έλλειψη σεβασμού προς τον άνθρωπο και τη φύση, προς τη ζωή και την υγεία. Εικόνες παιδιών που αναγκάζονται να εργασθούν σε ιδιαίτερα σκληρές συνθήκες χωρίς να διανοούνται καν το δικαίωμα στη μόρφωση, χωρίς να διεκδικούν τα πλεονεκτήματα, τον αυθορμητισμό και την ελαφρότητα της παιδικής και εφηβικής ηλικίας με μόνο μέλημα την εξασφάλιση της τροφής για τα ίδια και τις οικογένειές τους. Παιδιά χωρίς προοπτική, χωρίς σχέδια για το μέλλον και την εξέλιξή τους, παιδιά με μάτια εκφραστικά που σε καλούν όχι να τα λυπηθείς, αλλά να τους απλώσεις το χέρι για να σταθείς δίπλα τους. Κάποιες φορές, ενδεχομένως, να διακρίνεται εχθρότητα και βία στη συμπεριφορά τους απέναντι σε ανθρώπους άλλων κοινοτήτων ή πολιτισμών, αλλά δεν πρέπει κανείς να ερμηνεύει αυτή τη στάση ως απόδειξη της ψυχικής και πνευματικής κατωτερότητας των Αφρικανών. Κάνουν πραγματικά εντύπωση στον καθένα οι έντονες αντιθέσεις που συναντά κανείς στις χώρες του τρίτου κόσμου. Οι τεράστιες φυσικές πηγές πλούτου από τη μια, η φτώχεια και η οικονομική εξαθλίωση από την άλλη, ολοκληρωτικά σκληρά και ανελεύθερα καθεστώτα από τη μια, η ανεπιτήδευτη έκφραση των απλών ανθρώπων από την άλλη, οι πόλεμοι, η κακοποίηση, η λαθρομετανάστευση από τη μια, η ζωντάνια και η ενεργητικότητα των ανθρώπων από την άλλη, οι ασθένειες που μαστίζουν μικρούς και μεγάλους από τη μια, η εξοικείωση των ανθρώπων με το φυσικό τους περιβάλλον από την άλλη. Τότε, λοιπόν, γιατί όσοι γνωρίζουν και έχουν τη δύναμη να επέμβουν για να αλλάξουν αυ-

τή τη δυσάρεστη εικόνα δεν το κάνουν; Γιατί αφήνουν στην καλύτερη περίπτωση να διαωνίζονται τα προβλήματα, ενώ στη χειρότερη οι ίδιοι τα επιδεινώνουν και δημιουργούν νέα; Αφού είναι στο χέρι των ισχυρών η λύση, γιατί δεν τη δίνουν;

Είναι η αδιαφορία τους τόσο μεγάλη ή τα συμφέροντα που εξυπηρετούνται από αυτή τους τη στάση είναι τεράστια για μια ελίτ ατόμων και κοινωνιών; Μπροστά σ' αυτή την πραγματικότητα, το σύνολο της ανθρωπότητας καλείται να πάρει ενεργή θέση. Η συνειδητοποίηση αυτής της κατάστασης που χαρακτηρίζεται από αδικία και ανισότητα, είναι το πρώτο βήμα. Είναι το φρένο για τη βία, την εγκληματικότητα και την τρομοκρατία που ενδεχομένως να πλήξουν τον πλανήτη από τη συσσώρευση αυτών των προβλημάτων. Η ενεργή συμμετοχή όλων των πολιτών, στο μέτρο των δυνατοτήτων του καθενός, είναι η απάντηση που καθημερινά θα πρέπει να δίνουμε. Γιατροί χωρίς σύνορα, έρανοι, ανθρωπιστικές οργανώσεις, δραστηριότητες πνευματικών ανθρώπων και καλλιτεχνών, είναι μόνο κάποιες από τις ενέργειες που αναπτύσσουν συνάνθρωποι μας σε παγκόσμιο επίπεδο. Γιατί όχι και εμείς με τις φρέσκιες και πρωτοπόρες ιδέες μας;

Τελικά, για την κατάσταση αυτή ευθυνόμαστε όλοι που δεν αντιδρούμε δυναμικά, απλά λυπόμαστε, αλλά δεν κάνουμε τίποτα. Προσωπικά δεν λυπάμαι για τις χώρες που γνώρισα και για τις καταστάσεις που έζησα. Πονάω γι' αυτές.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ιωάννα Μαρκοπούλου.

ΙΩΑΝΝΑ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Κορινθίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητές και αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, το θέμα το οποίο θα διαπραγματευθώ αφορά τον Τύπο και τα Μ.Μ.Ε.. Ειδικότερα, θα παρουσιάσει μία πλευρά της αποκάλυπτης προπαγάνδας, η οποία εφαρμόζεται τα τελευταία χρόνια σε περιόδους πολέμων. Μάλιστα, αυτή αρέσκεται στο να εκφυλίζει τη γλώσσα. Ο πόλεμος, ως έννοια, προϋποθέτει δύο δυνάμεις, οι οποίες αντιμάχονται. Αντίθετα, αυτό που συμβαίνει είναι ότι η υπερδύναμη κατακεραματίζει ένα κατά πολύ υποδεέστερο κράτος, το οποίο δεν μπορεί να αμυνθεί. Πρόσθετα, τα θυμωμένα Μ.Μ.Ε. μας πληροφορούν για τα ελατήρια των πολέμων. Ως τέτοια προβάλλονται η αποκατάσταση της ειρήνης, της δικαιοσύνης και η επιβολή του ανθρωπισμού. Εντούτοις, θεωρείται ανήκουστο να μοχθεί κάποιος για τα αγνά ιδανικά και τις ύψιστες αξίες και ταυτόχρονα να ζητά την επιβολή τους με το φόνο και την καταστροφή. Μάλιστα, δε διστάζει η προπαγάνδα σ' αυτό το θέατρο του παραλόγου να επικαλεστεί την αγαστή σύμπνοια των βίαιων πράξεων με τη θεϊκή βουλή. Ο Θεός της αγάπης, λένε, είναι μαζί με τους πρωτεργάτες των συρράξεων. Δυστυχώς, ο βιασμός της ηθικής μέσα από τα Μ.Μ.Ε. επεκτείνεται στην απάνθρωπη «μετονομασία» των

θυμάτων. Αυτό στοχεύει στην καταστολή της συγκίνησης για τον άδικο χαμό τους. Τα λιτόψυχα παιδάκια, οι άμαχες μάνες, οι αδικοχαμένοι στρατιώτες μετατρέπονται από την άεγκτη προπαγάνδα σε «παράπλευρες απώλειες» ή «στατιστικά λάθη» μιας επιστημονικής επιχειρήσης. Έτσι, αίρεται το υπέρτατο δικαίωμα των θυμάτων να πεθάνουν με την ιδιότητα του ανθρώπου. Τέλος, η προπαγάνδα που ασκείται από πολιτικές δυνάμεις προβάλλει τη συμμετοχή σ' αυτές τις επιχειρήσεις ως πατριωτισμό, ανδρεία και αρετή. Επομένως, παρατηρείται στην εποχή μας ακατάσχετη προπαγάνδα με σύγκαιρο εκφυλισμό των ηθών.

Υποχρέωση και θέλησή μας είναι να μην αφήνουμε τίποτα να περνά άκριτα στο μυαλό και την καρδιά μας. Σ' αυτή την κατεύθυνση της κριτικής στάσης οφείλει να συμβάλει ουσιαστικά η παρεχόμενη εκπαίδευση μέσα από το σχολείο. Ταυτόχρονα, οργανωμένη δράση τηλεθεατών μπορεί να υπάρξει μέσω του διαδικτύου, όπου θα καταδεικνύεται η προπαγάνδα και θα ελέγχονται τα Μ.Μ.Ε.. Επίσης, άσκηση ελέγχου πρέπει να γίνεται και από τους επίσημους ελεγκτικούς οργανισμούς.

Εν κατακλείδι η προπαγάνδα υπάρχει και ανθεί με τη συνεπικουρία των Μ.Μ.Ε.. Στο δικό μας χέρι, όμως, είναι να την πατάσουμε, επιτέλους, ας πούμε τα πράγματα με το όνομά τους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Φωτεινή Παπαδημητρίου.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Νομός Ευβοίας): Κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, εκπροσωπώ το Λύκειο Ψαχνών και το θέμα μου είναι η μετανάστευση. Το θέμα αυτό απασχολεί πολύ την περιοχί μου.

Τα τελευταία χρόνια βρίσκεται στη χώρα μας ένας τεράστιος αριθμός μεταναστών από χώρες της Ασίας, της Αφρικής, της Ανατολικής Ευρώπης και των Βαλκανίων. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να γίνουν εντονότερα κάποια προβλήματα που ήδη αντιμετώπιζε η χώρα μας σε μικρότερο, όμως, βαθμό. Έτσι, ο πληθωρισμός συνεχώς ανεβαίνει, τα ποσοστά ανεργίας αυξάνονται, ενώ το δημογραφικό πρόβλημα μεγεθύνεται. Ωστόσο, το κράτος δε δείχνει να συγκινείται και δεν καταβάλλει την παραμικρή προσπάθεια να αντιμετωπίσει το κύμα μεταναστών που πλήττει τη χώρα μας. Αντίθετα, χορηγεί, τις περισσότερες φορές χωρίς τον απαραίτητο έλεγχο, άδειες παραμονής, πράσινες κάρτες εργασίας, ενώ έχουν γίνει και εξακολουθούν να γίνονται εκατοντάδες παράνομες ελληνοποιήσεις.

Παράλληλα, δεν γίνεται καμία προσπάθεια να ενισχυθεί το ελληνικό στοιχείο. Η ξενομανία πνίγει την ελληνική παράδοση. Πολλοί νέοι δεν ενδιαφέρονται για την ιστορία μας και η γλώσσα μας έχει πάψει να χρησιμοποιείται σωστά από την πλειονότητα των Ελλήνων.

Χαρακτηριστικό, ακόμη, είναι το γεγονός ότι το ελληνικό κράτος καταβάλλει πολύ περισσότερα χρήματα προμηθεύοντας κτηνοτρόφους για τις γεννήσεις αιγοπροβάτων και βοοειδών απ' όσα χρήματα καταβάλλει ή θα μπορούσε να καταβάλλει στις ελληνικές οικογένειες, ώστε να δοθούν κίνητρα για τη λύση του δημογραφικού προβλήματος της χώρας μας.

Σε αντίθεση με τους Έλληνες, οι αλλοδαποί έχουν κατακλύσει τη χώρα μας, με αποτέλεσμα, το πολύ σε οκτώ χρόνια, σύμφωνα με κάποιους υπολογισμούς, οι Αλβανοί, για παράδειγμα, που γεννήθηκαν εδώ, να είναι περισσότεροι απ' όσους πέρασαν, νόμιμα ή παράνομα, τα ελληνοαλβανικά σύνορα τα τελευταία πέντε χρόνια.

Μετά την επισήμανση του προβλήματος, το μόνο που μπορώ να κάνω ως Έφηβος Βουλευτής είναι να παροτρύνω την κυβέρνηση να ασχοληθεί σοβαρά με το πρόβλημα, ώστε να το λύσει.

Προτείνω, λοιπόν:

Πρώτον, να γίνεται καλύτερη φύλαξη των συνόρων, κάτι που εξυπακούεται, άλλωστε, και είναι αναγκαίο για την εθνική μας ασφάλεια. Δεύτερον, να απελαθούν οι λαθρομετανάστες και όσοι μόνιμοι μετανάστες εγκληματούν. Τρίτον, να δοθούν κίνητρα για την αύξηση των γεννήσεων στην Ελλάδα και να ενισχυθούν, ηθικά και οικονομικά, οι πολύτεκνες οικογένειες. Τέτατον, να γίνει προσπάθεια για τη διαφύλαξη του ελληνικού πολιτισμού, της παράδοσης και της γλώσσας μας. Στην προσπάθεια αυτή πρέπει να συνεισφέρουν όχι μόνο τα Υπουργεία Παιδείας και Πολιτισμού, αλλά επίσης όλος ο πολιτικός και καλλιτεχνικός κόσμος, καθώς και οι απλοί πολίτες.

Κάποιοι, ίσως, βλέπουν αρνητικά αυτές τις λύσεις και ίσως μάλιστα τις θεωρήσουν ρατσιστικές.

Έχουμε υποχρέωση να γνωρίσουμε και να αγαπήσουμε την πατρίδα μας. Έχουμε υποχρέωση να σκύψουμε πάνω από τα προβλήματα του τόπου μας και να τα λύσουμε. Τότε μόνο θα είμαστε σε θέση να βοηθήσουμε άλλα κράτη που έχουν την ανάγκη μας. Σας ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Φωτεινή Ανυφαντή.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΝΥΦΑΝΤΗ (Νομός Καρδίτσας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, συνδοιοπόροι, «συννοραματιστές» μου Έφηβοι Βουλευτές, εκπροσωπώ το 1ο Ενιαίο Λύκειο Καρδίτσας.

Θεωρώ, ότι μας δόθηκε το προνόμιο να μοιραστούμε τους προβληματισμούς μας, να εκφράσουμε τις αντιρρήσεις μας για όσα μας θυμώνουν και μας εξοργίζουν, να θέσουμε ερωτήματα και ακόμη να προτείνουμε καινούργιους δρόμους και νέες στάσεις ζωής.

Η δική μου πρόταση συμπυκνώνεται στη λέξη «αντισταθείτε». Αυτή ήταν και η προτροπή του μεγάλου μουσικοσυνθέτη Μίκη Θεοδωράκη για εμάς τους νέους. Μόλις είχα

ανοίξει την πόρτα του σπιτιού μου, πριν λίγους μήνες, κουρασμένη από το φορτίο μιας ημέρας που ξεκινούσε από τις 7 το πρωί και τελείωνε, όταν τα μάτια πια βάραιναν. Όμως, η λέξη «αντισταθείτε» χτύπησε κόκκινο.

Να αντισταθούμε. Ναι. Θέλουμε, όμως, συμμάχους σ' αυτή την αντίσταση. Θέλουμε τους γονείς μας στο πλευρό μας και όχι απέναντί μας, προβάλλοντας τα δικά τους ανεκπλήρωτα όνειρα στις δικές μας ζωές. Θέλουμε να στηρίζουν τις προσπάθειές μας, να μας επιτρέπουν να κάνουμε λάθη, να νοιώθουν τους φόβους και τις ανασφάλειές μας. Θέλουμε τους δασκάλους να μας σέβονται, να μην ακουμπούν την κούραση και την απογοήτευσή τους στο δικό μας χρόνο και να αποθηκεύουν τις δυνάμεις τους για τα ιδιαίτερα μαθήματά τους. Θέλουμε οι ώρες του σχολείου να είναι γόνιμες και δημιουργικές και όχι ώρες πεταμένες, που πρέπει να περάσουν, όπως όπως, για το φόβο των απουσιών. Να αντισταθούμε στην ευκολία, οι καθηγητές να κάνουν ότι παραδίδουν και εμείς να κάνουμε ότι τους προσέχουμε. Να αντισταθούμε στις συνταγές ευτυχίας που μας οδηγούν σε αδιέξοδο ή και σε τραγικό τέλος (ποτά, τσιγάρα, ναρκωτικά). Να αντισταθούμε στη νοοτροπία που μας προτρέπει να ενδώσουμε σε όλες τις απολαύσεις και στο τέλος μας πυροβολεί με τα ινστιτούτα αδυνατίσματος. Να αντισταθούμε στον παραλογισμό ενός κόσμου που θέλει να επιβάλει την ειρήνη με τον πόλεμο. Να αντισταθούμε σε μια κοινωνία, που για να συντηρεί τις διαφορές, προβάλλει φοβίες και στερεότυπα. Να αντισταθούμε σ' αυτό το κλίμα του βολέματος, που πνίγει τη διάθεσή μας κάποια πράγματα να αλλάξουν. Να αντισταθούμε στις φωνές που λένε ότι ο κόσμος δεν αλλάζει. Γιατί στην ιστορία βλέπουμε ότι, όταν οι άνθρωποι είναι αποφασισμένοι για θυσίες, αυτός ο κόσμος μπορεί να πάει μπροστά.

Να αντισταθούμε, αγαπητοί συνάδελφοι, που μοιραζόμαστε το φόβο των εξετάσεων, το άγχος για την επιτυχία, σε αυτούς που θέλουν να θυσιάσουν ό,τι πιο ακριβό έχουμε, τα όνειρα, τη λαχτάρα και το πείσμα, για ένα κόσμο καλύτερο, για ένα κόσμο που να επιτρέπει να ακουστεί ο λυγμός και του πιο ασημαντού ανθρώπου, για έναν κόσμο που δεν βάζει ταμπέλες, ούτε υψώνει τείχη ανάμεσα στους ανθρώπους. Εγώ, λέω να αγωνισθώ, να αρχίσω από την παρέα μου, από την τάξη του σχολείου μου και ίσως αλλάξουν τα πράγματα, γιατί, όταν πιστεύεις κάτι, όλες οι δυνάμεις του σύμπαντος συνωμοτούν για να το πραγματοποιήσουν, όπως λέει και ο Κοέλιο στον *Αλχημιστή*.

Ευτυχώς αποδέκτες αυτής της συνωμοσίας, σταθήκαμε εμείς σήμερα, ως μην απογοιτεύσουμε το σύμπαν που συνωμότησε μαζί μας. Να κάνουμε το πρώτο μας βήμα με την παρουσία μας εδώ. Ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ιωάννα Στεργίου.

ΙΩΑΝΝΑ ΣΤΕΡΓΙΟΥ (Νομός Καρδίτσας): Κύριε Πρόεδ-

δρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα αναφερθώ σε ένα θέμα που απασχόλησε κάποιους άλλους ανθρώπους, πριν από τρεις περίπου αιώνες στη Γαλλία και στην Αμερική. Πρόκειται για τα ανθρώπινα δικαιώματα, των οποίων την αξία αναγνώρισε τότε, για πρώτη φορά, επίσημα. Δυστυχώς, έκτοτε το φαινόμενο της καταπάτησής τους δεν έχει εξαλειφθεί. Έτσι, στο σύγχρονο πολιτισμένο, όπως πολλοί θέλουν να τον χαρακτηρίζουν, κόσμο, παρά τους κοινωνικούς αγώνες που έχουν πραγματοποιηθεί, μεγάλος αριθμός ανθρώπων βιώνει καθημερινά την ασύστολη και κατάφορη καταπάτηση των δικαιωμάτων του.

Αναρωτηθήκατε, ποτέ, τι συμβαίνει στα παιδιά του Τρίτου κόσμου ή στα παιδιά του δρόμου, όταν εμείς απολαμβάνουμε τις πολυποικίλες ανέσεις μας; Τα παιδιά, λοιπόν, αυτά γίνονται εύκολα αντικείμενο εκμετάλλευσης πολλών επιτηδείων, πέφτουν θύματα δουλεμπόρων, πορνείας, εμπορίας οργάνων, αναγκάζονται να εργάζονται κάτω από αντίξοες συνθήκες, χρησιμοποιούνται για την επάνδρωση στρατιωτικών μονάδων, ενώ, παράλληλα, οι βασικές βιοτικές ανάγκες τους, δεν είναι δυνατόν να ικανοποιηθούν. Επιπλέον, πολλές γυναίκες σε ορισμένα μέρη του κόσμου αντιμετωπίζονται ρατσιστικά, καθώς και διάφορες ομάδες ατόμων, όπως οι ναρκομανείς, οι ασθενείς με AIDS, τα άτομα με ειδικές ανάγκες, οι ομοφυλόφιλοι με αποτέλεσμα να περιθωριοποιούνται. Σε όλες τις σύγχρονες κοινωνίες είναι ιδιαίτερα συχνές οι φυλετικές διακρίσεις. Εκτός αυτών δεν είναι λίγοι εκείνοι που φυλακίζονται παράνομα, υπόκεινται σε βασανιστήρια και σε πολιτικές διώξεις, στερούνται την ιθαγένεια ή την περυσία τους.

Ακόμη, η εξέλιξη της τεχνολογίας έχει οδηγήσει στην ευκολότερη παραβίαση της ιδιωτικής ζωής, ενώ το φαινόμενο του πολέμου που γίνεται απλά για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των ισχυρών του κόσμου μας, προσβάλλει ωμά το αναφαίρετο δικαίωμα της ζωής. Η ύπαρξη των φαινομένων αυτών, οφείλεται κυρίως στον υλιστικό και όχι ανθρωπιστικό χαρακτήρα της κοινωνίας και της εποχής μας. Το ισχύον οικονομικό σύστημα ευνοεί την ανισότητα, η ύπαρξη οικονομικών συμφερόντων προσδίδει στις σχέσεις των ανθρώπων, αλλά και των λαών, χαρακτήρα επιβολής και διάθεση επικράτησης του ενός επί του άλλου. Απόρροια αυτής της κατάστασης είναι η απουσία ανθρωπιστικής παιδείας και ο αμοραλισμός, με συνέπεια οι πολίτες να αδιαφορούν για τις αδικίες που διαπράττονται γύρω τους. Κατά πολλούς, την κυριότερη ευθύνη για την κατάσταση αυτή φέρουν οι πολιτικές ηγεσίες, παγκοσμίως, οι οποίες δεν ενδιαφέρονται για τα ανθρώπινα δικαιώματα, παρά μόνο στα χαρτιά. Αλλά και οι πολίτες με τη σειρά τους έχουν την υποχρέωση να μην παθητικοποιούνται, να αποκτήσουν κοινωνική συνείδηση και να ενδιαφερθούν πραγματικά για τους συνανθρώπους τους.

Παράλληλα, επιβάλλεται οι ισχυροί της γης να συνειδη-

τοποιήσουν την αξία της ανθρώπινης ζωής και να δώσουν ένα οριστικό τέλος, στις εχθροπραξίες. Είναι γεγονός πως, αν ένα μικρό μέρος των χρημάτων που κατασπαταλούνται σε πολεμικούς εξοπλισμούς, διατίθετο σε υποανάπτυκτες χώρες, μεγάλος αριθμός ανθρώπων θα ήταν δυνατό να ζει με αξιοπρέπεια. Ακόμη, τα Μ.Μ.Ε., αντί να οξύνουν το πρόβλημα, καλό θα ήταν, σε συνεργασία με τις εκάστοτε κυβερνήσεις, να προτείνουν και να προβάλλουν ορισμένες λύσεις. Απαραίτητο είναι, επίσης, να ενισχυθεί ο ρόλος των διεθνών ανθρωπιστικών οργανώσεων, κυρίως με τη συμμετοχή μας σε αυτές.

Τέλος, αναγκαία είναι η επιβολή αυστηρών ποινών και κυρώσεων σε όσους εκμεταλλεύονται τους αδύνατους και στις χώρες, όπου καταπατούνται τα ανθρώπινα δικαιώματα. Το γεγονός ότι η καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τόσο στον αναπτυγμένο, όσο και στον αναπτυσσόμενο κόσμο, έχει πάρει θλιβερά μεγάλες διαστάσεις, δεν αμφισβητείται. Εμείς οι νέοι έχουμε την υποχρέωση να καταβάλλουμε, όσο το δυνατόν μεγαλύτερες προσπάθειες για να ανατρέψουμε αυτή την κατάσταση, γιατί οφείλουμε να παραδώσουμε στις επόμενες γενιές, ένα κόσμο καλύτερο από το δικό μας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Δημήτριος Δημητρίδης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΕΛΛΗΣ (Νομός Χίου): Κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, τα τελευταία χρόνια παρατηρείται στον τόπο μου μία μεγάλη μετακίνηση του αγροτικού πληθυσμού προς τα μεγάλα αστικά κέντρα. Αυτό το φαινόμενο το ονομάζουμε αστυφιλία και είναι βαθιά τα αίτια που δημιούργησαν αυτό το φαινόμενο. Ο Έλληνας αγρότης εργάζεται πολύ σκληρά, απλώς για να ζήσει, όχι για να έχει ψυχαγωγία και διασκέδασεις. Ο τόπος μας είναι άγονος και οι φυσικοί παράγοντες, όπως πλημμύρες, παγετοί, χαλάζι, δυνατοί άνεμοι, φυτασθένειες, καταστρεπτικά έντομα, παίρνουν τη σοδειά μέσα από το αμπάρι.

Ένας άλλος εχθρός, που παλιά δεν υπήρχε, είναι η πλατιά διαφήμιση της καλής ζωής και οι λεγόμενες συνθήκες αγοράς. Χάριν σε αυτές τις συνθήκες, ο παραγωγός, αναγκάζεται να πουλά τα προϊόντα του σε τιμές χαμηλές ή να τα αφήνει να σαπίζουν, όταν φυσικά έχει καλή παραγωγή. Είναι πολλά, λοιπόν, τα μειονεκτήματα της αγροτικής ζωής και δεν σταματούν στις καθημερινές σκληρές συνθήκες δουλειάς. Όλα αυτά τα συμπληρώνουν η έλλειψη γιατρών και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και κάθε είδους βοήθειας, όταν αρρωστήσει ή πάθει ατύχημα κάποιος.

Όσον αφορά στην εκπαίδευση, πολλά παιδιά αναγκάζονται να διανύουν πολλά χιλιόμετρα με τα πόδια, για να φθάσουν στο σχολείο, μέσα στα χιόνια και στις βροχές. Φυσικά δεν αναφερόμαστε στην ανώτερη και ανώτατη παιδεία, κα-

θώς στην περίπτωση αυτή τα παιδιά είναι υποχρεωμένα να φύγουν μακριά από το πατρικό τους σπίτι. Όλα αυτά τα έχουν υπολογίσει μερικοί, όταν καλοτυγχίζουν τον κάτοικο του χωριού για την ήρεμη και χωρίς καυσασέρια ζωή του και όταν τον καταδικάζουν για την παράλογη αστυφιλία του; Βέβαια, μπορεί να ερημώνουν τα χωριά, αλλά και η πόλη δεν βγαίνει κερδισμένη. Οι πρώην αγρότες, που κατακλύζουν τις πόλεις, δεν έχουν τα απαραίτητα εφόδια για να προσαρμοστούν και να παλέψουν με τις καινούργιες συνθήκες, οπότε μακραίνουν τις ουρές των ανέργων.

Η Πολιτεία πρέπει να κάνει ό,τι μπορεί και ό,τι νομίζει σωστό, για να σταματήσει ή τουλάχιστον να ανακόψει το καταστροφικό για τη χώρα μας φαινόμενο της αστυφιλίας, όπως προγραμματισμένη βιομηχανική ανάπτυξη στην ύπαιθρο, διοικητική αποκέντρωση, υγειονομικούς σταθμούς με γιατρούς και φάρμακα, περισσότερους και καλύτερους δρόμους, αύξηση δρομολογίων των πλοίων, βοήθεια στους αγρότες, όταν πλήττονται από θεομηνίες και καταστροφές, καλό θέατρο και κινηματογράφο, επαρκή αστυνόμευση στις ακριτικές περιοχές, αναβάθμιση της γεωργίας, της κτηνοτροφίας και της αλιείας, φορολογικές ελαφρύνσεις και φθηνότερα καύσιμα στην επαρχία.

Τα τελευταία χρόνια, γίνονται προσπάθειες προς αυτές τις κατευθύνσεις, οι οποίες ες ελπίσουμε πως θα πετύχουν. Να γυρίσουμε στα χωριά μας και να τα κάνουμε ξανά ζωντανές κυψέλες με δράση και η ύπαιθρος να αποκτήσει ζωή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Νομίζω ότι υπάρχουν κάποιες έννοιες, με τις οποίες θα μπορούσαμε να ασχοληθούμε μέσα από έναν διάλογο, στο χρόνο που μας μένει. Αντίσταση, αμφισβήτηση και «κατηγορώ». Αλίμονο, αν σε μια εποχή που βιώνουμε πολέμους, τρομοκρατίες, αδικίες, οι πολίτες και ιδιαίτερα οι νέοι να μη διακατέχονται από τέτοια συναισθήματα. Προσωπικά, διέκρινα ότι πέρα από την επιθυμία να διαβεβαιώσουμε ότι πρέπει να αντισταθούμε, να αμφισβητούμε, υπάρχει και μια θέληση – και αλίμονο εάν δεν πήγαζε και αυτό – για να δυναμώσετε, να μην εγκαταλείψετε τον αγώνα, παρ' όλες τις απογοητεύσεις που πάντα υπάρχουν, ιδιαίτερα στους νέους που έχουν και μια ανασφάλεια για το αύριο, μεγαλύτερη από εμάς τους μεγάλους. Υπάρχει, λοιπόν, και η θέληση για δύναμη και όχι για εγκατάλειψη, για αγάπη στον εαυτό μας και τη ζωή, για αγάπη και έρωτα για τη δημιουργία, για την πρόοδο, για τη μεγάλη αξία που λέγεται «άνθρωπος». Πρέπει να αντιμετωπίζουμε τις αντιξοότητες με δύναμη, με κατανόηση, αλλά χωρίς συμβιβασμό. Κατανόηση σημαίνει διαπίστωση των σφαλμάτων των προηγούμενων, όχι αποδοχή και συμβιβασμός.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο προτείνω να αρχίσετε ένα διάλογο, συμπεριλαμβάνοντας και κάθε άλλο θέμα, για τα οποία, ίσως, υπάρχουν ερωτήσεις.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνα Κούρη – Δουλκερίδου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΟΥΡΤΗ – ΔΟΥΛΚΕΡΙΔΟΥ (Νομός Κιλκίς): Θέλω να ρωτήσω τον Εισηγητή, εάν σε όλα αυτά τα προβλήματα που ανέφερε, θεωρεί ότι υπάρχει ένας υπαίτιος και εφόσον αυτός συμμορφωθεί, τότε εάν μπορεί να λυθούν τα προβλήματα ή εάν χρειάζεται σύμπληξη δυνάμεων σε πολλούς τομείς, για να λυθεί το κάθε πρόβλημα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ορέστης Χριστοφής.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΗΣ (Α' Πειραιά): Θεωρώ ότι ευθύνονται πολλοί παράγοντες, οι οποίοι μπορεί να είναι και αφανείς στους περισσότερους πολίτες. Κατά κύριο λόγο είναι παράγοντες που σχετίζονται με το κράτος. Σχετικά με το Υπουργείο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που ανέφερε, είναι ένας χιουμοριστικός τρόπος, για να εκφράσω το παράπονό μου για την καταπάτησή τους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΟΥΡΤΗ – ΔΟΥΛΚΕΡΙΔΟΥ (Νομός Κιλκίς): Εγώ πιστεύω, ότι, κατά κύριο λόγο, προηγείται το κράτος και εφόσον αυτό πάρει την απόφαση να λύσει κάποια προβλήματα, οι υπόλοιποι φορείς ακολουθούν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Γεωργιάνα Μαύρου.

ΓΕΩΡΓΙΑΝΑ ΜΑΥΡΟΥ (Β' Αθήνας): Ήθελα να απαντήσω σε αυτό που ειπώθηκε, ότι δεν πρέπει να αρκούμαστε στο κατηγορώ, αλλά να αντιστεκόμαστε και να επαναστατούμε. Στην ηλικία των 16 χρόνων, δεν είμαι ακόμη σε ηλικία να επαναστατήσω. Θα το κάνω στα 18 μου και με την ψήφο μου. Το «κατηγορώ» είναι η έκφραση αυτών που πιστεύω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Θέλω να διευκρινίσω ότι υπάρχει η ειρηνική, η εσωτερική επανάσταση, αυτό που λες ότι θα κάνεις με τη συμμετοχή σου στα κοινά. Τέθηκε, όμως, και άλλη μια ερώτηση, συλλογικά ή ατομικά; Πως αντιμετωπίζονται αυτά τα ζητήματα;

ΓΕΩΡΓΙΑΝΑ ΜΑΥΡΟΥ (Β' Αθήνας): Η προσπάθεια πρέπει να είναι συλλογική. Βλέπουμε, όμως, στις μέρες μας, στο παράδειγμα του πολέμου, όπου είχαμε καθολική αντίδραση των πολιτών, των παιδιών. Η Ελλάδα, όμως, σαν κράτος, βοήθησε ύπουλα την Αμερική. Τα πλοία και τα αεροσκάφη των Αμερικανών, ανεφοδιάζοντο από την Κρήτη και πήγαιναν στο Ιράκ. Ποιο αποτέλεσμα έχει η δική μας προσπάθεια, αν και το κράτος δεν μας βοηθήσει σε αυτήν;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αναστασία Στυλιανίδου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΟΥ (Λευκωσία – Κύπρος): Είναι όμορφα όλα αυτά που είπαμε. Όμως, τα πρακτικά που τηρούνται για τις συζητήσεις λαμβάνονται υπόψη στις αποφάσεις σας;

Η φαντασία στην εξουσία νομίζω ότι είναι λίγο. Είναι η πραγματικότητα στην εξουσία. Απ' ό,τι φαίνεται, όλοι εδώ εκπροσωπούμε την πραγματικότητα και όχι τη φαντασία μας, τα οράματά μας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Τα πρακτικά της Βουλής των Εφήβων εκδίδονται σε τόμους και στέλνονται σε όλα τα Υπουργεία και τους φορείς για να λάβει ο καθένας υπόψη του τις διάφορες προτάσεις. Είναι φανερό, λοιπόν, ότι μέσα από το Προεδρείο της Βουλής συγκεκριμένα ζητήματα που αφορούν συγκεκριμένες προτάσεις φτάνουν στα κέντρα λήψης αποφάσεων. Δηλαδή, αν είναι κάτι που θεωρείται πάρα πολύ σημαντικό, αξιόλογο και ότι προσφέρει, ακούγεται και καταγράφεται. Κάτι π.χ. που αφορά το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης θα φτάσει εκεί σαν συμπέρασμα και σαν άποψη της Βουλής των Εφήβων. Αναφέρομαι και στην κυρία Μαύρου που μίλησε για τον πόλεμο και αναρωτήθηκε ποιος λαμβάνει υπόψη τη στάση των πολιτών. Ο πολίτης στοχεύει πάντα στο ιδεατό και αλίμονο αν δεν ήταν έτσι. Οι πολιτικοί αναλυτές λένε ότι η πολιτική, μακάρι να μην ήταν έτσι, είναι η τέχνη του εφικτού. Γι' αυτό ακριβώς υπάρχουν κάποιες δυνάμεις που αναπτύσσονται στην πολιτική και στην κοινωνία. Είναι αυτή η δυναμική που πρέπει να τραβάει τα πράγματα μπροστά, όσο γίνεται πιο πολύ. Εδώ πάντα πρωτοπορεί η νεολαία σε όλους τους αγώνες και έτσι πρέπει να είναι. Είναι και οι αναγκαίοι συμβιβασμοί που βάζουν φραγμούς σ' αυτήν τη δυναμική, γιατί ενδεχομένως μετρούν το οποιοδήποτε κόστος. Κατά συνέπεια, αν δεν υπάρχει αυτή η δυναμική που στέλνει το μήνυμα «κάθε μέρα ένα βήμα και πιο μπροστά» σε αυτούς που κυβερνούν όπου γης, τότε αντί να πηγαίνουν χιλιοστά μπροστά, θα πηγαίνουν πίσω. Χρειάζεται, λοιπόν, αυτή η ελκτική δύναμη προς τα μπροστά με τη δυναμική που αναπτύσσουν οι κοινωνικές δυνάμεις, ιδιαίτερα σε χώρες σαν τη δική μας, ιδιαίτερα οι εργαζόμενοι και οι νέοι.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης Καρπέτας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΙΠΕΤΑΣ (Α' Αθήνας): Προηγουμένως ακούστηκαν πολλά για τον πόλεμο και ότι, ενώ εμείς συμμετείχαμε σε αντιπολεμικές διαδηλώσεις, παρ' όλα αυτά το κράτος έστειλε στο ΙΡΑΚ στρατιωτικές δυνάμεις. Πάνω σ' αυτό θέλω να προσθέσω, ότι δεν ενεπλάκησαν οι στρατιωτικές δυνάμεις που έστειλε η Ελλάδα και δεύτερον, πώς μπορώ εγώ από τη μια να πηγαίνω στη διαδήλωση για να δείξω ότι είμαι ενάντια στην αμερικανική επέμβαση και από την άλλη να πίνω κόκα κόλα, ένα αμερικάνικο προϊόν;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η Φωτεινή είπε «αντισταθείτε». Επομένως η αντίσταση θα πρέπει να γίνεται και στα καταναλωτικά πρότυπα που μας προβάλλουν. Όλοι μαζί και ο καθένας ξεχωριστά μπορεί να βρει το δρόμο του.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Δανιήλ Κινatzού.

ΔΑΝΙΗΛ ΚΙΝΑΤΖΟΥΙ (Β' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να κάνω στον εισηγητή μία πρόταση. Όπως εμείς επιλεγήκαμε για να πούμε τη γνώμη μας, ας κάνουμε και εμείς κάτι αντίστοιχο προτείνοντας στους Βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου ορισμένα θέματα, για να διαπιστώσουμε τις απόψεις τους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Γι' αυτό το θέμα θα πρέπει να υπάρξει μία συγκεκριμένη πρόταση. Όμως, πρέπει να γνωρίζετε ότι οι Βουλευτές δεν σας επέλεξαν. Σας επέλεξε η Επιτροπή του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων», που αποτελείται από Καθηγητές Πανεπιστημίου, με βάση τις εργασίες σας.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ορέστης Χριστοφής.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΗΣ (Α' Πειραιά – Εισηγητής): Μέσα από αυτό που θέλαμε να κάνουμε, προσπαθούμε να επικοινωνήσουμε με τους πολιτικούς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Μόνο που δεν μπορείς να καλύψεις όλο το φάσμα.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Βασίλης Φραγκάς.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΦΡΑΓΚΑΣ (Περιφέρεια Ν. Αττικής): Θα κάνω ορισμένες παρατηρήσεις σχετικά με τα Μ.Μ.Ε. Πρώτον, σε αυτό που ειπώθηκε, ότι τα Μ.Μ.Ε. υποστήριξαν τις ιδέες περί απελευθέρωσης. Δε νομίζω, ότι κάτι τέτοιο συνέβη στην Ελλάδα. Όμως, πιστεύω ότι στη δημοκρατία επιβάλλεται να ακούγονται ακόμα και απόψεις που δε μας αρέσουν.

Ειπώθηκε επίσης, ότι τα Μ.Μ.Ε. κάνουν τα πάντα για το κέρδος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Θα πρέπει να ακούγονται και οι δύο απόψεις και εμείς να κρίνουμε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΦΡΑΓΚΑΣ (Περιφέρεια Ν. Αττικής): Αυτό επίσης που ειπώθηκε ότι τα Μ.Μ.Ε. κάνουν τα πάντα για το κέρδος. Αυτό που δεν καταλαβαίνουμε νομίζω είναι ότι τα ιδιωτικά κανάλια είναι εταιρείες. Δεν έχουν σαν απώτερο σκοπό την ενημέρωση, αλλά το κέρδος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Μόνο που εκμεταλλεύονται το δημόσιο πλούτο. Έχουν κάποιες υποχρεώσεις. Αυτό να το λάβεις υπόψη σου, όταν τοποθετείσαι. Βεβαίως είναι επιχειρήσεις, αλλά η κοινωνία τους εκχωρεί κάποια δικαιώματα, τα οποία ανήκουν στο κοινωνικό σύνολο, π.χ. τις συχνότητες. Αυτά είναι κρατική – κοινωνική περιουσία. Άρα, υπάρχουν κάποιοι περιορισμοί και υποχρεώσεις σε μία κοινωνία. Τους δίνει ένα περιουσιακό της στοιχείο, για να το εκμεταλλευτούν επιχειρηματικά. Άρα, υπάρχουν δεσμεύσεις και υποχρεώσεις προς την κοινωνία.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΦΡΑΓΚΑΣ (Περιφέρεια Ν. Αττικής): Νομίζω, ότι η λύση σε όλα αυτά είναι να μάθουμε να κλείνουμε την τηλεόραση. Πιστεύω, ότι δεν υπάρχουν πολλοί συνομήλικοί μας που διαβάζουν βιβλία και εφημερίδες. Κατά τη γνώ-

μη μου, το διάβασμα ενεργοποιεί την κριτική σκέψη που ο καθένας μας έχει σε κάποιο βαθμό. Από τη στιγμή που όταν γυρίζουμε στο σπίτι όχι μόνο δεν ανοίγουμε τα βιβλία μας να διαβάσουμε, αλλά καρφονόμαστε μπροστά στην τηλεόραση σε ό,τι και αν δείχνει, τι μπορεί να αλλάξει; Πολλές φορές ψάχνουμε μεταξύ των κακών τηλεοπτικών προγραμμάτων. Δεν είναι λοιπόν ανάγκη να απορούμε. Η λύση σε όλα αυτά είναι να κλείνουμε την τηλεόραση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αλέξανδρος Σύρμος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΥΡΜΟΣ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Είπατε, αν στα πρακτικά των συνεδριάσεων υπάρχουν αξιόλογες προτάσεις, θα τύχουν της ανάλογης εκτίμησης και θα προωθηθούν. Θα ήθελα να μου πείτε ποιος ορίζει τι είναι αξιόλογο; Γιατί εγώ απλά πιστεύω - - και ίσως δεν ακούγεται καλά-, ότι η όλη διαδικασία είναι απλά μία βιτρίνα, για να προωθήσουμε τυπικά τη δημοκρατία.

Τα λέω αυτά γιατί δεν έχω δει ποτέ κάποια πρόταση από Έφηβους Βουλευτές να λαμβάνεται υπόψη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Αυτό δεν μπορείς να το ξέρεις, γιατί στη διαμόρφωση μιας πολιτικής λαμβάνονται υπόψη πολλές προτάσεις και απόψεις.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ιωάννα Μαροκοπούλου.

ΙΩΑΝΝΑ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Κορινθίας): Ανέφερε κάποιος συνάδελφος ότι σκοπός των ιδιωτικών καναλιών είναι το κέρδος και όχι η ενημέρωση. Η ενημέρωση είναι ύψιστη υποχρέωση και η δημοσιογραφία ένα λειτουργήμα. Οφείλουν, λοιπόν, οι δημοσιογράφοι να μας ενημερώνουν αντικειμενικά για ό,τι συμβαίνει. Η λύση, λοιπόν, δεν νομίζω ότι είναι να κλείσουμε τις τηλεοράσεις, αλλά να ψάξουμε το ποιοτικό πρόγραμμα και την αυθεντική ενημέρωση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αθηνά Χατζηαθανασίου.

ΑΘΗΝΑ ΧΑΤΖΗΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Νομός Ημαθίας): Είπατε προηγουμένως ότι τα ιδιωτικά κανάλια εκμεταλλεύονται κοινωνική περιουσία (συχνότητες κ.τ.λ.). Δεν είναι μόνο αυτός ο λόγος για τον οποίο θα πρέπει να σέβονται το κοινό. Πρέπει να πούμε πως πάνω απ' όλα οι δημοσιογράφοι είναι άνθρωποι και ως άνθρωπος προς άνθρωπο θα πρέπει να σέ-

βονται την αξιοπρέπεια του άλλου. Εγώ ως ιδιώτης θα κάνω ό,τι μπορώ για να υπερασπιστώ το όφελός μου. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει και ότι θα πατήσω τον διπλανό μου για να πετύχω αυτό που θέλω. Πάνω σε αυτό θα έπρεπε να υπάρχει ένας έλεγχος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Φωτεινή Ανυφαντή.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΝΥΦΑΝΤΗ (Νομός Καρδίτσας): Είπε κάποιος συνάδελφος ότι δίνουμε λεφτά στους ισχυρούς (π.χ. Coca Cola) και δεν υποστηρίζουμε τη δική μας οικονομία. Όταν είχε πρωτοξεκινήσει ο πόλεμος, είχα βρει στο Internet κάποιες σελίδες, τις οποίες εκτύπωσα και πήγα στην πλατεία και τις μοίραζα σε όποιον γνωστό είχα. Θέλω να πω ότι πρέπει η προσπάθεια να είναι συλλογική, για να πετύχουμε αυτό που θέλουμε.

Θα τελειώσω με ένα στίχο του Σεφέρη, που πιστεύω ότι ενδιαφέρει και τους πολιτικούς: «Λυπάμαι που άφησα να περάσει ένα ποτάμι μέσα από τα δάχτυλά μου, χωρίς να πιω ούτε μια στάλα».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβη Βουλευτής Γεωργία Δελαμπίρα.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΔΑΛΑΜΠΙΡΑ (Νομός Σερρών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να σχολιάσω το σύνθημα του Προγράμματος, στο οποίο συμμετέχουμε, δηλαδή το «Η φαντασία στην εξουσία». Πρέπει να φανταζόμαστε, να οραματιζόμαστε. Το θέμα δεν είναι να αναπαράγουμε τις απόψεις των προγόνων μας, των παππούδων και των γονιών μας, των βουλευτών. Το θέμα είναι να οραματιστούμε αυτό που θέλουμε να γίνει και ας αφήσουμε τους μεγαλύτερους να είναι ρεαλιστές και στυγνοί.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Σε αυτό συμφωνούμε όλοι. Είπα και προηγουμένως ότι η τέχνη της πολιτικής είναι το εφικτό. Αλίμονο, όμως, αν δεν αναζητούμε το ιδεατό, γιατί τότε ούτε το εφικτό δεν θα πετύχουμε.

Στη συνέχεια και περί ώρα 20.00' λήθηκε η συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β' ΑΘΗΝΑΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 15-9-2003

Στην Αθήνα, σήμερα, 15 Σεπτεμβρίου 2003, ημέρα Δευτέρα και ώρα 10.30' π.μ. στην Αίθουσα 150 του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της "Βουλής των Εφήβων", υπό την Προεδρία του Βουλευτή Β' Αθήνας κ. Γεώργιου Δασκαλάκη, με αντικείμενο την επεξεργασία και εξέταση των θεμάτων: «Αποκέντρωση-Αστυφιλία, Δημόσια Διοίκηση, Ισότητα φύλων, Τύπος και Μ.Μ.Ε., Δημόσια Ασφάλεια, Κρατική Ασφάλεια, Δικαιοσύνη, Κοινωνική Ανισότητα, Αξιοκρατία-Αναξιοκρατία, Πολιτική - Πολιτικοί - Κόμματα, Σωφρονιστικά Ιδρύματα, Δημοκρατία-Ελευθερία και Ανθρώπινα Δικαιώματα» της Σύνοψης Κεμμένων των μαθητών της Α', Β' και Γ' τάξης του Ενιαίου Λυκείου και των Τ.Ε.Ε., καθώς και των Τ.Ε.Ε. Μαθητείας Α' Κύκλου του Ο.Α.Ε.Δ. από την Ελλάδα και τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα "Βουλή των Εφήβων", Η' Σύνοδος 2002 - 2003. (2η συνεδρίαση)

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αλιμάρα Αφροδίτη (Α' Αθήνας), Αντωνιάδου Άννα (Β' Αθήνας), Ανυφαντή Φωτεινή (Ν. Καρδίτσας), Βαλέρη Αναστασία (Επικρατείας), Βασιλειάδου Βασιλική (Μόναχο Γερμανίας), Βιτσίου Μαρία (Ν. Άρτας), Γαλανού Θεοδώρα (Ν. Φθιώτιδας), Γκίνης Κωνσταντίνος (Ν. Εύβοιας), Δαλαμπίρα Γεωργία (Ν. Σερρών), Δεμερτζή Μαίρη (Ν. Αρκαδίας), Δημητρώλης Δημήτρης (Ν. Χίου), Ζωγράφος Νικόλαος (Ν. Βοιωτίας), Ιωάννου Ελένη (Σουδάν), Κακού Ευδοκία (Ν. Ευρυτανίας), Καρατζάς Βασίλης (Ν. Ηλείας), Καρπέτας Ιωάννης (Α' Αθήνας), Κινταζού Δανιήλ (Β' Αθήνας), Κούρη-Δουλκερίδου Κωνσταντίνα (Ν. Κιλκίς), Κύρου Κωνσταντίνος (Β' Αθήνας), Λάσκος Άρης (Α' Αθήνας), Λούκη Δωροθέα (Ν. Φλώρινας), Μάνη Καλλιόπη (Β' Αθήνας), Μαρκοπούλου Ιωάννα (Ν. Κορινθίας), Μασούρα Μαρία (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Μαύρου Γεωργιάνα (Β' Αθήνας), Μουτάφης Μανώλης (Β' Πειραιά), Μπέκα Ελπινίκη (Ν. Τρικάλων), Μπεντεβή Ιωάννα (Β' Αθήνας), Μπούρου Σοφία (Β' Αθήνας), Οικονόμου Δήμητρα (Ν. Τρικάλων), Παπαδημητρίου Φωτεινή (Ν. Εύβοιας), Παπαζιάκας Γεώργιος (Ν. Καβάλας), Πέντσος Δημήτρης (Β' Θεσσαλονίκης), Πετρόπουλος Χαρίλαος (Σίδνεϋ Αυστραλίας), Ρεντίφης Μάριος (Περιφέρεια Ν. Αττικής), Σκανδάλη Νικολίνα (Ν. Καρδίτσας), Στεργίου Ιωάννα (Ν. Καρδίτσας), Στυλιανίδου Αναστασία (Λευκωσία Κύπρου), Σύρμος Αλέξανδρος (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Σωτηρίου Σωτήρης (Λάρνακα Κύπρου), Τασιοπούλου Γερακίνα (Ν. Ημαθίας), Τριακίδης Κοσμάς (Ν. Φλώρινας), Φραγγίδου Παγόνα (Ν. Κιλκίς), Φράγκας Βασίλης (Περιφέρεια Ν. Αττικής), Χαλκίτης Ιωάννης (Ν. Δωδεκανήσου), Χατζηαθανασίου Αθηνά (Ν. Ημα-

θίας), Χατζηαθανασίου Αιμίλιος-Θεόδωρος (Αδελαΐδα Αυστραλίας) και Χριστοφής Ορέστης (Α' Πειραιά).

Στη συνεδρίαση παραβρέθηκε και το μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων» κ. Γεώργιος Κόκκινος, Επίκουρος Καθηγητής, της Ιστορίας και της Διδακτικής της Ιστορίας στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Αιγαίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Αγαπητοί συνάδελφοι, αρχίζει η δεύτερη συνεδρίαση της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

Δίνω το λόγο στον Έφηβο Βουλευτή κ. Σωτήρη Σωτηρίου από τη Λάρνακα Κύπρου.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΥ (Λάρνακα Κύπρου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, τα τελευταία δύο χρόνια τρομακτικά γεγονότα συγκλόνισαν την ανθρωπότητα. Στις 11 Σεπτεμβρίου συμπληρώθηκαν δύο χρόνια από την πρωτοφανή τρομοκρατική επίθεση στο Διεθνές Κέντρο Εμπορίου της Νέας Υόρκης και στο αμερικανικό Πεντάγωνο. Ακολούθησαν δύο πόλεμοι ενάντια στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ για τη σύλληψη και την τιμωρία των ενόχων. Ο κόσμος έμαθε για την εξασφάλιση συμβολαίων δισεκατομμυρίων από τα αμερικανικά μονοπώλια για την ανοικοδόμηση των δύο χωρών. Ακολούθησαν εκατοντάδες νεκροί στις βομβιστικές επιθέσεις στη Μέση Ανατολή.

Ως τότε οι λαοί θα πληρώνουν τις συνέπειες της βίας και της κρατικής τρομοκρατίας σε βάρος τους; Πότε θα αφεθούν οι λαοί να δημιουργήσουν το μέλλον τους, να περπατήσουν με περηφάνια και χωρίς φόβο τα μονοπάτια τους;

Αντί αυτού, τον περασμένο χειμώνα γίναμε μάρτυρες ενός απάνθρωπου στυγερού εγκλήματος εναντίον του ιρακινού λαού. Οι Αγγλοαμερικανοί εισβολείς πάτησαν σε σωρούς πτωμάτων και λεηλάτησαν έναν πανάρχαιο πολιτισμό εν ονόματι της ειρήνης. Παρακολούθησαμε από τους δέκτες της τηλεόρασής μας παιδιά νεκρά, γονείς να κλαίνε, ακρωτηριασμένα παιδιά, «έξυπνες» βόμβες να χτυπάνε αμάχους και τα τανκς να στρέφονται προς το ξενοδοχείο των δημοσιογράφων, για να φμώσουν την αλήθεια, για να καλύψουν τα εγκλήματα Αμερικανών και Αγγλων.

Πώς είναι, λοιπόν, δυνατόν να μιλάμε για ανθρώπινα δικαιώματα, όταν αυτά καταπατούνται παράφορα και ασύστολα από τους ισχυρούς της γης, όταν εγκληματούν σε βάρος της ανθρωπότητας, όταν δεν σέβονται κανένα διεθνή κανόνα; Τρανταχτό παράδειγμα είναι η Κύπρος, όπου τα τουρκικά στρατεύματα για 30 σχεδόν χρόνια καταπατούν τα δικαιώματα των προσφύγων στην ίδια τους την πατρίδα.

Πώς είναι δυνατόν να παينهύεται η ανθρωπότητα για τη δικαιοσύνη της, όταν εκατομμύρια παιδιά σε όλο τον κόσμο ζουν στη μιζέρια, την εκμετάλλευση, την πορνεία, την αμάθεια, πεθαίνουν από πείνα, ενώ δισεκατομμύρια θυσιάζο-

νται στο βωμό του πολέμου, τη στιγμή που αυτά τα κεφάλαια θα μπορούσαν με επιτυχία να αντιμετωπίσουν το φάσμα της πείνας και της εξαθλίωσης;

Πώς μπορεί η ανθρωπότητα να παινεύεται για τη δικαιοσύνη της, όταν αυτή η ανθρωπότητα είναι υπεύθυνη για το θάνατο των δικών της παιδιών, όταν αυτή η ανθρωπότητα δεν μπορεί να σταματήσει τους πολέμους, δεν μπορεί να προστατεύσει από τη μανία του πολέμου, της πείνας και της εκμετάλλευσης το δικό της μέλλον, τα παιδιά του πλανήτη μας;

Ενώσω πεθαίνει ένα μόνο παιδί από πείνα, ενόσω καταπατείται έστω και ένα μόνο δικαίωμα του ανθρώπου, δεν μπορούμε να μιλάμε για δικαιοσύνη και ανθρώπινα δικαιώματα. Εάν ένας μονάχα άνθρωπος δεν είναι ελεύθερος, τότε κανείς δεν είναι ελεύθερος. Τα ιδεώδη της δημοκρατίας και της ελευθερίας κινδυνεύουν να αφανιστούν από τις αδικίες και την αλαζονεία των ισχυρών της γης.

Ζούμε, δυστυχώς, σ' έναν κόσμο άδικο και κάλπικο, σ' έναν κόσμο που σκοτώνει τα παιδιά του, σ' έναν κόσμο που τον κυβερνά η τρομοκρατία, το άδικο, ο νόμος του ισχυρού. Εμείς όμως οι νέοι οραματιζόμαστε έναν κόσμο δίκαιο και ειρηνικό, έναν κόσμο με αλληλεγγύη, ανεκτικότητα, αλληλοκατανόηση, έναν κόσμο που θα σέβεται τον άνθρωπο και τα παιδιά, το μέλλον της ανθρωπότητας. Επιβάλλεται σε παγκόσμιο επίπεδο προσήλωση στα ιδανικά της ειρήνης, της ελευθερίας, της προστασίας του παγκόσμιου περιβάλλοντος και εμείς οι νέοι διαθέτουμε όπλα και φτερά για μεγάλα πετάγματα. Αγαπούμε τον άνθρωπο και την ειρήνη με πάθος και θα αγωνιστούμε για έναν κόσμο καλύτερο από αυτόν που παραλάβαμε, για να τον προσφέρουμε απλόχερα στα δικά μας παιδιά μέσα σε ειρήνη. Θα αγωνιστούμε όσο χρειάζεται για το μέλλον, γιατί αυτό ανήκει σε αυτούς που ονειρεύονται, που απογοητεύονται, αλλά επιμένουν να αγωνίζονται.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Γαλανού Θεοδώρα, από τη Φθιώτιδα.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΓΑΛΑΝΟΥ (Νομός Φθιώτιδας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, φοιτώ στο Ενιαίο Λύκειο Στυλίδας. Συμμετέχοντας στο θεσμό της Βουλής των Εφήβων θα ήθελα να εκθέσω τον προβληματισμό μου σχετικά με την ουσιαστική συμμετοχή των νέων στις πολιτικές διαδικασίες.

Προβαίνω στις εξής γενικές διαπιστώσεις. Το εκπαιδευτικό σύστημα έχει σοβαρές ελλείψεις. Οι νέοι αντιμετωπίζουν συχνά το φάσμα της ανεργίας που τους γεμίζει με άγχος για το μέλλον. Οι διαπροσωπικές σχέσεις είναι επιδειμικές και συχνά ανταγωνιστικές. Η ποιότητα ζωής στις μεγαλουπόλεις έχει υποβαθμιστεί. Η γνήσια ψυχαγωγία έχει εκλείψει. Υπάρχουν πολλά παγκόσμια προβλήματα, όπως μόλυνση περιβάλλοντος, υπονόμευση της παγκόσμιας ειρή-

νης, διεθνείς ανταγωνισμοί. Η αδιαφορία και η αναξιοπιστία κάποιων πολιτικών οδηγεί τους νέους στην παθητικότητα. Ο θεσμός των μαθητικών κοινοτήτων υπολειπεται και δεν συμβάλλει στη διαμόρφωση δημοκρατικών πολιτών. Οι νέοι δεν συμμετέχουν ουσιαστικά στα πολιτικά δρώμενα.

Συνεχίζοντας διατυπώνω ορισμένες κρίσεις. Οι νέοι δεν έχουν το δικαίωμα ελεύθερης πολιτικής έκφρασης σε δημόσιο βήμα και αποτέλεσμα είναι να διαμορφώνεται το μέλλον χωρίς εμάς. Η κριτική των νέων, που είναι ανεπηρέαστοι από πρόσωπα και καταστάσεις, δεν προβάλλεται, γιατί θίγει οργανωμένα συμφέροντα. Η προβολή του θεσμού της Βουλής των Εφήβων, αν και είναι μια πολύ καλά οργανωμένη συνεργασία εφήβων μαθητών με αξέχαστες εμπειρίες για όλους μας, πιστεύω πως δεν αρκεί, αφού οι προτάσεις μας μένουν ανεκμετάλλευτες από την πολιτεία. Επιπλέον, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης εκμεταλλεύονται το θεσμό, για να επιτύχουν υψηλότερα ποσοστά τηλεθέασης. Η πολιτική ζωή του τόπου χαρακτηρίζεται εν μέρει από αναξιοκρατία, πολιτική συναλλαγή και διαφθορά. Φυσικό επακόλουθο όλων αυτών είναι η απώλεια της εμπιστοσύνης των νέων στην πολιτική ηγεσία αλλά και η πολιτική αδρανοποίηση και η περιθωριοποίησή τους. Έτσι, η κοινωνία μας καταδικάζεται σε οπισθοδρόμηση.

Οραματίζομαι μια Ελλάδα ισχυρή, που στο κατόφλι του 2004 θα μπορέσει να πρωταγωνιστήσει και να αποτελέσει πρότυπο δημοκρατίας, ελευθερίας, δικαιοσύνης, έναν αέρα ανανέωσης που με το φύσημά του θα αλλάξει την πορεία της ελληνικής κοινωνίας στο διεθνές προσκήνιο, μια χώρα με βασικούς της στόχους την πρόοδο και την ευημερία, την εδραίωση της ειρήνης και της διεθνούς συνεργασίας. Οραματίζομαι το δικαίωμα για ελεύθερη έκφραση να εφαρμοστεί έμπρακτα με την εκλογή μας από νεαρή ηλικία στη Βουλή των Ελλήνων, την εφαρμογή του δικαιώματος για μόρφωση, δικαιοσύνη, αξιοκρατία, εργασία, ανθρώπινη ζωή στις μεγαλουπόλεις και αναζωογόνηση της περιφέρειας, την έκφραση των πρωτοποριακών μας ιδεών. Να πετάξουμε με τα δικά μας φτερά. Να πάρουμε την τύχη στα χέρια μας. Να αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Να οικοδομήσουμε έναν κόσμο, όπου θα απουσιάζουν κάθε είδους συμφέροντα και οι πράξεις όλων θα καθορίζονται από την αγάπη και την πίστη στην υπέρτατη που λέγεται άνθρωπος, έναν κόσμο, όπου δεν θα υπάρχουν οι έννοιες έχθρα, κακία, αντιπαλότητα, ιδιοτέλεια, υποκρισία, φόβος, ανασφάλεια, βία, ναρκωτικά, εγκληματικότητα, αδικία, εκμετάλλευση.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να καταθέσω προτάσεις για τη συμμετοχή των νέων στην πολιτική ζωή:

Αναβάθμιση του θεσμού των μαθητικών κοινοτήτων με παράλληλη βελτίωση του εκπαιδευτικού συστήματος. Βασικός στόχος θα πρέπει να είναι ο εμπιστισμός των νέων με αξίες, όπως η δημοκρατία, η δικαιοσύνη, η συνεργασία και ο

διάλογος. Απαραίτητος κρίνεται και ο επικουρικός ρόλος των καθηγητών.

Ο θεσμός των μαθητικών κοινοτήτων θα μπορούσε να διευρυνθεί σε συμβούλια κατά νομούς, να εκλέγεται πρόεδρος κάθε νομού και να συγκροτούνται μαθητικά συμβούλια γεωγραφικών διαμερισμάτων. Αυτά τα συμβούλια μπορούν να αναλάβουν δράση και να προτείνουν συγκεκριμένες λύσεις σε προβλήματα.

Να γίνεται σύγκλιση ενός ετήσιου συνεδρίου νεότητας με συμμετοχή εκπροσώπων από τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση με στόχο την αντιμετώπιση των προβλημάτων της εκπαίδευσης και την υιοθέτηση μέτρων για την αναβάθμισή της.

Να κατοχυρωθεί το δικαίωμα συμμετοχής των εκλεγμένων αντιπροσώπων των μαθητών στις επιτροπές της Βουλής που προετοιμάζουν τους νόμους.

Να προβάλλονται κατάλληλα οι απόψεις μας από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Απαραίτητη κρίνεται βέβαια και η βοήθεια των πνευματικών ανθρώπων και η συμβολή της πείρας των μεγαλύτερων.

Να υπάρχει υποδειγματική συμπεριφορά των Βουλευτών στο πλαίσιο των συνεδριάσεων της Βουλής, ώστε να αποτελέσουν πρότυπα δημοκρατικού πολίτη για τους νέους.

Να καθιερωθεί απουσιολόγιο στη Βουλή. Οι συνεδριάσεις της Βουλής να χαρακτηρίζονται από διαφάνεια και να μην γίνονται πεδίο μικροπολιτικής αντιπαράθεσης.

Την εικόνα των πολιτικών θα βελτιώνει μία ειλικρινής διάθεση αυτοκριτικής και έμπρακτης αναγνώρισης κάποιων λαθών τους.

Επιπλέον, οι Βουλευτές πρέπει να απαλλαγούν από δεσμεύσεις, από διαπλεκόμενα συμφέροντα και να ανταποκριθούν στο ρόλο τους. Πρέπει να προσεγγίζουν τους νέους, να δείχνουν ενδιαφέρον για τα προβλήματά τους και να ακούνε με προσοχή τις λύσεις που αυτοί προτείνουν. Αν δοθεί σε εμάς τους νέους η ευκαιρία, μπορούμε να προτείνουμε και να εφαρμόσουμε μία σειρά από καινοτομίες που θα αλλάξουν την πολιτική ζωή και γενικότερα κάθε τομέα της κοινωνίας μας.

Η δημιουργική αυτή προσπάθεια δεν έχει μόνο τοπικό και εθνικό χαρακτήρα, αλλά αποκτά παγκόσμιο χαρακτήρα με τη συνεργασία όλων των νέων του κόσμου και των μεγαλύτερων. Ας δώσουμε τα χέρια. Ας φτιάξουμε μια γροθιά που θα αλλάξει τον κόσμο και ας υλοποιήσουμε το όραμα ενός καλύτερου κόσμου. Άλλωστε, όπως είπε ο Καζαντζάκης «νέος θα πει να αλλάξεις τον κόσμο».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Γίνετε γροθιά, λοιπόν, με το να διατηρήσετε την επικοινωνία σας όλοι και να συμφωνείτε πώς θα αντιδράτε, πώς θα αντιστέκεστε και πώς θα φέρεστε. Εάν χαθείτε, δεν υπάρχει γροθιά. Έτσι δεν είναι; Μέσα από τη συλλογικότητα γίνεται η γροθιά.

Η επόμενη Έφηβος Βουλευτής είναι από την Καρδίτσα. Η Καρδίτσα έχει αναδείξει αρκετούς ηγέτες και πολιτικούς πρωταγωνιστές που έχουν διαμορφώσει σε μεγάλο βαθμό την ιστορία της χώρας μας.

Η Έφηβος Βουλευτής Σκανδάλη Νικολίνα έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΙΝΑ ΣΚΑΝΔΑΛΗ (Νομός Καρδίτσας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, φοιτώ στο 1ο Λύκειο Καρδίτσας.

Σεβασμό στην αξία του ανθρώπου ζητά ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, διάβασα στην τοπική εφημερίδα της πόλης μου με έντονα γράμματα. Αθήνα, 1.11.2000. Ο ανώτατος εισαγγελικός λειτουργός, λοιπόν, ζητάει από τους διάφορους κατά τόπους εισαγγελικούς λειτουργούς να δείξουν την προσήκουσα αυστηρότητα για την καταστολή φαινομένων που ξευτελίζουν τον άνθρωπο και προσβάλλουν τη δημοκρατική και πολιτισμένη μας κοινωνία.

Ο ανώτατος εισαγγελικός λειτουργός κάνει, επίσης, αναφορά στις συνταγματικές διατάξεις οι οποίες αφορούν το σεβασμό και την προστασία της αξίας του ανθρώπου που αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της πολιτείας, αλλά και τη συνταγματική υποχρέωση που έχουν όλα τα κρατικά όργανα για να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη άσκηση των δικαιωμάτων του ανθρώπου.

Ορμώμενη από την παραπάνω επιστολή του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου αναρωτιέμαι σε ποιο σεβασμό και σε ποια προστασία της αξίας αναφέρονται. Ποια είναι αυτά τα κρατικά όργανα που θα μας τα εξασφαλίσουν, όταν η διαφθορά στην Αστυνομία φθάνει το 79,9%, όταν η διαφθορά στη δικαιοσύνη το 54%; Πώς ο πολίτης μπορεί να προστατευθεί σε περίπτωση παράβασης καθήκοντος από αστυνομικούς; Σπάνιες είναι οι περιπτώσεις ποινικής δίωξης μελών των Σωμάτων Ασφαλείας. Αλλά και όταν συμβεί, θα αντιμετωπίσουμε την αλληλεγγύη των συναδέλφων αστυνομικών όσο και την τάση των δικαστηρίων να δίνουν μεγαλύτερη βαρύτητα στις μαρτυρίες των αστυνομικών.

Δευτέρα 13 Δεκεμβρίου 1999, 9.10' το πρωί. Τρεις δήμαρχοι Καρδιτσιώτες και ένας αγροτοσυνδικαλιστής πέφτουν στην άσφαλο, ενώ πήγαιναν στις Βρυξέλλες για τα υπηρεσιακά τους καθήκοντα σε σύγκρουση με νταλικά στην περιφερειακή οδό των Καμμένων Βούρλων. Μετά από λίγες ημέρες, το γεγονός πέρασε απαρατήρητο για τους υπευθύνους. Άλλωστε, οι νεκροί ήταν λίγοι. Μάρτυρας κανείς, είτε τότε η Τροχαία του Αγίου Κωνσταντίνου. Πάντως έφταιγε το τζιπ και ντελαπάρισε η νταλικά, αφού, έπεσε επάνω της.

Ο σοφός λαός μας λέει: σαν να λέμε έπεσε το αυγό πάνω στην πέτρα και έσπασε η πέτρα. Σε ερωτήσεις, όμως, συγγενών για την εξιχνίαση της σύγκρουσης, το «ευσυνείδητο» κρατικό όργανο της Τροχαίας ενοχλημένο από τις ερωτήσεις συγγενών μας απαντάει: «Τι το ψάχνεις κυρία μου; Οι πεθαμένοι με τους πεθαμένους και οι ζωντανόι με τους ζω-

ντανούς. Τώρα θα κοιτάξουμε να σώσουμε τον ζωντανό».

Με ποιο τίμημα άραγε αυτό το «ευσυνείδητο» κρατικό όργανο προσπαθεί να σώσει τον ζωντανό; Και δεν προσβάλλεται βάνουσα όχι μόνο η ανθρώπινη αξία, αλλά και η μνήμη των νεκρών μας;

Και δεν είναι άραγε ανεξήγητη η συμπεριφορά των εισαγγελικών αρχών της Λαμίας που επί τριάντα συνεχείς μήνες φαίνεται ότι προσπαθούσαν να μην επιληφθεί η δικαστική αρχή για να αποφανθεί για το θάνατο τεσσάρων ανθρώπων, ενώ πήγαιναν στις Βρυξέλες για υπηρεσιακά τους καθήκοντα; Γιατί, δυστυχώς, η επιμελής Τροχαία και η ακόμα πιο επιμελής εισαγγελική αρχή δεν θεώρησαν σκόπιμο να πάρουν ούτε κατάθεση του οδηγού του φορητού, να μην γίνει ούτε μία εξέταση αίματος για να διαπιστωθεί κατά πόσο υπήρχαν ουσίες που επηρεάζουν την οδήγηση. Και όταν η Τροχαία που επιλήφθηκε του ατυχήματος διπλασιάζει τις λωρίδες κυκλοφορίας, η εισαγγελική αρχή λέει πως ορθά εξετέλεσαν τα προανακριτικά τους καθήκοντα και σωστά βεβαιώνονται τα περιστατικά που αφορούν τις συνθήκες του ατυχήματος.

Έξι μήνες μετά το δυστύχημα σε δικογραφία υπήρχαν τρία χαρτιά για τέσσερις θανάτους. Αλλά και όταν μετά από τρία χρόνια γίνεται δικαστήριο για να μάθουμε, επιτέλους, πώς έγινε αυτό το δυστύχημα, η δίκη ήταν παρωδία, αφού ο συνήγορός μας, δυστυχώς, δεν ήταν των καναλιών. Και πώς να μην αγανακτεί κανείς για τις παραλείψεις και τις πράξεις των οργάνων αυτών; Πού είναι η τήρηση της πραγματικής αρχής της προστασίας της αξίας του ανθρώπου από την πολιτεία;

Ο νόμος για τους αρχαίους είχε ευρύτερη έννοια και περισσότερο δημοκρατική βάση. Περιελάμβανε κανόνες δικαίου, ηθικής, θρησκευτικούς, κοσμικούς, γραπτούς και άγραφους. Θα βρούμε τον Χαρόνδα τον 7ο αιώνα από την Κατάνη της Σικελίας που πρώτος όρισε βαριές ποινές για την ψευδομαρτυρία και νομοθέτησε ότι πρέπει να καταγγέλλουμε όποιον αδικεί. Έτσι, «Η Πολιτεία σώζεται».

Δεν τελειώνουν όλα με ένα συλλυπητήριο τηλεγράφημα ή με επικηδείους από κάποιους εκπροσώπους της Πολιτείας, ένα στεφάνι και ένα «λυπάμαι». Η μνήμη του κάθε νεκρού πρέπει να αποκαθίσταται. Και αυτό είναι δική μας ηθική υποχρέωση, των ζωντανών, όλων μας και προπαντός της Πολιτείας, αφού Έλληνες πολίτες ήταν όσο ζούσαν. Όσο για τις οικογένειες που με τόσο άδοξο τρόπο χάνουν ένα δικό τους άνθρωπο αυτές δεν θα ξεχάσουν ποτέ. Θα μένει για πάντα χαραγμένο στη μνήμη τους, στην ψυχή τους. Τίποτα δεν μπορεί να ξεθωριάσει ποτέ. Θα ζουν και θα προχωρούν μαζί. Γιατί ποιος θα σηκώσει τη θλίψη από την καρδιά τους;

Ως έφηβος, όμως, ως άνθρωπος του αύριο και ως μέλος των αυριανών κυρίαρχων του κόσμου, προσπαθώ μέσα μου να αποβάλω τα συναισθήματα οργής και λύπης. Γιατί εκείνο

που σκοτώνει την ψυχή σου σε κάνει πιο δυνατό. Προσπαθώ να ονειρευτώ.

Ονειρεύομαι λοιπόν στη χώρα μου να μην υπάρχει ούτε ένας λειτουργός της δικαιοσύνης ή του κρατικού μηχανισμού καταχραστής της εξουσίας. Ονειρεύομαι να υπάρχει μια Πολιτεία που κανείς δεν θα νοιώθει πολίτης δεύτερης κατηγορίας και όλοι θα προσπαθούμε. Ονειρεύομαι να μην ξαναγίνει ποτέ ούτε ένα τροχαίο ατύχημα. Εύχομαι το όνειρό μου να νικήσει τον εφιάλη της ασφάλτου και η ελπίδα τη διαφθορά. Ίσως, το όνειρό μου αυτό να μοιάζει απρόσιτο. Όμως η φιλοδοξία και η αισιοδοξία των νέων είμαι σίγουρη πως μπορούν να το κάνουν πραγματικότητα. Οφείλουμε πάντως να προσπαθήσουμε βαδίζοντας πλάι-πλάι με την ευχή του λαϊκού ποιητή: «Κλείστε την πόρτα της ζωής για να μην φύγει πια ποτέ κανείς».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Θα προχωρήσουμε σε όμορο νομό, στα Τρίκαλα.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελπινίκη Μπέκα.

ΕΛΠΙΝΙΚΗ ΜΠΕΚΑ (Νομός Τρικάλων): Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, φοιτώ στο 4ο Ενιαίο Λύκειο Τρικάλων.

Θα ήθελα να σας μιλήσω για τα reality shows. Πολλοί τα αποκάλεσαν εμπόρους αυταπάτης, βιαστές του ψυχισμού και της φαντασίας, διαδότες της βίας και του σαδισμού, τοξίνες από την τηλεθέαση, καθώς επίσης και σκουπίδια που μόλυναν τον ανθρώπινο οργανισμό. Είναι, λοιπόν, αλήθεια πως τα reality shows έχουν εισβάλει και έχουν εδραιωθεί στην εποχή μας προκαλώντας ποικίλες αντιδράσεις στο τηλεοπτικό κοινό.

Κάνοντας μια αναδρομή στο παρελθόν θα διαπιστώσουμε ότι η κοινωνία μας πλημμυρίζει από σπάνια ιδανικά, ιδεώδη, ιδέες, αξίες, πνευματικά και ψυχικά δημιουργήματα. Μήπως όμως με την πάροδο του χρόνου όλα αυτά τα επιτεύγματα ανατρέπονται; Όλοι μαζί συνειδητοποιούμε ότι την περίοδο ακμής της ευγένειας των αισθημάτων και της ψυχικής καλλιέργειας διαδέχθηκε η οδυνηρή παρακμή. Δημιουργήθηκαν δυσμενείς συνθήκες επιβίωσης μέσα στα πλαίσια μιας πραγματικά επικίνδυνης ψυχοσύνθεσης, όπου κυριαρχεί η απαισιοδοξία, το συμφέρον, η δίψα για φήμη και για δόξα, το εύκολο χρήμα και άλλα αχαλιναγώγητα ένστικτα.

Δεν έχει περάσει πολύς καιρός από τη λήξη της προβολής του «Μεγάλου Αδελφού», που δικαίως χαρακτηρίστηκε ως Λερναία Ύδρα, αφού αυτήν την περίοδο έχουν φυτρώσει στις θόνες μας δεκάδες αντίγραφα του.

Όλοι γνωρίζουν πως ο ελεύθερος χρόνος των νέων, και κυρίως των μαθητών, είναι λιγοστός και πολλές φορές ανύπαρκτος. Έτσι, λοιπόν, παρά το γεγονός ότι δεν παρακολουθώ αυτού του είδους τις εκπομπές, μέρα με τη μέρα διαπιστώνω και αντιλαμβάνομαι περισσότερο μέσα από ζωντανά

παραδείγματα συνομηλίκων μου την άσχημη αλλά μεγάλη αντίδραση, τον αρνητικό αντίκτυπο που έχουν στη νεολαία. Το βαμμένο μούσι, οι διάφορες λεκτικές ατάκες, το piercing στη γλώσσα ή στον αφαλό, καθώς επίσης και το ξυρισμένο φρύδι είναι κάποια από αυτά τα χαρακτηριστικά παραδείγματα.

Είναι γνωστό ότι μία από τις συνηθισμένες εκδηλώσεις της εφηβικής ηλικίας αποτελεί η προσκόλληση, η προσήλωση των νέων σε είδωλα και σε πρότυπα, καθώς επίσης η προσχώρησή τους σε ομάδες, καθώς προσπαθούν να διαμορφώσουν την κοσμοθεωρία τους. Οι παίκτες όμως αυτών των παιχνιδιών είναι κατάλληλοι για να αποτελέσουν τα πρότυπα της νεολαίας;

Όλα άρχισαν από τον αγάλινωτο ανταγωνισμό της τηλεόρασης που οδήγησε στον κατήφορο ως τον βούρκο της λάσπης, όπου βρίσκονται τα ριάλιτι σόου και άλλες γαργαλιστικές εκπομπές που δεν απέχουν από το πορνό. Αυτά τα τηλεσκουπίδια κάνουν θέαμα τον ανθρώπινο πόνο, υπερβαίνουν τα όρια της διακριτικότητας, παραβιάζουν τον ιδιωτικό βίο και προσβάλλουν την προσωπικότητα των πολιτών. Με αυτόν τον τρόπο σαρώθηκαν ανθρώπινες αξίες, αγνοήθηκε το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής ζωής, καταπατήθηκαν βάνουσα και βάρβαρα όλοι οι κανόνες δεοντολογίας.

Καλούμαστε, λοιπόν, να παρακολουθήσουμε την ιδιωτική ζωή κάποιων, συζητήσεις ανούσιες και κούφιας, μόνο και μόνο επειδή μας το επιβάλλουν. Με την παρουσίαση και την παρακολούθηση αυτών των εκπομπών διαπιστώνουμε ότι και οι Έλληνες πάσχουμε από το «σύνδρομο της κλειδαρότρυπας» και διολισθαίνουμε στο κουτσομπολιό της γειτονιάς, επιστρέφοντας σε συνήθειες που δεν τιμούν ούτε την αισθητική μας ούτε και την ιστορία μας.

Τα κανάλια, επίσης, επιδιώκουν τη θεαματικότητα γιατί είμαστε σε μία ελεύθερη αγορά και τέτοιου είδους εκπομπές αποκαλύπτουν την εμπορευματοποίηση των πάντων. Έτσι, λοιπόν, έχουμε την εμπορευματοποίηση της αξιοπρέπειας και της ηθικής, άσχετα αν οι παρουσιαστές αυτών των εκπομπών διακηρύσσουν ότι τις προβάλλουν για να φωτίσουν την αλήθεια και να δείξουν την πραγματική ζωή. Έτσι, λοιπόν, εμείς ως σωστοί και ευσυνείδητοι άνθρωποι θα αγωνιστούμε για την πρόσπιση της αυθεντίας και της ελευθερίας του πνεύματος.

Επειδή ζούμε σε μια εποχή όπου πολλοί άνθρωποι έχουν χάσει την πυξίδα του πραγματικού τους εαυτού στρεφόμενοι προς την ευκολία, την έτοιμη σκέψη, όπως μας προσφέρεται απλόχερα, επειδή οι εκπομπές αυτού του είδους έχουν κατακλύσει την τηλεοπτική πραγματικότητα της χώρας μας και καθορίζουν σε σημαντικό βαθμό τα κοινωνικά δρώμενα, τροφοδοτούν συζητήσεις και διαμορφώνουν πρότυπα, επειδή τα ριάλιτι σόου υποβιβάζουν τους παίκτες, αλλά και τους τηλεθεατές επειδή οι συμμετέχοντες σε αυτά αποσκοπούν

στη διασημότητα και το κέρδος, γι' αυτό πρέπει να ληφθούν κάποια μέτρα δραστικά και αποτελεσματικά.

Πρέπει να δώσουμε έναν έντιμο αγώνα κατά της ψυχικής διαφθοράς και ανηθικότητας, έναν αγώνα αληθινό και ελπιδοφόρο. Είναι απαραίτητο, λοιπόν, να υπάρξει αυστηρός έλεγχος από τα μέλη του Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου, καθώς επίσης και ανάληψη ευθυνών από κρατικούς και πολιτικούς αρμόδιους.

Ένα άλλο μέτρο είναι οι κυρώσεις που θα πρέπει να επιβληθούν στις άλλες εκπομπές της τηλεόρασης που εξυψώνουν και σχολιάζουν συνεχώς τα άθλια αυτά κατασκευάσματα, αναγκάζοντας τον τηλεθεατή να τα παρακολουθεί θέλοντας και μη. Το καλύτερο θα ήταν ο τεματισμός της προβολής τους και η ανεύρεση άλλου είδους ψυχαγωγίας και διασκέδασης. Θα πρέπει να πούμε «ναι» στις εκπομπές που πραγματικά μας μορφώνουν και μας γεμίζουν με πολλά θετικά στοιχεία και «όχι» στις εκπομπές αυτού του είδους που μας αλλοτριώνουν, μας καθιστούν παθητικούς δέκτες μηνυμάτων, καθορίζουν τις επιλογές μας και διαμορφώνουν τα γούστα μας. Θα πρέπει, επίσης, να αντιδράσουμε στην πλύση εγκεφάλου που μας κάνουν, αλλά και στην τυποποίηση της ζωής.

Τέλος, είναι απαραίτητο να εξαφανιστεί η τάση των πολιτικών κύκλων και της κάθε είδους ηγεσίας, κοινωνικής, οικονομικής, θρησκευτικής και πνευματικής να αγνοεί τα τέτοιου είδους σκουπίδια. Οφείλει να μην τα αφήνει να έρθουν στο φως, ώστε με την τιμωρία των ενόχων να εξυγιανθεί η κοινωνία.

Γίνεται, επομένως, φανερό ότι ως νέοι άνθρωποι επιθυμούμε και ονειρευόμαστε μια κοινωνία σκεπτόμενη, υπεύθυνη και δημοκρατική, μια κοινωνία της οποίας αντανάκλαση αλλά και καθοδηγητής αναδεικνύεται η τηλεόραση. Αλλάζοντας την ποιότητα της τελευταίας, εξυψώνουμε την ίδια την κοινωνία και ερχόμαστε πιο κοντά στις προσδοκίες μας.

Ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Καρπέτας Ιωάννης από την Αθήνα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΠΕΤΑΣ (Β' Αθήνας): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε και φίλοι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, όπως επισημαίνει ο Μπέρναρντ Σώ πρέπει να ζει κανείς, όπως σκέφτεται. Διαφορετικά θα καταντήσει να σκέφτεται, όπως έζησε.

Αυτήν την επισήμανση τη βλέπουμε, δυστυχώς, σε κάθε παθολογική εκδοχή του σύγχρονου κόσμου. Για παράδειγμα, αναπάντητο ερώτημα είναι γιατί, ενώ η ανθρωπότητα ήταν καθολικά αντίθετη και στον πρόσφατο πόλεμο του Ιράκ, αλλά και σε προηγούμενους, αδυνατεί να τους αποτρέψει.

Το ίδιο συμβαίνει και με άλλα σύγχρονα κοινωνικά προβλήματα, όπως η βία, η εκμετάλλευση και η καταστροφική του

περιβάλλοντος. Μία συνηθισμένη απάντηση είναι ότι υπεύθυνοι για όλα αυτά είναι οι ισχυροί οικονομικοί και πολιτικοί παράγοντες. Όμως, κατά βάθος γνωρίζουμε ότι ο καθένας μας, αλλά και όλοι μαζί ως σύνολο φέρουμε την ίδια ευθύνη για τα προαναφερθέντα. Ουσιαστικά το κυριότερο αίτιο είναι ο τρόπος ιεράρχησης των αξιών μας, το παγιωμένο σύστημα αξιών, στο οποίο την πρώτη θέση κατέχει η οικονομική και πολιτική δύναμη και όσα τη συνοδεύουν. Ωστόσο, στόχος των λαϊκών μαζών, δυστυχώς, δεν είναι η ανατροπή του σαθρού αυτού συστήματος, αλλά η όσο το δυνατόν ευκολότερη πρόσβαση στους μηχανισμούς πολιτικής ισχύος και ατομικής καταξίωσης.

Στη βάση, λοιπόν, αυτών των σκέψεων μπορούμε να ισχυριστούμε ότι ο πόλεμος στο Ιράκ ήταν αναπόφευκτος, όπως και όλα τα άλλα που μας απασχόλησαν παραπάνω. Η αλήθεια, όμως, είναι ότι έχουμε την ποιότητα ζωής που μας αναλογεί, καθώς και τους ηγέτες που μας αξίζουν. Δεν μπορούμε από τη μία να είμαστε κατά του πολέμου των ΗΠΑ και από την άλλη να έχουμε υιοθετήσει τον τρόπο σκέψης και το σύστημα αξιών τους. Δεν μπορούμε να κατηγορούμε το κράτος για διαφθορά, ενώ οι ίδιοι αυθαιρετούμε, τους εμπρηστές των δασών, ενώ εμείς οικοπεδοποιούμε καμένες δασικές εκτάσεις, τις δημόσιες υπηρεσίες για τη ποιότητά τους, ενώ εμείς δεν βελτιώνουμε τη δική μας απόδοση ως λειτουργοί τους.

Από το φαύλο αυτό κύκλο στον οποίο φαίνεται ότι έχουμε εγκλωβιστεί, μόνο ένας τρόπος απόδρασης υπάρχει: Να συνειδητοποιήσουμε ότι πήραμε τη ζωή μας λάθος κατά το Σεφέρη και στη συνέχεια να κάνουμε τη δραστητική αλλαγή στον τρόπο που σκεφτόμαστε, στα οράματα και στις αξίες μας.

Πρέπει, λοιπόν, να ξαναποκτήσουμε τη χαμένη μας αθωότητα και να διαπαιδαγωγηθούμε εξ αρχής με το ανθρωπιστικό ιδεώδες, όσο και αν αυτό φαντάζει ουτοπικό. Γι' αυτό, όπως τονίζει και ο Ανδρέας Εμπειρίκος, εμείς οι έφηβοι ας μη φοβηθούμε τις συμπληγάδες και ας αφευθούμε να γοητευτούμε από τις σειρήνες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Χρειάζεται λοιπόν ο καθένας να κάνει πολιτιστική επανάσταση. Έτσι; Εσείς πρώτα. Εμείς τώρα τι να κάνουμε, στο ίδιο τέλμα θα κολυμπάμε, έτσι κι αλλιώς.

Να προχωρήσουμε λοιπόν στην εκ Σερρών κυρία Δαλαμπίρα Γεωργία.

ΔΑΛΑΜΠΙΡΑ ΓΕΩΡΓΙΑ (Νομός Σερρών): Αγαπητοί συμμαθητές και συμμαθήτριες, χθες συζητήσαμε για ποικίλα θέματα: Την τάξη και την αταξία, τον παραγκωνισμό της τέχνης και κυρίως του χορού, το ρόλο των ΜΜΕ και την καταπάτηση των κανόνων δημοσιογραφικής δεοντολογίας, την παραπληροφόρηση και την προπαγάνδα μέσω των κέντρων ενημέρωσης, την οδική ανασφάλεια πλέον, τις ελλείψεις

στην υγεία και την παιδεία, την ερήμωση της περιφέρειας και την αστικοποίηση, την κοινωνική και όχι μόνο ανισότητα, την πολιτική αδιαφορία των νέων και την έντονη δυστυχώς κομματικοποίησή τους, τη μετανάστευση, τον πόλεμο.

Αμφισβητήσαμε την ύπαρξη ουσιαστικής δικαιοσύνης και αξιοκρατίας. Αμφισβητήσαμε την τήρηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Τονίσαμε δύο λέξεις: επανάσταση και αντίσταση. Αυτό θα σας καλέσω και εγώ να κάνουμε σήμερα, επανάσταση και αντίσταση.

Θα ήθελα να αρχίσω, εκφράζοντας τις απόψεις μου και τις ανησυχίες για ένα θέμα πάντα επίκαιρο, ένα πρόβλημα που απειλεί την ψυχική και κοινωνική μας ισορροπία, τη μαζοποίηση και τον κοινωνικό κομπορροισμό. Το πρόβλημα αυτό αν και δεν είναι σύγχρονο, είναι πολύ σημαντικό, διότι εμφανίζεται κυρίως σε μας τους νέους που κρατάμε το μέλλον του τόπου στα χέρια μας.

Εμείς, λοιπόν, αποτελούμε πιο εύκολη λεία για τους επιτήδειους εκμεταλλευτές. Και αυτό γιατί πάνω μας λειτουργούν καλύτερα οι μηχανισμοί της καλοστημένης προπαγάνδας τους, καθώς αυτοί εκμεταλλεύονται την ανάγκη μας για μίμηση, κοινωνικότητα και δράση.

Όσον αφορά τις γενεσιουργές αιτίες του, εύκολα αποκαλύπτονται αν σκεφθούμε τους φορείς και τις τεχνικές της προπαγάνδας. Έντυπα και ηλεκτρονικά ΜΜΕ με βασικό εκπρόσωπο την τηλεόραση μας κατακλύζουν με διαφημίσεις. Η συχνή και επίμονη επανάληψή τους λειτουργεί καταλυτικά για την λειτουργία του εγκεφάλου, καθώς ο λεκτικός πληθωρισμός, η συνθηματολογία, οι συμβολισμοί, οι παράλογες κάποτε συνειρμικές ιδέες και οι σίγουρα εξωπραγματικοί αξιολογικοί χαρακτηρισμοί θολώνουν το μυαλό και μας εθίζουν στα μηνύματα που εκπορεύονται αδιάκριτα από τα Μ.Μ.Ε.. Εθιζόμαστε, λοιπόν, να υπακούμε διαφημιστικά μηνύματα και έτσι υποσυνείδητα, μα και ευκολότερα, υπακούουμε και σε μηνύματα πολιτικού ή ιδεολογικού χαρακτήρα και τελικά αποτελούμε μια ομοιόμορφη μάζα που χειραγωγείται τόσο έντεχνα και τόσο τρομακτικά εύκολα.

Στο χώρο της πολιτικής η ουσιαστική δημοκρατία, όπου βάση όλων των λειτουργιών και πηγή όλων των εξουσιών είναι ο πολίτης, απειλείται από το λαϊκισμό.

Πρόκειται για την εξαπάτηση του κυρίαρχου λαού, για τυπική μόνο συμμετοχή του στο πολιτικό γίγνεσθαι. Εξαπατάται, λοιπόν, χυδαία η λαϊκή ψυχή και νοθεύεται το λαϊκό πνεύμα, εξαιτίας της χάλκινης γλώσσας των πολιτικών μας, της λασπολογίας και της κινδυνολογίας που πλημμυρίζουν τα λόγια τους. Έτσι, τελικά καλλιεργείται η εξουσία πολιτικών ινδαλμάτων, ισοπεδώνονται όλες οι προσπάθειες για ιδεολογική διαφοροποίηση και συνεπώς επιβάλλεται η ομοιομορφία και η μαζοποίηση του λαού γίνεται όπλο για τη χειραγωγήσή τους.

Αλλά και στους κόλπους της Εκκλησίας το φαινόμενο εί-

και επίσης έντονο. Με το κήρυγμα και τον ξύλινο λόγο των θρησκευτικών ταγών, το πατερναλιστικό τους ύφος και την κινδυνολογία που εδώ βρίσκει την ύψιστη και τελειότερη έκφρασή της, πετυχαίνεται η διαμόρφωση ενός φαινομενικά ταπεινόφρονος ποιμνίου, που, όμως, κάποτε ξεσπά, πρωταγωνιστώντας σε μαζικές εκδηλώσεις βίας και φανατισμού.

Σε κοινωνικό επίπεδο πρωταγωνιστικό ρόλο παίζει η εκπαίδευση. Το σχολείο «προσφέρει» στείρες και μονολιθικές γνώσεις τεχνικού μόνο χαρακτήρα, χωρίς, παράλληλα, να αναπτύσσει το διάλογο, την κριτική μας σκέψη και συνεπώς το πνεύμα μας. Η κοινωνικοποίηση είναι δυστυχώς φτωχή. Διαμορφώνει άτομα κομφορμιστές με πανομοιότυπα ιδανικά και στόχους. Τελικά, ακόμα και τα «διαφορετικά άτομα» εντάσσονται στο πλαίσιο αυτό, διαιωνίζοντας την πολύτιμη κοινωνική «γαλήνη».

Στην κοινωνία, λοιπόν, της βίαιης αστικοποίησης και του υλικού ευδαιμονισμού, εξαφανίζεται η ιδιαιτερότητα του καθενός μας και τελικά χανόμαστε μέσα στο αγελαίο ρεύμα και την ανωνυμία της μεγαλούπολης. Τα αισθήματα ανασφάλειας και μοναξιάς που βιώνει το άτομο, του δημιουργούν έντονη την ανάγκη να εντάσσεται σε ετερόκλητα σύνολα που προσφέρουν σιγουριά.

Καταναλώνουμε όλοι μας σε ένα σισύφειο αγώνα απόκτησης αγαθών και πλούτου, που προσφέρουν πρόσκαιρες ηδονές και στιγμές πλασματικής ευτυχίας. Έτσι, χρεωκοπούν τα ανθρωπιστικά ιδανικά και επικρατεί σύγχυση ιδεών, που ευνοεί το έργο της προπαγάνδας.

Συνέπειες; Πολλές και δυστυχώς σκληρές. Η απώλεια της πνευματικής και ψυχικής μας ελευθερίας, της ηθικής μας γαλήνης. Παύει να λειτουργεί αυτόνομα το άτομο και να καθορίζει μόνο του την τύχη του. Υιοθετεί λανθασμένα πρότυπα κατανάλωσης και ζωής, αντικαθιστώντας με αυτά τις ανθρωπιστικές αξίες και τα ιδανικά του και αδιαφορώντας πλήρως για τις κοινωνικές ανάγκες. Ο αγώνας ικανοποίησης των πλασματικών του αναγκών υποθηκεύει τη γαλήνη του.

Ο άνθρωπος που έχει μπει στη λογική της προπαγάνδας, εθίζεται στο να υπακούει και είναι έτοιμος να ακολουθήσει τυχόν ιδεολογικά μηνύματα. Έτσι, πολιτικές ιδεολογίες και ηγέτες που υπηρετούν το κατεστημένο επιβάλλονται, αφού τα άτομα παύουν να επιλέγουν κατά συνείδηση.

Παύει, λοιπόν, να έχει ισχύ η έννοια της δημοκρατίας, καθώς η μάζα γίνεται πειθήνιο όργανο στα χέρια των «επίδοξων δικτατόρων», που βιάζουν ψυχικά το άτομο. Κάποτε μάλιστα υιοθετεί το άτομο και δογματικές θρησκευτικές ιδεολογίες, φτάνοντας σε απάνθρωπες εκφράσεις της ιδεολογικής του πειθαρχίας (σατανισμός, ρατσισμός κ.λπ.). Η μαγική λέξη που θα δώσει λύση και σε αυτό το πρόβλημα, είναι μία: αντίσταση, αμφισβήτηση.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι η παιδεία και η γενική μόρφωση των ατόμων είναι το αντίβαρο της μαζοποίησης. Αυτή εξοπλίζει

το άτομο με εφόδια, που διατηρούν την ατομικότητά του, την εσωτερική του ελευθερία και του επιτρέπουν να αντισταθεί σε κάποια ισοπεδωτική και αλλοτριωτική προσπάθεια. Μόνο με βάση τη γνώση, το άτομο πιστεύει στις δυνάμεις του και στην αξία του και καθορίζει το μέλλον του με γνώμονα τις δικές του προτιμήσεις και επιλογές. Μόνο με τη σωστή μόρφωση αντιλαμβανόμαστε τη δύναμή μας να κλείνουμε την τηλεόραση, όταν αυτό που προβάλλει, προσβάλλει την αισθητική μας, ή αντιπροσωπεύει τη μαζική κουλτούρα, τη δύναμή μας να διαφοροποιηθούμε εμφανισιακά και να μην υπακούμε τυφλά στις επιταγές της μόδας, τη δύναμή μας να αμφισβητούμε την αυθεντικότητα των πολιτικών και θρησκευτικών ταγών.

Ας αντισταθούμε, λοιπόν, σε όλα αυτά, που τείνουν να μετατρέψουν τον καθένα μας σε ένα κόκκο άμμου, ανώνυμο μέσα στην έρημο. Αυτός είναι ο λόγος μου για το σήμερα, αυτό είναι το όραμά μου για το αύριο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Βασιλειάδου Βασιλική, από το Μόναχο της Γερμανίας.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ (Μόναχο- Γερμανία): Μήπως θα μπορούσα να μη μιλήσω, γιατί έχω κάποιο πρόβλημα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ναι, βεβαίως.

Το λόγο έχει η κα Λούκρη Δωροθέα από το Νομό Φλώρινας.

ΔΩΡΟΘΕΑ ΛΟΥΚΡΗ (Νομός Φλώρινας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα ασχοληθώ με ένα θέμα που απασχολεί –τουλάχιστον θα έπρεπε να απασχολεί– όλους μας. Το θέμα αυτό είναι η παραπληροφόρηση.

Τα μέσα ενημέρωσης χρησιμοποιώντας τη σύγχρονη τεχνολογία έχουν εισβάλει στην καθημερινή μας ζωή, και κυρίως η τηλεόραση, που συνδυάζει τη δύναμη της εικόνας με τον ήχο, είναι πλέον μορφή εξουσίας. Ο τρόπος, όμως, που θα χρησιμοποιήσει αυτή την εξουσία, συνδέεται άμεσα με την προώθηση ή την υπονόμευση της δημοκρατίας.

Βασικό έργο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης είναι η ενημέρωση των πολιτών. Συχνά, όμως, η πληροφόρηση καταλήγει σε παραπληροφόρηση με σημαντικές συνέπειες στο άτομο και στην κοινωνία.

Τα μέσα παρουσιάζοντας μονομερώς την είδηση, αποσιωπώντας γεγονότα ή υπερτονίζοντας άλλα, αποπροσανατολίζουν το κοινό από τα πραγματικά προβλήματα της κοινωνίας ή δημιουργούν κλίμα τεχνητής έντασης εξυπηρετώντας πολιτικοοικονομικά συμφέροντα.

Με τη χρήση συναισθηματικά φορτισμένων τίτλων, αλλά και με την κυριαρχία της εικόνας έναντι του λόγου γίνεται σαφής επίκληση στο συναίσθημα και όχι στη λογική του δέκτη καθιστώντας το ανίκανο να κρίνει τα μηνύματα που δέχεται.

Τέλος, η σκόπιμη εμπλοκή σχολίου και είδησης κάνει δύσκολο το διαχωρισμό γεγονότος και προσωπικής άποψης του δημοσιογράφου με αποτέλεσμα συχνά το σχόλιο να παίρνει τη θέση της είδησης στη συνείδηση του δέκτη.

Οι παράγοντες που προκαλούν παραπληροφόρηση είναι ποικίλοι. Οι φορείς οικονομικών συμφερόντων μετατρέπουν τα μέσα από υπηρεσία πληροφόρησης σε κερδοφόρα επιχείρηση που υπακούει στους κανόνες της προσφοράς και της ζήτησης. Για καθαρά κερδοσκοπικούς λόγους η είδηση παρουσιάζεται, όπως θα ήταν ελκυστικότερη για το μέσο θεατή. Διογκώνονται γεγονότα, μετατρέπεται το υφέρον κουτσομολιό σε είδηση.

Μέσω των διαφημίσεων προσπαθούν οι οικονομικοί παράγοντες να αυξήσουν την εμπορικότητα των προϊόντων τους, αλλά και να δημιουργήσουν ένα πρότυπο καταναλωτικής συμπεριφοράς για τη διαρκή εξυπηρέτηση αυτών των συμφερόντων. Ακόμη χειρότερο προς δικό τους όφελος δημιουργείται συχνά κλίμα τεχνητής οικονομικής κρίσης.

Θα ήταν, όμως, ατόπημα να παραλείψουμε την ευθύνη των ιδίων των μέσων που προτάσσουν το οικονομικό συμφέρον της ουσιαστικής ενημέρωσης. Μετατρέπουν τις ειδήσεις σε reality shows εμπορευματοποιώντας τον ανθρώπινο πόνο και θυσιάζοντας την ανθρώπινη αξιοπρέπεια στο βωμό της θεαματικότητας ή αναγνωσιμότητας. Και για να επιβιώσουν στον έντονο ανταγωνισμό προτάσσουν στα δελτία ειδήσεων το εύπεπτο, το πολιτικά ανώδυνο, το πολιτιστικά ευτελές. Άλλωστε, και οι ίδιοι οι δημοσιογράφοι δεν ακολουθούν τους κανόνες της δεοντολογίας χάριν της προσωπικής προβολής και του καριερισμού.

Τα πολιτικά κόμματα εκμεταλλεύονται με εμπάθεια και μισαλλοδοξία την ανάγκη των πολιτών για ενημέρωση κάνοντας τα συχνά φερέφωνα των συμφερόντων τους. Διαστρεβλώνουν τα γεγονότα προς όφελός τους στον ελεγχόμενο Τύπο προκειμένου να κερδίσουν την εύνοια της κοινής γνώμης. Ψευδολογούν και δυσφημούν τους πολιτικούς τους αντιπάλους παρουσιάζοντας την πραγματικότητα, όπως συμφέρει, μετατρέποντας τα μέσα σε άκριτα κομματικά όργανα.

Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης γίνονται συχνά θύματα επικίνδυνων λαϊκιστών και πολιτικών δημαγωγών. Πολλές φορές, όμως, η παραπληροφόρηση υποκινείται και από ξένα κέντρα επιβολής απόψεων διοχετεύοντας σκόπιμα στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ψευδείς ειδήσεις, καθαρή κινδυνολογία που αποσκοπεί στον κλονισμό της εμπιστοσύνης του πολίτη στους θεσμούς και στην υπονόμευση της δημοκρατίας. Προς αυτήν την κατεύθυνση κινούνται και οι προσπάθειές τους μέσω των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης να εξάψουν τον εθνικισμό σε μειονότητες. Ακόμη προσπαθούν να δημιουργήσουν κλίμα αποδιοργάνωσης και αστάθειας που αποτελεί γόνιμο έδαφος για την ανάμειξη ξένων παραγόντων στα εσωτερικά της χώρας.

Ο άνθρωπος της εποχής μας, όμως, δεν είναι άμοιρος ευθυνών για την παραπληροφόρηση. Ζούμε στην εποχή της ήσσονος προσπάθειας. Ο μέσος άνθρωπος δεν σκέπτεται, δεν κρίνει, δεν πολιτικοποιείται, με αποτέλεσμα να δέχεται ως αξιωματική αλήθεια ό,τι του σερβίρει ο Τύπος. Ο σύγχρονος ρυθμός ζωής δεν αφήνει χρόνο για ουσιαστική ενημέρωση και ενασχόληση με τα κοινά. Ακόμη η χρησιμοθηρική και χωρίς ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα παιδεία δεν διαπλάθει άτομα ικανά να αντισταθούν κριτικά στον καταγιγισμό μηνυμάτων που δέχονται.

Η παραπληροφόρηση έχει σημαντικές συνέπειες στο άτομο και στην κοινωνία. Η λανθασμένη ενημέρωση για τον κόσμο που περιβάλλει το άτομο, το καθιστά ανίκανο να αντιδράσει και να δραστηριοποιηθεί ως μέλος της κοινωνίας και του κόσμου ολόκληρου. Ας μην ξεχνάμε ότι στο πολύ κοντινό μας παρελθόν ένας λαός ολόκληρος δέχθηκε σχεδόν παθητικά το αιματοκύλισμα του Ιράκ μόνο και μόνο επειδή τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας του έδωσαν την εντύπωση ότι απειλείται. Ή αντίθετα χιλιάδες κόσμου βγήκαν στο δρόμο να διαμαρτυρηθούν για το ίδιο γεγονός επειδή τα μέσα έδωσαν δημοσιότητα.

Τα Μ.Μ.Ε. ακόμη χρησιμοποιώντας τη δύναμή τους δαιμονοποιούν ή αγιοποιούν πρόσωπα από τη μία μέρα στην άλλη. Αυτή η εικόνα της ενημέρωσης και η άγνοια των εξελίξεων οδηγεί στην αποστασιοποίηση της κοινωνίας γενικότερα από την πολιτική ζωή, αν όχι και στη μαζοποίηση και την ετεροκατεύθυνσή της. Αυτή η παθητικοποίηση αποτελεί ναρκωθότητα της δημοκρατίας.

Για να αντιμετωπισθεί το μείζον πρόβλημα της παραπληροφόρησης πρέπει να κινητοποιηθεί η πολιτεία σε συνεργασία με τα Μ.Μ.Ε.. Κατ' αρχάς είναι απαραίτητη η παρέμβαση του θεσμοθετημένου Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου για τον έλεγχο και τον περιορισμό της ραδιοτηλεοπτικής ασυδοσίας. Είναι αναγκαίο να ενεργοποιηθούν οι πραγματικά λαϊκοί και όχι οι λαϊκιστές πολιτικοί για να προκαλέσουν αλλαγές στον τομέα της πολιτικής ενημέρωσης, χωρίς να υπολογίζουν το πολιτικό κόστος και χωρίς να κάμπτονται από διάφορες πιέσεις.

Εξίσου σημαντική είναι η αξιοκρατία στην πρόσληψη δημοσιογράφων. Δηλαδή, κριτήριο να είναι οι γνώσεις, η καλλιέργεια και η επαγγελματική ακεραιότητα.

Τα Μ.Μ.Ε., τέλος, έχουν το χρέος να τηρούν τους νόμους που προστατεύουν την πολυφωνική και τίμια ενημέρωση. Η σχέση Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και κοινού είναι ώρα πια να πάψει να είναι μονόδρομη και να γίνει αμφίδρομη. Αποφασιστικό ρόλο θα παίξει το άτομο.

Αποφασιστικό ρόλο παίζει η στάση του ατόμου. Οφείλει να κρατάει κριτική στάση απέναντι στα μέσα και τις πληροφορίες που δέχεται, να βρίσκεται συνεχώς σε εγρήγορση προσπαθώντας να ενημερωθεί απ' όσο το δυνατόν περισσό-

τερες πηγές, προκειμένου να διαμορφώσει προσωπική και τεκμηριωμένη άποψη για την πραγματικότητα.

Αναγκαία, επίσης, είναι η εξοικονόμηση χρόνου για ενεργή συμμετοχή στα κοινά, ώστε το άτομο να είναι υγιώς πολιτικοποιημένο αποφεύγοντας τις παγίδες τόσο της μαζοποίησης και της ετεροκατεύθυνσης όσο και της τυφλής κοιμητικοποίησης.

Τέλος, με τη στάση του, θα πρέπει να απορρίπτει ό,τι τον θίγει σαν ακροατή, ό,τι υποτιμά τη νοημοσύνη του και παραβλέπει το δικαίωμά του στην έγκυρη και έγκαιρη ενημέρωση. Η ελευθεροτυπία είναι δικαίωμα που εξυπηρετεί την αρχή της διαφάνειας, που είναι οργανωτική αρχή της δημοκρατίας. Όταν, όμως, ο Τύπος και τα Μ.Μ.Ε. υποκινούνται παρασηκιστικά από πολιτικά και οικονομικά ισχυρά πρόσωπα και κέντρα, τότε η ελευθεροτυπία αυτοκαταργείται, αφού δεν μεταδίδει ελεύθερα μηνύματα, αλλά μια εικόνα της πραγματικότητας «κοιμημένη και ραμμένη» στα μέτρα της άρχουσας τάξης.

Είναι επιτακτική ανάγκη τα Μ.Μ.Ε. να τεθούν επιτέλους στην υπηρεσία του ανθρώπου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ο κ. Χαλκίτης Γιάννης από τα Δωδεκάνησα έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΛΚΙΤΗΣ (Νομός Δωδεκανήσου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, Έφηβοι Βουλευτές, φοιτώ στο Β΄ Ενιαίο Λύκειο Καλύμνου.

Το θέμα που με απασχόλησε είναι η εξουσιαστική παρεκτροπή των Μ.Μ.Ε., κοινός τόπος για τους σοφούς, όχι μόνο της χώρας μας, αλλά και ολόκληρου του πλανήτη. Οι αφορισμοί τους είναι χαρακτηριστικοί και δεν υπάρχει λόγος να τους ανατρέψω. Απλά θα ήθελα να τους δώσω μέσα από το δικό μου πρίσμα.

Ζούμε σ' ένα σύμπαν υπερεπικοινωνίας που βυθίζει τους πολίτες σε μια δίνη κωδικοποιημένων μηνυμάτων, θάβοντας τους ανθρώπους κάτω από ανεξέλεγκτους σωρούς εικόνων. Ο μεγαλύτερος στόχος των σύγχρονων Μ.Μ.Ε. είναι η δημιουργία ψευδών εντυπώσεων. Ο βασικότερος κίνδυνος, που απειλεί το μέλλον μας, είναι η δουλεία στα Μ.Μ.Ε., η τυποποιημένη, πλαδαρή και ανίκανη σκέψη.

Η διαφήμιση δημιουργεί καταναλωτική προσωπικότητα. Προβάλλει και επιβάλλει κίβδηλες αξίες. Ας μην ξεχνάμε ότι το πνεύμα του υλικού ευδαιμονισμού είναι η χαρακτηριστική βολή κάθε πνευματικότητας. Και εμείς οι νέοι, χωρίς ολοκληρωμένη μόρφωση και κριτική παιδεία, αδυνατούμε να αντιπαραθέσουμε δικά μας πρότυπα. Εξαναγκαστήκαμε από τα στερεότυπα κοινωνικής συμπεριφοράς να χάσουμε τα πρόσωπά μας, για να μοιάσουμε στους άλλους. Όσοι ακόμη διατηρούμε τα μάτια της ψυχής μας καθαρά, όσοι ακόμη προτιμάμε την αυθεντία της λογικής και όχι τη λογική της αυθεντίας, όσοι ακόμη έχουμε εξαγνισμένες τις προθέσεις μας, ζητούμε θεραπεία. Και άλλες γενιές τη ζήτησαν

πριν από εμάς. Αυτή τη στιγμή καγγάζουν για τη διάφηση των ελπίδων τους και έχουν ολότελα ξεχάσει τι θα πει όραμα, ευαισθησία, συνείδηση.

Δεν θέλουμε να εκπέσουμε στο σωρό των χαμένων ποιητών, ούτε να γίνουμε άλλο ένα τούβλο στο τείχος της φαυλότητας. Κατηγορούν τη γενιά μας για ανικανότητα πρόσληψης και επεξεργασίας γνώσεων. Αλλά για ποια γνώση μιλάμε; Για τα προϊόντα της βαθμοθηρικής εκπαίδευσης; Σήμερα απαιτείται μεταρρύθμιση της σκέψης, απαιτούνται μηχανισμοί που θα καταστήσουν δύσκολο για το οικονομικό κεφάλαιο να αγοράζει σχεδόν αυτόματα το πολιτισμικό. Απαιτούνται μηχανισμοί που θα μεταφέρουν τον έλεγχο των πολιτιστικών τεχνολογιών από τους μεγιστάνες των Μ.Μ.Ε. όχι τόσο στο κράτος, αλλά κυρίως σε εκείνους που πράγματι παράγουν πολιτισμό, καθώς και στους αρμόδιους να το μεταδίδουν στις νέες γενιές.

Ευχόμαστε οι άνθρωποι του πνεύματος να αποκτήσουν μεγαλύτερη ισχύ από τα οικονομικά συμφέροντα. Μόνο αυτοί μπορούν να μας θωρακίσουν με κριτική σκέψη και αυτοέλεγχο για να μπορέσουμε αποτελεσματικά να παραγάγουμε αντισώματα στους ιούς της παραπληροφόρησης. Εμείς οι ενδεχομένως μελλοντικοί εργάτες των Μ.Μ.Ε. και ακόμη χειρότερα τα απόλυτα απαθή θύματα αυτού του αποχαννωτικού μηχανισμού χρειαζόμαστε τους πνευματικούς εργάτες κάθε διαμετρήματος, καλλιτέχνες, συγγραφείς, δημοσιογράφους, επιστήμονες, εκπαιδευτικούς, κύρια εκπαιδευτικούς, αυτούς που ανέλαβαν να μας ξεπροβδίσουν στο λαβύρινθο του μέλλοντος. Αλλά αυτή τη φορά το μέλλον είναι πιο χαοτικό και ο ρόλος τους πιο απαιτητικός από ποτέ.

Φόρμουλες θεωρητικές πολλές έχουν κατατεθεί. Αυτό που δεν κατατέθηκε ακόμα είναι ο αλτρουϊσμός και η αφοσίωση, η κατάθεση ψυχής. Ζητάμε πολλά; Γιατί όσο και αν λυθεί το πρόβλημα της υλικοτεχνικής υποδομής, όσες εμπνεύσεις επί του θέματος και αν γίνουν πράξη, χωρίς τον ανθρώπινο παράγοντα, όλα θα είναι ανεφάρμοστα, χωρίς την αλληλεγγύη αυτών που επέλεξαν να τους οφείλουμε το «ευ ζην», ο θαυμαστός καινούργιος κόσμος θα είναι η επόμενη πραγματικότητα. Θα έλθουν γενιές ολότελα αλλοιωμένες, οι οποίες μέσα από εφέ ηλίθιου ευδαιμονισμού θα παίρνουν θέση στον Καιάδα της φυλετικής αξιοπρέπειας. Τους το ζητάμε εμείς, οι ανώνυμοι άγνωστοι μαθητές τους, εμείς που διατηρώντας ακόμα τη δύναμη να ονειρευόμαστε, αναπτύξαμε τον δικό μας ρεαλισμό, πικρό βέβαια λόγω της ανωριμότητας των μεγάλων. Φυσικά, υπάρχουν ακόμη στοχαστές που ζητούν συγγνώμη από τα παιδιά που βρέθηκαν σ' αυτό τον άθλιο, ανταγωνιστικό, αφόρητα ανορθολογικό, θλιβερό υποκριτικό, μολυσμένο κόσμο. Πιστεύουν ότι έχουμε ένα εξαιρετικό υλικό με τεράστιο απόθεμα δύναμης για δημιουργία, που απλώς η κακή οργάνωση της πολιτείας δεν το ενθαρρύνει να δείξει τις δυνατότητές του.

Και λοιπόν το ότι οι υποψίες μας, η διαισθητική μας ψηλάφηση στο πνευματικό σκοτάδι έχει ήδη όνομα, είναι καταχωρισμένη, σεσημασμένη, δεν αποτελεί διέξοδο από το λαβύρινθο. Νοιώθουμε, ότι είμαστε, αλλά μακάρι να μην είμαστε εγκαταλελειμμένοι. Ανησυχούμε και μαζί μας ανησυχούν πολλοί, που ελπίζουμε ότι θα ενεργοποιήσουν όσους έχουν τη δύναμη να εξανειμίσουν τις ανησυχίες μας. Μια ανελεύθερη, κατευθυνόμενη σκέψη δεν ταιριάζει σε κανένα πολίτη του σύγχρονου κόσμου, πόσο μάλλον σε Ελληνόπουλα. Ναι, ασφαλώς θέλει αρετή και τόλμη η ελευθερία. Τόλμη διαθέτουμε. Εκείνο που δεν πρέπει να μας αφήσετε να ξεχάσουμε είναι η αρετή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Πρέπει να πούμε ότι σήμερα κυριαρχεί μια αρνητική πραγματικότητα στον τρόπο ενημέρωσης και στη λειτουργία των Μ.Μ.Ε.. Αυτό το θέμα είναι σημαντικό, διότι διαμορφώνει καταστάσεις και συνειδήσεις η ενημέρωση. Ανάλογα με την ποιότητά της πορεύεται και κάθε λαός.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Επικρατείας κυρία Βαλέρη Αναστασία.

ΒΑΛΕΡΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ (Επικρατείας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ασχοληθώ με την ισότητα των φύλων και με την κακοποίηση της γυναίκας. Η θέση της γυναίκας έχει βελτιωθεί τα τελευταία χρόνια σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας. Δυστυχώς, αυτό δεν ισχύει για της ανατολικές χώρες, όπου η θέση της γυναίκας είναι υποβαθμισμένη και η αντιμετώπιση της από την κοινωνία και την Πολιτεία είναι άθλια. Στις αναπτυσσόμενες χώρες έχουν αλλάξει πολλά. Το θετικό είναι ότι η γυναίκα έχει μια έντονη παρουσία και δραστηριότητα σε όλα τα επίπεδα.

Το κίνημα του φεμινισμού στάθηκε το έναυσμα για να διεκδικήσει τα πολιτικά της δικαιώματα. Συναγωνίζεται τον άνδρα στα ελεύθερα επαγγέλματα και στις επιστήμες και η θέση της είναι δείκτης πολιτισμικής εξέλιξης. Δυστυχώς, όμως, τα θετικά επισκιάζονται από τα αρνητικά. Υπάρχουν ακόμα προκαταλήψεις, όπως η αυστηρότητα αντιλήψεων, η ευθύνη για την ανατροφή των παιδιών, η επιθετικότητα και η βία των ανδρών κατά των γυναικών και η στερεότυπη αντίληψη ότι ο γάμος είναι ο μόνος σκοπός στη ζωή των γυναικών. Η ανεργία πλήττει κυρίως τη γυναίκα, αλλά και όταν αυτή εργαστεί η αμοιβή της είναι πολύ χαμηλότερη από αυτή των ανδρών. Συχνά πέφτουν θύματα βίας και σεξουαλικής παρενόχλησης. Οι κακοποιημένες γυναίκες δεν καταφεύγουν σε συμβουλευτικά κέντρα από φόβο για τα σχόλια της κοινωνίας.

Κάτι άλλο που συναντάμε συχνά είναι η παράνομη διακίνηση γυναικών για σεξουαλική εκμετάλλευση. Η Ελλάδα είναι μια από τις χώρες προορισμού αυτών των γυναικών. Συνέπεια των παραπάνω είναι ότι υπάρχει ακόμα η αντίληψη

ότι τις αποφάσεις τις παίρνει ο άνδρας. Πολλές πολυεθνικές εταιρίες στηρίζονται στην ομορφιά της γυναίκας και τη χρησιμοποιούν κερδοσκοπικά. Η Πολιτεία πρέπει να μεριμνήσει ώστε να εξαλειφθούν τα νοσηρά φαινόμενα υποβάθμισης της γυναίκας.

Προτείνω να εκσυγχρονιστεί η νομοθεσία. Να παραχωρηθούν στις μητέρες μεγαλύτερα κοινωνικά επιδόματα. Ως γυναίκα αισθάνθηκα την ανάγκη να εκφράσω τις φοβίες και τις ανησυχίες μου για το άμεσο μέλλον. Ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Δήμητρα Οικονόμου από το Νομό Τρικάλων.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Νομός Τρικάλων): Κύριε Πρόεδρε, φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, θα ξεκινήσω με μια εικόνα: Λεωφορείο σπαρταλισμένο στην άκρη του δρόμου. Παγωμένες αναπνοές, ματιές καρφωμένες πάνω του. Κηλίδες αίματος παντού και πλάκες νοβοπάν σκορπισμένες κατά μήκος του δρόμου. Λίγο πιο κάτω ένα φορτηγό χωρίς φορτίο. Το φορτίο δεν δέθηκε καλά, μετακινήθηκε και σκότωσε 21 μαθητές. Αναρωπιέμαι τι θα γινόταν αν η Αστυνομία λίγο πιο πριν είχε σταματήσει και ελέγξει εκείνο το φορτηγό. Ο οδηγός δεν θα συνέχιζε το ταξίδι του και οι 21 μαθητές θα ζούσαν. Όμως, η Αστυνομία δεν έκανε έλεγχο. Η αστυνομία δεν ήταν εκεί.

Αυτή, όπως και χιλιάδες άλλες παρόμοιες ιστορίες, που έχουν γραφτεί με αίμα ανθρώπων συνέβησαν και θα συνεχίσουν να συμβαίνουν όσο η αστυνομία αντί να δουλεύει, θα πίνει τον καφέ της και όσο οι δρόμοι μας θα παραμένουν τόσο στενοί. Και σας ερωτώ: Σε ποιο κράτος η αστυνομία θα επέτρεπε τέτοιο φορτηγό με παραπάνω φορτίο να κυκλοφορήσει; Σε ποια άλλη χώρα υπάρχουν τόσο στενοί δρόμοι και τόση παρανομία; Μόνο στην Ελλάδα!

Οδηγοί αυτοκινήτων, λεωφορείων, νταλκικών και φορτηγών δεν σέβονται κανέναν. Προσπερνούν σε δρόμο στενό, σε δρόμο με διπλή γραμμή ή με στροφές. Πιάνουν μεθυσμένοι το τιμόνι, παίρνουν διπλώματα με μέσον, βγάζουν άδειες παράνομα και κυκλοφορούν με χαλασμένα οχήματα. Δεν υπακούουν στις οδικές πινακίδες. Και όλα αυτά γιατί; Γιατί απλά δεν υπάρχει έλεγχος.

Ίσως, θα έπρεπε να γίνει συνειδητό σε όλους τους ανθρώπους να υπακούουν στους οδικούς κανονισμούς χωρίς έλεγχο, αλλά, ως γνωστόν, ο άνθρωπος από τη φύση του για να εξοικονομήσει χρόνο και χρήμα παραβιάζει πολλές φορές τους κανόνες οδικής κυκλοφορίας. Πού είναι, λοιπόν, η αστυνομία για να το εμποδίσει; Πότε θα βγει στους δρόμους να κάνει το σωστό έλεγχο σε αυτά τα φορτηγά που σκορπίζουν παντού το θάνατο; Να κάνει έλεγχο στους οδηγούς που τρέχουν, που περνούν με κόκκινο, που είναι μεθυσμένοι ή δεν έχουν δίπλωμα;

Τί άλλο τραγικό πρέπει να χτυπήσει την πόρτα μας για να

ξυπνήσουμε; Πόσο αίμα αθώων ψυχών πρέπει να δούμε στους δρόμους; Πόσες χαμένες ζωές; Πόσα αποκεφαλισμένα παιδιά; Πόσοι άνθρωποι πρέπει να νιώσουν τη φρίκη του θανάτου; Πόσα σπίτια να κλείσουν; Πόσες καρδιές να ραγίσουν; Πόσο θάνατο για να πάρουμε επιτέλους μέτρα, μέτρα για την αστυνομία που θα κάνει πιο συνειδητά και υπεύθυνα τη δουλειά της; Μέτρα για τους αναρίθμητους κακοφτιαγμένους δρόμους;

Γιατί εδώ στην Ελλάδα ξέρουμε από πριν πόσοι θα είναι οι νεκροί τον επόμενο μήνα; Γιατί εδώ στην Ελλάδα οι πολιτικοί υπόσχονται και δεν πραγματοποιούν; Γιατί εδώ στην Ελλάδα και όχι στις υπόλοιπες χώρες; Γιατί στις υπόλοιπες χώρες η παρανομία δεν «περνάει». Οι νόμοι υπάρχουν για να τηρούνται και όχι για να καταπατούνται.

Είναι δυνατόν στον 21ο αιώνα που καταφέραμε να καταπολεμήσουμε αγιάτρευτες ασθένειες, να μην μπορούμε να καταπολεμήσουμε τα τροχαία ατυχήματα; Πιστεύω πως υπάρχουν άπειρα μέτρα που μπορούν να παρθούν για την αστυνομία, άπειρα σχέδια που μπορούν να φτιαχτούν για τους δρόμους, ώστε να κάνουν την Ελλάδα καλύτερη και να μην υπάρξουν άλλοι νεκροί μαθητές. Για να είμαστε υπερήφανοι που λεγόμαστε ευρωπαϊκό κράτος, που ανήκουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα μέτρα θα πρέπει να παρθούν τώρα! Περιμένουμε, λοιπόν!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μπεντεβή Ιωάννα, από τη Β' Αθήνας.

ΙΩΑΝΝΑ ΜΠΕΝΤΕΒΗ (Β' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, μαζί με όλα τα παιδιά του κόσμου εκφράζω τη λύπη μου για την απώλεια του αγαπημένου μας συγγραφέα Αντώνη Σαμαράκη. Ωστόσο, δεν αισθάνομαι πικρία από όλους, γιατί γνωρίζω ότι αυτός ο σεβαστός άνδρας κατέκτησε το μέγιστο ανθρώπινο αγαθό την αγάπη και την αναγνώριση όσο ακόμη ζούσε. Η ζωή και τα έργα του ως «κτήμα εσαεί» θα καθοδηγούν τις γενιές του μέλλοντος για να μην επαναλάβουν τα λάθη του παρελθόντος και να αναζητούν με αυτοσεβασμό και αξιοπρέπεια την ελπίδα για ένα καλύτερο κόσμο.

Αναμφισβήτητα θα συμφωνήσετε μαζί μου πως τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει πολλά και σημαντικά βήματα για την αναβάθμιση της θέσης της γυναίκας στην κοινωνία. Σήμερα οι γυναίκες έχουν το δικαίωμα συμμετοχής τόσο στον κοινωνικό όσο και στον πολιτικό τομέα. Σε κάποια στιγμή της ιστορίας φαίνεται πως οι άνδρες υποχρέωσαν τις γυναίκες να κλειστούν στην εστία εξαιτίας της πίεσης νέων κοινωνικών και παραγωγικών δεδομένων.

Βέβαια, υπήρχαν και οι ηγερίες, οι γυναίκες δηλαδή εκείνες που κινούσαν τα νήματα πίσω από κάποιον άνδρα. Τέτοια παραδείγματα, όμως, ήταν ελάχιστα. Όσο όμως οι αιώνες περνούσαν, η γυναίκα και η θέση της στην κοινωνική

και οικογενειακή ζωή εκτιμήθηκαν. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της διαπίστωσης είναι τα λόγια του συγγραφέα Μακ Τουέν ενόπιον της Λέσχης των ανταποκριτών της Ουάσιγκτον στις 11 Ιανουαρίου 1868: «Ο ανθρώπινος νους δεν μπορεί να εκτιμήσει τι χρωστάμε στη γυναίκα. Σε οποιαδήποτε θέση και αν βάλουμε μια γυναίκα αποτελεί στολίδι για την κοινωνία και ένα θησαυρό για τον κόσμο. Αφήστε μας, λοιπόν, να την αγαπάμε και να την προστατεύουμε. Αφήστε μας να την υποστηρίζουμε, να την ενθαρρύνουμε, να της συμπαραστεκόμαστε, να της δίνουμε τους εαυτούς μας αν μας δοθεί η ευκαιρία, αφού καθένας μας χωριστά έχει προσωπικά γνωρίσει, αγαπήσει και τιμήσει την καλύτερη από όλες τους, τη δική του μητέρα».

Το 1952 οι Ελληνίδες με υπερωφάνεια κατέκτησαν το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι. Η απόλυτη εξίσωση επιτεύχθηκε το 1982 με νόμους της Επιτροπής Γαζή που αναμόρφωσε το Οικογενειακό Δίκαιο.

Η γυναίκα σήμερα είναι φορέας πολλών κοινωνικών ρόλων και μάλιστα αντικρουόμενων. Είναι σύζυγος αλλά και μητέρα, εργαζόμενη αλλά και νοικοκυρά. Με το δικό της τρόπο εναρμονίζει τις καταστάσεις, καταπραίνει τις διαφωνίες, συμπαραστέκεται σε όσους την χρειάζονται και σε πολλές περιπτώσεις γίνεται αξιοθαύμαστη και αξιογάπητη από τη συμπεριφορά και τις απόψεις της, όπως επίσης και από τη δύναμη της ψυχής της.

Αναμφίβολα και ο ρόλος του άντρα στη ζωή μιας γυναίκας είναι σημαντικός και απαραίτητος, αφού με τη σωματική και ψυχική του δύναμη προσφέρει την αίσθηση ασφάλειας στη γυναίκα για να επιτύχει την πραγμάτωση των στόχων της δεδομένου ότι υπάρχει ακόμη ένα μικρό έλλειμμα ισότητας, κυρίως στην αγορά εργασίας. Σε χειρωνακτικά επαγγέλματα η γυναίκα δεν έχει την ίδια αντιμετώπιση με τον άνδρα ούτε απολαμβάνει την ευκολία πρόσβασης σε τέτοιους τομείς. Και σας θέτω το ερώτημα που είχε θέσει και η πρωτοπόρος του κινήματος για το δικαίωμα ψήφου των γυναικών Σούζαν Αντονι, είναι οι γυναίκες άνθρωποι; Μπορώ να υποθέσω πως κατά πλειονότητα η απάντηση θα είναι θετική γι' αυτό σας προτρέπω να καταρρίψουμε την προκατάληψη εκείνη που υποστηρίζει πως ένας δυνατός άνδρας αντιμετωπίζεται σαν γεννημένος ηγέτης, ενώ μια δυνατή γυναίκα σαν ανωμαλία της φύσης.

Μια μειοψηφία φεμινιστριών υποστηρίζει ότι οι άντρες στο σύνολό τους αντιμάχονται την ισότητα των δυο φύλων. Η θεσμοθέτησή της, όμως, από μια ανδροκρατούμενη Βουλή τις διαφεύδει. Η καθιέρωση της παγκόσμιας ημέρας της γυναίκας είναι χρήσιμη για την ανάπτυξη ενός υγιούς προβληματισμού γύρω από το γυναικείο κίνημα, το οποίο βέβαια επιβάλλεται να μαζικοποιηθεί ως φορέας έκφρασης των απόψεων όλων των γυναικών.

Η θεσμοθέτηση της ισότητας εξασφαλίζει στις γυναίκες

πολλά δικαιώματα, αλλά και τις στέρησε από ορισμένα προνόμια που θα μπορούσαν να επεκταθούν και στους άνδρες. Για την διεκδίκηση, όμως, αυτών των προνομίων χρειάζεται όχι απλώς ένα γυναικείο, αλλά ένα ανθρώπινο κίνημα με τη συμπόρευση αντρών και γυναικών. Η επίτευξη της ισότητας μεταξύ δυο φύλων δεν επιτρέπει ανούσιες αντιπαλοότητες ούτε άρνηση από μέρους των γυναικών της ιδιαιτερότητας του φύλου τους. Χρειάζεται αλλαγή νοοτροπίας και εμπιστοσύνη των γυναικών στην αξία του φύλου τους. Διεκδίκηση δικαιωμάτων από κοινού με τους άνδρες. Αποβολή από το γυναικείο κίνημα δογματικών θέσεων. Εξασφάλιση της πνευματικής και επαγγελματικής αυτοδυναμίας των γυναικών και κατάρριψη της ψευδούς εικόνας που έχει σχηματιστεί για το γυναικείο φύλο.

Ας κάνουμε, λοιπόν, ένα βήμα προς τα εμπρός προκειμένου να καταστρώσουμε τα σχέδιά μας με θάρρος, να μιλήσουμε ξεκάθαρα, να προσφέρουμε τις ηγετικές ικανότητες που χρειάζεται ο κόσμος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ο εκ Θεσσαλονίκης Δημήτριος Πέντζος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΕΝΤΖΟΣ (Νομός Θεσσαλονίκης): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, οι Έλληνες είναι από τους λαούς που έχουν χρησιμοποιήσει το λόγο κατά κόρον. Κάποιοι θεωρούν πως είναι ο λαός που εφηύρε το διάλογο και τη συνομιλία για να τη μεταμορφώσει σε μια σημαντική τέχνη, μια τέχνη απαραίτητη στη ζωή, στη διακυβέρνηση, στην ελευθερία, στην ισότητα και, σε τελική ανάλυση, στη δημοκρατία. Μια δημοκρατία που θεωρεί την ικανότητα της ανταλλαγής απόψεων ως τη σημαντικότερη προϋπόθεση για τη διατήρησή της.

Η Βουλή των Ελλήνων δίνει τη δυνατότητα στους νέους εδώ και οκτώ χρόνια να χρησιμοποιήσουν το λόγο και το διάλογο για να ανταλλάσσουν ιδέες και προτάσεις, σχηματίζοντας σε σώμα τους συνεχιστές αυτής της κληρονομιάς.

Παρατηρώντας κανείς τον πολιτικό χώρο αντιλαμβάνεται εύκολα την ακαμψία που τον χαρακτηρίζει. Η πολιτική θα μπορούσε να αποδοθεί με την εικόνα μιας κυρίας απροσδιόριστης ηλικίας που αρνείται να λυγίσει τη μέση της για να ακούσει 350 νεανικές φωνές, που αντιπροσωπεύουν τα όνειρα, τις ανησυχίες, τις απόψεις μιας ολόκληρης γενιάς, να διατυπώνονται με κάθε ειλικρίνεια.

Με ειλικρίνεια στέκομαι απέναντι στον εαυτό μου και σε όλους εσάς και εκφράζω τα πιστεύω μου, τις σκέψεις μου, τις αντιρρήσεις μου και τον νεανικό μου αυθορμητισμό. Όμως, στην πραγματικότητα αμφιβάλω για τα πραγματικά κίνητρα αυτής της Βουλής και φοβάμαι πως οι συνομιλητές μου και εγώ είμαστε εδώ για να υποδυθούμε τετριμμένους ρόλους και φοβάμαι ακόμη πως είμαστε εδώ για να χρησιμοποιήσουμε λέξεις και εκφράσεις άλλων και να γίνουμε τα φερέφωνα των κάθε λογής ισχυρών.

Ακόμα χειρότερα, φοβάμαι ότι συμμετέχουμε για να προωθήσουμε τον εαυτό μας, να πείσουμε πως μπαίνοντας στη Βουλή γινόμαστε σπουδαίοι και εκλεκτοί.

Με άλλα λόγια, λιγότερο κομψά, εκφράζω τη δυσαρέσκεια μου προς τον θεσμό με τη μορφή που προβάλλεται, αφενός γιατί θεωρώ ότι αποτελεί ένα περιστασιακό βήμα προκειμένου να εκφράσουν οι νέοι τις σκέψεις τους και αφετέρου επειδή οι ιδέες που αναπτύσσονται είναι κενές, αφού δεν εμπεριέχουν λύσεις ή, ακόμη, κι αν περιέχουν αυτές δεν υλοποιούνται.

Έτσι, παρόλες τις αντιρρήσεις, μου σκέφτηκα να συμμαχήσω με τη Βουλή, αφού σωμαίνοντας κάνεις όλους να πιστεύουν ότι δεν έχεις ούτε κρίση ούτε επιθυμία ούτε διάθεση. Βέβαια, ο ρόλος του εφήβου στη σημερινή κοινωνικοπολιτική πραγματικότητα είναι εγγλωβισμένος λόγω της καθημερινής πρακτικής των νόμων και των δικαιωμάτων που διέπουν τη ζωή μου. Έχω ανάγκη να μπορώ να διεκδικώ τη ζωή μου ώστε να βιώσω πως τα δικαιώματά μου πηγάζουν από το καθήκον που έχω απέναντι στην κοινωνία, τους συνανθρώπους μου και τον εαυτό μου. Έχω ανάγκη να μάθω να αγαπώ την ισότητα και την ελευθερία. Έχω ανάγκη να σέβομαι τα όρια των δικαιωμάτων μου. Χρειάζομαι να φωνάξω για να δηλώσω πως δεν ανέχομαι να με τραβούν από κάθε σημείο της ψυχής και του πνεύματός μου, για να φθάσω στα στάνταρ που έχουν θέσει οι άλλοι για μένα. Έχω ανάγκη τη Βουλή των Εφήβων για να στείλω ένα μήνυμα:

Κύριοι, αν θέλετε σοβαρή, υπεύθυνη και έντιμη την ενήλικη ζωή μου, αφήστε την ωρίμασή μου να γίνει φυσιολογικά. Η Ελλάδα του αύριο απαιτεί εγγυημένη ανθρώπινη αξία και ποιότητα. Κύριοι, ζητώ από εσάς που χειρίζεστε τη διαπαιδαγώγησή μας και προκαθορίζετε την τύχη μας να εξασφαλίσετε στους συνομήλικούς μου ανθρώπινη αξία και ποιότητα.

Μπορώ να κάνω προτάσεις που βγαίνουν μέσα από τις αληθινές μου ανάγκες: Γι' αυτό προτείνω η παιδεία να μου χαρίσει πρώτα ελληνική ταυτότητα και έπειτα ευρωπαϊκό διαβατήριο, να φιλτράρει την ελληνική συνείδηση μέσα στην καθημερινότητά μου, να μου προσφέρει βιώματα, γνώσεις, εμπειρίες και επιτεύγματα ώστε μέσα από αυτά να διαμορφώσω άποψη και χαρακτήρα και όταν γίνουν όλα αυτά να με εντάξουν ως Έλληνα στην παγκόσμια κοινότητα.

Προτείνω, επίσης, να μου δοθεί πνευματική ελευθερία. Δώστε μου πρότυπα, αρχές, πνευματικούς ηγέτες και να έχετε τη σιγουριά πως θα ανταλλάξω τις προσφορές με ευθύνη και τιμότητα. Στην εφηβεία μου δεν κάνω εκπώσεις στο ζύγισμα των αξιών.

Τέλος, προτείνω να μου εξασφαλίσετε τέτοια πολιτειακή οργάνωση που να μην με εκμηδενίζει ως άτομο. Μην με κάνετε υπήκοο, αλλά μέλος της κοινωνίας.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι επέλεξα μεταξύ πολλών

να προτείνω αυτά τα τρία πράγματα, τα τρία εξαιρετικά μεγάλα πράγματα, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο μεγάλος μας λογοτέχνης Νίκος Καζαντζάκης: «Το πρώτο σου χρέος εκτελώντας τη θητεία σου στη ράτσα είναι να νιώσεις όλους σου τους προγόνους. Το δεύτερο να φωτίσεις την ορμή τους και να συνεχίσεις το έργο τους. Το τρίτο σου χρέος είναι να παραδώσεις στο γιο τη μεγάλη δύναμη να σε ξεπεράσει».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Παγόνα Φραγγίδου έχει το λόγο.

ΠΑΓΩΝΑ ΦΡΑΓΓΙΔΟΥ (Νομός Κιλκίς): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, σε μια εποχή που όλα κρίνονται, ελέγχονται και αμφισβητούνται, αντικείμενα οξύτερης κριτικής είναι οι νέοι. Αδιάφοροι, απαθείς, αδρανείς, απίθασοι, ανυπάκουοι, τεχνολογολάτρες, παπαγάλοι. Αυτά είναι ορισμένα από τα καλλολογικά επίθετα που μας προσάπτουν. Αυτό είμαστε πραγματικά; Μια βολεμένη γενιά; Μια γενιά που κωφεύει; Και αν ναι, τότε ποια η θέση μας εδώ;

Η συμμετοχή μας σε αυτόν τον θεσμό δεν αποδεικνύει πως συνεχίζουμε να ελπίζουμε, να έχουμε ιδανικά και να παλεύουμε γ' αυτά; Δεν νομίζω πως οι σημερινοί νέοι φορούν παρωπίδες. Αντίθετα σε μια μακιαβελική κοινωνία, μια κοινωνία αμοραλισμού αρνούνται κατηγορηματικά να συμμορφωθούν με ό,τι είναι αντίθετο στις ιδεολογίες τους. Δεν δέχονται ό,τι τους πλάσσουν, δεν συμβιβάζονται. Κι επειδή σήμερα όλα θυσιάζονται στο βωμό των πολιτικών και οικονομικών συμφερόντων και η ηθική αξιοπρέπεια των ανθρώπων ισοπεδώνεται, η ανυπακοή επιβάλλεται. Είναι ελεύθερη και τη διαδηλώνουμε. Οι άνθρωποι συμμετέχουν σε διαδηλώσεις προκειμένου να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους, αγωνίζονται κατά της αναξιοκρατίας, αντιστέκονται σε αυτούς που προσπαθούν να τους υποβάλουν σε κάθε λογής κομφορμισμούς.

Μας χαρακτηρίζουν κακομαθημένους. Γιατί; για τα φαρδιά μας ρουχιά; Τις μουσικές μας επιλογές και την πληθώρα των αγαθών που απολαμβάνουμε ή μήπως είναι αυτό το αντίτιμο για να έχουμε το στόμα μας κλειστό; Και φυσικά ούτε παπαγάλοι είμαστε. Απλά προσπαθούμε να προσαρμοζόμαστε στα νέα δεδομένα, για να προλάβουμε τις ανάγκες των καιρών. Γιατί αυτές δεν περιμένουν. Και αν πολλοί θεωρούν πως όλα αυτά είναι φανφάρες, εμείς θα είμαστε εδώ για να τους αποδείξουμε το αντίθετο. Είμαστε οι ηγέτες του μέλλοντος, όχι όμως ηγέτες προβάτων, αλλά ηγέτες υπεύθυνων και συγκροτημένων πολιτών, που με το παράδειγμά μας θα γαλουχήσουμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Μάριος Ρεντίφης έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΟΣ ΡΕΝΤΙΦΗΣ (Περιφέρεια Ν. Αττικής): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Βουλευτές, φοιτώ στο 2ο Λύκειο Μεγάρων και είναι τιμή για μένα να συμμετέχω σ' αυτό

το Πρόγραμμα, όπου το λόγο έχουν οι αυριανοί πολίτες της Ελλάδας.

Θα ήθελα να μιλήσω για τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και τα προγράμματα που μας σερβίζουν καθημερινά. Η ελληνική τηλεόραση χαρακτηρίζεται από τηλεοπτικές δίκες, λασπολογία, διαπόμπευση και τηλεκανιβαλισμό, υποβιβάζοντας έτσι τη νοημοσύνη των τηλεθεατών.

Δεν σας κρύβω ότι πριν μερικά χρόνια ήθελα να ασχοληθώ με το χώρο αυτό. Βλέποντας, όμως, την τροπή που έχει πάρει η ενημέρωση άρχισα να το ξανασκέφτομαι. Οι δημοσιογράφοι σήμερα επιδιώκουν προσωπική προβολή και οικονομικά κέρδη. Για να το πετύχουν αυτό δεν διστάζουν να εκθέτουν σε κοινή θέα την ιδιωτική ζωή δημοσίων και μη προσώπων.

Μερικοί πιστεύουν ότι οι κρατικοί τηλεοπτικοί σταθμοί προσφέρουν μια ικανοποιητική ενημέρωση. Αν όμως ανατρεξούμε μερικούς μήνες πίσω την περίοδο του πολέμου στο Ιράκ, θα δούμε ότι τα κρατικά κανάλια, καθώς και τα ιδιωτικά, πρόβαλαν επί 24ώρου βάσεως ρεπορτάζ και αμონτάριστα πλάνα με τα θύματα του πολέμου, εκμεταλλευόμενα τον ανθρώπινο πόνο. Βέβαια, υπάρχουν και αξιόλογες εκπομπές στην ελληνική τηλεόραση, οι οποίες δυστυχώς προβάλλονται σε άγονες τηλεοπτικές ζώνες, αφού τις γόνιμες καταλαμβάνουν εκπομπές life style και reality σόου προβάλλοντας ένα νέο τρόπο ζωής, όπου πρωταρχικό ρόλο έχει η δημοσιότητα και το εύκολο χρήμα. Η λύση, όμως, δεν είναι να κλείσουμε τη τηλεόραση, διότι αποτελεί πλέον το δημοφιλέστερο μέσο ενημέρωσης προβάλλοντας έστω τη μισή αλήθεια, δηλαδή ό,τι συμφέρει τους χορηγούς.

Το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο πρέπει να αντιδράσει στην ασυδοσία των δημοσιογράφων, να αναμορφώσει τα τηλεοπτικά προγράμματα προβάλλοντας περισσότερες πολιτικές και επιμορφωτικές εκπομπές, στις οποίες πρέπει να γίνεται έλεγχος. Ακόμη να απαγορεύσει την προβολή αμοντάριστων πλάνων από τροχαία δυστυχήματα και σκηνές βίας.

Τέλος, το σχολείο πρέπει να ασκήσει την κριτική ικανότητα των μαθητών ώστε να οργανώνουν και να ερμηνεύουν σωστά τις πληροφορίες που δέχονται. Ελπίζω, κάποτε το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο και οι υπεύθυνοι να αναλάβουν τις ευθύνες τους ώστε η ενημέρωση να γίνει αντικειμενική και να παρουσιάζει αμερόληπτα τα γεγονότα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Σήμερα αναδείχθηκε το άλλο θέμα της ενημέρωσης και είναι ένα ζήτημα που μπορούμε, αν θέλετε, ή μάλλον μπορείτε να κάνετε μια συζήτηση και να διευρύνετε, αν θέλετε τον προβληματισμό σας, πάνω και στο ζήτημα του τρόπου ενημέρωσης. Μπορείτε να κάνετε και προτάσεις ενδεχόμενα για την αντιμετώπιση αυτού του ζητήματος.

Παρατηρώ –ίσως δικαιολογημένα– μια επιφύλαξη. Λέτε:

«Εκεί που τα λέμε ποιος τα ακούει;» Αυτό μπορεί να είναι σωστό. Μπορεί να είναι αλήθεια. Όμως, δεν είναι πάντα δεδομένο. Αν ξεκινάμε με την παραδοχή «αν κάνω αυτό -και λοιπόν;- δεν θα έχει αποτέλεσμα, αν πω εκείνο -και, λοιπόν;- ποιος με ακούει;», τότε κλεινόμαστε στον εαυτό μας και εγκαταλείπουμε τον κοινό αγώνα.

Εγώ, όχι μόνο τώρα ως Βουλευτής και σε αυτήν την ηλικία που είμαι, αλλά από πάρα πολύ νέος, όταν ήμουν στην ηλικία τη δική σας, πίστευα και πιστεύω ότι –να το πω πολύ απλά, «λαϊκά», όπως το λένε οι γονείς μας, οι γονείς σας, εμείς-«περ-περ», κάτι θα μείνει, κάτι θα ακουστεί. «Πίεσε-πίεσε», κάπου θα υπάρξει ένας σωστότερος προβληματισμός. Αυτό που είναι –νομίζω- το μεγαλύτερο λάθος είναι η μη συμμετοχή, η αποχή. Να βγεις απ' έξω, να είσαι θεατής και να κρίνεις. Τότε ούτε προσφέρεις ούτε συμβάλλεις στη βελτίωση μιας πράγματι δύσκολης κατάστασης που αντιμετωπίζετε και εσείς και όλες οι κοινωνίες και η ελληνική κοινωνία.

Επομένως, χρειάζεται η συμμετοχή. Απαιτείται η συμμετοχή. Με τη συμμετοχή μπορεί να υπάρξουν αποτελέσματα. Εγώ δεν είμαι αυτός που θα εγγυηθεί ότι θα υπάρξουν. Νομίζω, όμως, από την πείρα που έχω από τη ζωή μου, ότι υπάρχουν αποτελέσματα.

Όταν εμείς ήμασταν παιδιά, σαν κι εσάς, και φοιτητές, υπήρχαν δύο κόσμοι: ανατολικό και δυτικό μπλοκ. Τα έχετε διαβάσει, γιατί εσείς δεν τα θυμάστε. Ήμασταν τότε μαθητές, φοιτητές, νέοι, εργαζόμενοι και μας έλεγαν οι γονείς μας: «Τι βγαίνεις στους δρόμους τώρα και τρέχεις, κάνεις διαδηλώσεις, απεργίες, φωνάζεις στις σχολές, στα πανεπιστήμια, αφού αυτά είναι δεδομένα; Εμείς θα είμαστε με το ένα μπλοκ, οι άλλοι θα είναι με το άλλο και άρα θα ακολουθήσουμε αυτή τη ζωή».

Όμως, υπήρξαν ανατροπές, ανεξάρτητα αν στο δρόμο μπορεί -για άλλους παράγοντες, που δεν αφορούν μόνο την Ελλάδα αλλά και το παγκόσμιο πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό σκηνικό- να μην υπήρξαν τα προσδοκώμενα αποτελέσματα. Υπήρξαν, όμως, ανατροπές. Υπήρξαν βελτιώσεις. Υπήρξε το εξής σημαντικό στην Ελλάδα από τη Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα: Κατακτήθηκε από τους Έλληνες πολίτες –και απόδειξη αυτά που λέτε και αυτά που ακούμε- αυτό που δεν είχαμε εμείς, γιατί δεν το είχαμε συνειδητοποιήσει, δεν το είχαμε εμπεδώσει, αφού δεν μας το είχαν επιτρέψει και οι δάσκαλοι μας –σοκαδισμός τότε- ότι έχουμε και δικαιώματα και μπορούμε να τα διεκδικούμε.

Κάποτε μόνο υποχρεώσεις υπήρχαν. Υποχρεώσεις, βέβαια, πάντα θα υπάρχουν. Όμως, όταν υπάρχουν δικαιώματα και υπάρχουν δυνατότητες διεκδίκησης, με όποιο ποσοστό επιτυχίας, τότε έχουμε υποχρέωση να ασκούμε αυτά τα δικαιώματά μας, να τα διεκδικούμε. Διότι μπουνιά σημαίνει «πολλοί μαζί». Ένας-ένας είναι κλασική μέθοδος αποδυνά-

μωσης της κοινωνικής δυναμικής. Η διάσπαση, ο ένας-ένας, οι λίγοι-λίγοι, οι συντεχνιακές αντιλήψεις, οι απ' εδώ και οι από εκεί, οι γυναίκες και οι άντρες μόνοι τους καθέναν δεν προσφέρουν τίποτα. Όλοι μαζί φέρνουν αποτελέσματα.

(Στο σημείο αυτό γίνεται διάλειμμα για 15')

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Θα ήθελα να συμφωνήσουμε σχετικά με τη διαδικασία που θα ακολουθήσουμε για τη συζήτησή μας. Έχουν δηλώσει ότι θέλουν να δευτερολογήσουν επτά. Θα μιλήσουν όλοι, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μπορεί να εγγραφεί για να μιλήσει όποιος άλλος το αποφασίσει, στη λογική του να αξιοποιήσουμε όλο τον χρόνο που μας απομένει.

Ο εισηγητής θα μιλήσει έτσι και αλλιώς ή όχι;

ΟΡΕΣΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΗΣ (Α' Πειραιά): Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Δεν έχετε γραφτεί; Δεν θέλετε να μιλήσετε για δευτερολογία;

ΟΡΕΣΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΗΣ (Α' Πειραιά): Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Καλώς.

Και μετά, ποιο θέμα θα λέγατε να ανοίξουμε, στο οποίο να υπάρξουν δυο τρεις τοποθετήσεις και ενδεχόμενα, αν χρειασθεί, και απαντήσεις από εσάς τους ίδιους πάλι; Δηλαδή, ένας οιονεί διάλογος, πάντα μέσα από τον προεδρεύοντα φυσικά.

ΧΑΤΖΗΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΘΗΝΑ (Νομός Ημαθίας): Θα ήθελα να προτείνω να μιλήσουμε σε σχέση με την πολιτικοποίηση και κομματικοποίηση. Γιατί συνήθως δεν συμβαδίζουν. Δηλαδή, υπάρχουν πολιτικοποιημένα άτομα, τα οποία δεν θέλουν να κομματικοποιηθούν...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Σε γράφω λοιπόν στον κατάλογο ομιλητών. Να εισηγηθείς το θέμα και να το κουβεντιάσουμε.

Συμφωνεί η Επιτροπή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ (Μόναχο, Γερμανία): Θα ήθελα να πω κάτι που είπατε πριν, ότι πρέπει συνέχεια να προσπαθούμε για τα δικαιώματά μας. Εμείς που είμαστε στο Μόναχο, σαν μαθητές και σαν Έλληνες, έχουμε προσπαθήσει πολλές φορές, όσον αφορά τα σχολεία, αλλά μέχρι τώρα δεν έχουμε δει σχεδόν κανένα αποτέλεσμα. Φθάσαμε στο σημείο να μαζεύουμε εμείς λεφτά για να πάμε σε κάποιο καλύτερο κτίριο, αλλά αυτά τα λεφτά δεν πήγαν πουθενά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Συγγνώμη. Θυμάμαι, όταν ήμουν Υπουργός και ερχόμουν στη Γερμανία. Δεν υπάρχουν δάσκαλοι ή καθηγητές

που έρχονται από εδώ με απόσπαση και είναι πληρωμένοι και δεν καλύπτονται τα έξοδα και οι δαπάνες; Αυτό εννοείτε; Δεν πληρώνονται τα έξοδα, το ενοίκιο, οι καθηγητές, η συντήρηση;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ (Μόναχο Γερμανίας): Όχι, οι καθηγητές...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Έρχονται από εδώ.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ (Μόναχο Γερμανίας): Ναι, έρχονται από εδώ.

Αλλά, δεν είχαμε χρήματα για να πάμε σε ένα καλύτερο κτήριο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Αυτό που είσατε τώρα πληρώνεται από το ελληνικό δημόσιο ή από την κοινότητα τη δική σας;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ (Μόναχο Γερμανίας): Μισό πληρώνεται από το ελληνικό κράτος και μισό από το γερμανικό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Επομένως, η μεταστέγηση θα απαιτούσε κάποια μεγαλύτερη δαπάνη με την οποία έπρεπε κάποιος να επιβαρυνθεί.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ (Μόναχο Γερμανίας): Ναι. Μαζεύαμε λεφτά εμείς και οι γονείς μας, αλλά τελικά αυτά δεν πήγαν πουθενά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Εσείς έχετε γεννηθεί εκεί;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ (Μόναχο Γερμανίας): Όχι, έχω έξι χρόνια. Μέσα σ' αυτά τα έξι χρόνια έχουν γίνει πολύ λίγα πράγματα για εμάς. Τώρα, δεν ξέρω τι μπορεί να γίνει. Απλά θέλω να πω ότι όσο έχουμε προσπαθήσει για το καλύτερο, δεν έχει υπάρξει αποτέλεσμα μέχρι τώρα και συνεχίζουμε να προσπαθούμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ναι, αλλά τι απάντηση παίρνετε και από πού; Πού απευθύνεστε;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ (Μόναχο Γερμανίας): Απευθυνόμαστε στο ελληνικό κράτος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Μέσω της κοινότητάς σας.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ (Μόναχο Γερμανίας): Του συντονιστή που είναι υπεύθυνος για εμάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Συντονιστή καθηγητή που συντονίζει και παρακολουθεί όλα τα σχολεία της Βαυαρίας. Γίνεται κατά κρατίδιο ο συντονισμός.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ (Μόναχο Γερμανίας): Δεν παίρνουμε απαντήσεις. Είχαμε φτάσει στο σημείο να στεγαζόμαστε σ' ένα κτήριο που ήταν για κατεδάφιση. Είναι περιέργια τα πράγματα. Όσο και να προσπαθούμε και εμείς οι μαθητές και οι γονείς μας, δεν βλέπουμε αποτελέσματα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Και στη Γερμανία γίνονται απεργίες. Να με φέρετε σε επαφή με το συντονιστή και θα αναλάβω όχι να δω τι μπορώ να κάνω μέσω του Υπουργείου, αλλά για να πάρετε μια υπεύθυνη απάντηση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΙΠΕΤΑΣ (Α' Αθήνας): Αν μας μείνει χρόνος, θα ήθελα να αναπτύξουμε το θέμα της ισότητας ανδρών και γυναικών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Γιατί δεν γράφεστε στον κατάλογο ομιλητών; Σας είπα να αναπτύξετε το θέμα σας.

Έχουμε δυο θέματα. Το ένα το έθεσε η Αθηνά Χατζηθανασίου από την Πρέβεζα και το άλλο ο Ιωάννης Καρπέτας από την Αθήνα.

Το λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Ζωγράφος από τη Βοιωτία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ (Νομός Βοιωτίας): Αγαπητοί φίλοι και συνάδελφοι, αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, ο Μιχάλης, ένας αισιόδοξος έφηβος με μεγαλεπήβολα σχέδια είναι ο πρωταγωνιστής της ιστορίας που συνέγραψα στην εργασία μου για το Πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων». Είναι ο πρώτος μαθητής που κατάφερε να γίνει πρωθυπουργός για ένα χρόνο. Αποστολή του να ξευγιάνει, όσο ήταν δυνατόν τις λειτουργίες του κράτους.

Αμέσως, οργάνωσε πενήνθημερο συνεντεύξεων, ώστε μέσα από αυτό να αναγνωριστούν οι αξιότεροι από τους εφήβους για τις θέσεις στο Υπουργικό Συμβούλιο. Μετά το πέρας της διορίας οι εκλεκτοί συναντήθηκαν με τον Πρωθυπουργό, αφήνοντάς τους τις καλύτερες εντυπώσεις. Χωρίς να χάσει χρόνο ο Μιχάλης, αφού ενημερώθηκε για τα προβλήματα που έπρεπε να αντιμετωπίσει, κάλεσε σε συμβούλιο τους εκλεγέντες από τις συνεντεύξεις, για να τους ανακοινώσει τα πόστα και τις αρμοδιότητές τους. Μόλις συγκεντρώθηκαν όλοι, ξεκίνησε τις ανακοινώσεις. Ο Αντώνης αναλάμβανε το Υπουργείο Παιδείας, ο Αλέξης το Υπουργείο Υγείας, ο Νίκος το Υπουργείο Ανάπτυξης, η Ελένη το Υπουργείο Δικαιοσύνης, ο Γιάννης το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης και η Ζωή το Υπουργείο Εργασίας. Ακολούθησαν οι υπόλοιποι που ανέλαβαν τα εναπομείναντα και η απαίτηση του Πρωθυπουργού ήταν να βρουν τις καλύτερες λύσεις.

Χωρίς κανένα δισταγμό ρίχτηκαν όλοι τους στη δουλειά, για να αποφέρουν το καλύτερο αποτέλεσμα. Ο Αντώνης στο πλαίσιο της αναμόρφωσης της παιδείας έδωσε εντολή να γραφτούν νέα βιβλία για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, πολύχρωμα και κατανοητά, και συγκέντρωσε όλους τους πνευματικούς ανθρώπους, αναθέτοντάς τους να εντάξουν νέα και χρήσιμα μαθήματα στο σχολικό πρόγραμμα.

Επίσης, κατήργησε τις πανελλαδικές εξετάσεις της Β' Λυκείου, ενώ μείωσε τα πανελλαδικά εξεταζόμενα μαθήματα από εννέα σε έξι, χωρίς όμως να υπόσχεται περαιτέρω διευκολύνσεις και μείωση της ύλης.

Ακόμα, σύμφωνα με σχετική εγκύκλιο, κάθε σχολείο θα διοργάνωνε κάθε χρόνο τρεις περιβαλλοντικές εκδρομές, στις οποίες θα συμμετείχαν μόνο όσοι μαθητές είχαν μέσο όρο μαθημάτων 16,5, μέτρο που στόχευε στην προσέκλυση των παιδιών στο διάβασμα έστω και με αυτό τον τρόπο.

Στη συνέχεια, στο χώρο της υγείας ο Αλέξης προχώρησε στον εξοπλισμό όλων των νοσοκομείων και στην κατασκευή νέων εγκαταστάσεων, ενώ κατάφερε ισχυρό πλήγμα σε όσους γιατρούς του Ε.Σ.Υ. διατηρούσαν ιδιωτικό ιατρείο. Παράλληλα, παρακολουθούσε στενά τις εξετάσεις ΔΙ.ΚΑ.ΤΣΑ και επέκτεινε το σύστημα διανομής φαρμάκων σε κατ' οίκον παράδοση και προσωπικούς γιατρούς για τους ηλικιωμένους.

Στην προσπάθειά της για αναδιάρθρωση του τομέα της εργασίας η Ζωή μείωσε το όριο συνταξιοδότησης στο 55ο έτος ηλικίας ώστε να δημιουργούνται γρήγορα νέες θέσεις εργασίας. Ακόμα, δημιούργησε σεμινάρια εξειδίκευσης, έτσι ώστε οι άνεργοι να έχουν τη δυνατότητα να εργαστούν σε διάφορους τομείς. Σημαντικό βήμα ήταν ακόμα και η χορήγηση δανείων με ευνοϊκούς όρους στις νέες επιχειρήσεις.

Τέλος, ο πρωταγωνιστής της ιστορίας ασχολήθηκε με την πορεία της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ως πρόεδρος κατάφερε να αφήσει άριστη εντύπωση, ενώ πέτυχε τη γαλήνη και την ομοφωνία της Ένωσης στο θέμα του πολέμου στο Ιράκ. Επίτευγμά του ήταν και τα κονδύλια για τις αλλαγές στον κρατικό μηχανισμό.

Αποτέλεσμα των ιδεών όλων των έφηβων υπουργών ήταν η ορθοπόδηση του συστήματος και η μεγαλύτερη ανάπτυξη που γνώρισε έως τότε η χώρα. Αυτά άφησαν πίσω τους, όταν η διορία τους έληξε. Πήραν μαζί τους, όμως, την αγάπη και την ευγνωμοσύνη όλων των Ελλήνων.

Τελικά, η ιστορία αυτή, ίσως να μην είναι τίποτα άλλο από ένα παραμύθι, αλλά θα ήταν εφικτό κάποτε μία παρόμοια ευκαιρία να δοθεί σε έναν έφηβο; Γι' αυτό είμαστε εδώ, για να δείξουμε ότι είμαστε άξιοι αυτής της ευκαιρίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ποιον είχας κάνει πρωθυπουργό; Τον Αντώνη;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ (Νομός Βοιωτίας): Τον Μιχάλη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ο Μιχάλης, όμως, ο οποίος έχει τη συνολική εποπτεία της κοινωνίας, της οικονομίας, των πολιτικών τους άφηνε να τα κάνουν όλα αυτά;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ (Νομός Βοιωτίας): Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Τους άφηνε. Τα σήκωνε η οικονομία κλπ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ (Νομός Βοιωτίας): Υποτίθεται ότι τα κονδύλια τα πήρε από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Αυτό λέω. Για να δούμε τι κάνει και ο Μιχάλης. Γιατί

δεν φτάνει τι κάνουν η Ζωή, η Ελένη, ο Κώστας και ο Αντώνης. Ο Μιχάλης έχει τη βασική ευθύνη, που έχει μία γενικότερη εποπτεία. Τώρα, δεν κάνουμε καλαμπούρι. Αυτή είναι και η διακυβέρνηση. Έτσι δεν είναι; Έχει μία γενικότερη εικόνα της κατάστασης, των δυνατοτήτων και των αναγκών και οφείλει φυσικά μέσα στο πλαίσιο του συντονισμού –και αυτό κάνει- να λέει «μέχρι εδώ και όχι παραπέρα» ή «εδώ μπορεί ακόμα πιο πολύ», έτσι ώστε να μην εκτροχιαστεί η συνολική πορεία και να υπάρξουν και επιμέρους πολιτικές, οι οποίες να υλοποιηθούν, όσο μπορεί να υλοποιηθούν.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής κα Κούρη – Δουλκερίδου Κωνσταντίνα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΟΥΡΤΗ – ΔΟΥΛΚΕΡΙΔΟΥ (Νομός Κιλκίς): Θα ήθελα να προσθέσω κάτι σχετικό με το θέμα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Ακούστηκαν κάποιες απόψεις που υποστήριζαν πως τα ιδιωτικά κανάλια έχουν σκοπό το κέρδος, οπότε δεν μας δίνουν και έγκυρες ειδήσεις και ότι τα κρατικά είναι κάπως πιο αξιόπιστα. Θα μου επιτρέψετε να διαφοροποιηθώ κάπως και να πω πως να μην τα ιδιωτικά κανάλια έχουν σκοπό το κέρδος, ωστόσο, επειδή παρακολουθώ ειδήσεις και στα κρατικά κανάλια, πιστεύω πως υπάρχει μία μέση λύση. Διότι βλέπω και στα κρατικά κανάλια να εξυμνείται –και όχι μόνο τώρα- «το υπάρχον καθεστώς», να παινεύονται τα έργα και η πρόοδος που έχει κάνει η κυβέρνηση και να γίνεται και εσφαλμένη ιεράρχηση ειδήσεων.

Αυτό ήθελα να πω μόνο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Εγώ να συμπληρώσω το εξής: Να κρατάτε μικρό καλάθι, όταν διαβάζετε εφημερίδες και ακούτε ειδήσεις. Δηλαδή, θα συγκρατείτε αυτό που διαπιστώνεται ότι έχει στοιχεία αντικειμενικότητας. Βεβαίως, δεν μπορεί να το ξέρεις πάντα, αλλά μπορείς να διακρίνεις μερικά πράγματα. Όχι μόνο εσείς. Ο καθένας μας.

Η Έφηβος Βουλευτής Γεωργιάνα Μαύρου από τη Β' Αθήνας έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΑΝΑ ΜΑΥΡΟΥ (Β' Αθήνας): Θα ήθελα να κάνω κάποιες παρατηρήσεις σχετικά με κάποια θέματα που ανέφεραν οι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές.

Ακούστηκαν πολλά για τα reality shows και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Προσωπικά δεν βρίσκω κάτι άσχημο στο καθεαυτό reality show, γιατί δεν προβάλλει κάτι παραπάνω από την απλή ζωή κάποιων, κατά κύριο λόγο νέων παιδιών, λίγο μεγαλύτερων από εμάς. Το θέμα και το κακό είναι η μετά reality show εποχή, πώς προωθούνται αυτά τα παιδιά και με ποιους τρόπους τα εκμεταλλεύονται. Το reality show καθεαυτό πιστεύω πως δεν έχει κάτι κακό να μας δώσει. Υπάρχουν πολύ χειρότερα προγράμματα στην τηλεόραση. Μπορεί βέβαια να μην κατακρίνονται, αλλά μπορούν να μας επηρεάσουν περισσότερο αρνητικά.

Όσο για την ισότητα των ανθρώπων πιστεύω ότι ναι μεν υπάρχει πρόβλημα στην καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά το μεγαλύτερο είναι ότι ο άνθρωπος δεν σκέφτεται το πρόβλημα του συνανθρώπου του. Ότι οι πολίτες των ευρωπαϊκών χωρών δεν νοιάζονται για τις τριτοκοσμικές χώρες με την ιδέα ότι αφού είναι έξω από το σπίτι τους, δεν τους αγγίζει. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ότι, ενώ πεθαίνουν χιλιάδες παιδιά κάθε χρόνο στις χώρες του τρίτου κόσμου, εμείς εδώ στην Ευρώπη προσπαθούμε να χάσουμε θερμίδες από τα κιλά που παίρνουμε λόγω της υπερεκατανάλωσης.

Αυτά προς το παρόν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Φωτεινή Ανυφαντή από την Καρδίτσα.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΝΥΦΑΝΤΗ (Νομός Καρδίτσας): Τροχαία, προκατασκευασμένοι έφηβοι, μαζοποίηση, πολιτική ανεπάρκεια, παγκοσμιοποίηση. Γιατί, άραγε, έβγαλαν το θρήσκευμα από τις ταυτότητές μας; Ρατσισμός, φαινόμενα κοινωνικής παθογένειας, κακή ενημέρωση, που καθιστούν τους ανθρώπους αδρανείς, απαθείς. Δημαγωγία, reality show, παραμέληση των ηλικιωμένων, των παιδιών με ειδικές ανάγκες, γραφειοκρατία, αναξιοκρατία, συμφέροντα, καταπάτηση δικαιωμάτων, παραβάσεις, αδιαφορία από όλους σχεδόν τους δημόσιους φορείς, πόλεμοι που μας εξαντλούν ψυχολογικά. Νιώθουμε αδύναμοι να διαφωνήσουμε με τους μεγάλους, μιας και ο αφανισμός ενός λαού, όπως ενδεχομένως εμάς των Ελλήνων, θα είναι κάτι πολύ απλό για τους ισχυρούς του κόσμου.

Δικαίως θα σκέφτεστε, τελικά τι προσπαθούμε να σώσουμε; Ας είναι. Ας αρχίσουμε από τα απλά και θα φτάσουμε να αλλάξουμε τα πάντα. Έχει πεθάνει εξ ολοκλήρου η αλήθεια και η δικαιοσύνη ή μπορεί να αναστηθεί; Μην απελπίζεστε. Ας πιστέψουμε στην ανύσταση αυτή. Ας μην σταματήσουμε εδώ τον αγώνα μας.

Έχω πολλά να πω και πολλούς να κατηγορήσω. Δεν μου αρκεί όμως αυτό. Θέλω να αντισταθώ. Να τους δείξω ότι υπάρχουν ακόμη άνθρωποι που αντιστέκονται για να προβληματιστούν. Θέλουμε δικαιοσύνη; Ας την απαιτήσουμε και θα την έχουμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αλέξανδρος Σύρμος από την Αιτωλοακαρνανία.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΥΡΜΟΣ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Θα ήθελα να κάνω πολλές παρατηρήσεις, αλλά λόγω χρόνου θα κάνω μόνο δύο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Έχετε χρόνο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΥΡΜΟΣ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Ακούστηκαν νωρίτερα κάποιες έννοιες, όπως διαφθο-

ρά, υποκρισία, αναξιοκρατία. Τονίστηκε ο αρνητικός τους ρόλος και η επιτακτικότητα της ανάγκης να εξαλειφθούν αυτά τα φαινόμενα. Θα ήθελα, όμως, να σκεφτούμε έναν κόσμο χωρίς διαφθορά. Τότε -απευθύνομαι σε όλους- πείτε μου τι ρόλο θα έπαιζε η έννοια του έντιμου ανθρώπου; Ή αν σκεφτούμε έναν κόσμο χωρίς υποκρισία, τότε πώς θα ξεχώριζε αυτός που υπερασπίζεται την αλήθεια πραγματικά;

Πιστεύω ότι όλα αυτά και η υποκρισία και η διαφθορά είναι μέρος ενός συστήματος. Για να λειτουργήσει το σύστημα πρέπει να υπάρχουν αυτές οι έννοιες. Άρα, εμείς πρέπει να περιοριστούμε απλά στο να κρατήσουμε τις ισορροπίες και να τις ελέγχουμε. Τίποτα παραπάνω. Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερον, ακούστηκε ότι θα έχουν κυρώσεις αυτοί που παράλληλα με τη δουλειά τους στο νοσοκομείο, θα διατηρούν και ένα ιδιωτικό ιατρείο. Θα πρέπει πρώτα να παίρνουν οι γιατροί αυτά που χρειάζονται μόνο από το νοσοκομείο. Δεν μπορεί ένας γιατρός να δουλεύει για παράδειγμα στο Ι.Κ.Α., να παίρνει 200.000 δρχ. το μήνα και να συντηρεί μια οικογένεια. Αναγκάζεται να πάει στο ιατρείο. Πρέπει να αντιμετωπίσουμε κάποιες καταστάσεις και μετά να πούμε ότι ο τάδε γιατρός είναι κομπογιαννίτης και τα παίρνει από παντού.

Τρίτον, όσον αφορά στην αναγραφή του θρησκευόμενου στις ταυτότητες, θα ήθελα να πω ότι ο κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα να πιστεύει σε ό,τι θέλει. Με το να αναγράφουμε κάτι στις ταυτότητες, μπορεί ο κάθε άνθρωπος να πέσει θύμα κοινωνικού αποκλεισμού και ρατσισμού. Όποιος θέλει θα μπορούσε κάλλιστα να το γράψει σ' ένα χαρτί και να το καρφισώσει πάνω στην ταυτότητα. Όταν είσαι Ευρωπαίος πολίτης, δεν χρειάζεται να διαφοροποιείσαι και σε αυτό. Ανεξίτηλη έχουμε και ο καθένας μπορεί να πιστεύει όπου θέλει, χωρίς να χρειάζεται να το δηλώνει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Νομίζω ότι για ορισμένα πράγματα μπορούμε να έχουμε αμέσως τον αντίλογο, αν υπάρχει. Θα απαντήσουν ένας, δύο από σας για να πάρει και μια ζωντανία ο διάλογος.

Η Έφηβος Βουλευτής Δαλαμπίρα Γεωργία, έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΔΑΛΑΜΠΙΡΑ (Νομός Σερρών): Όλα καλά με τους γιατρούς που παίρνουν 200.000 δρχ. το μήνα. Όλα καλά με τους οδοντίατρους που παίρνουν 250.000 δρχ. το μήνα. Με τον εργάτη που δουλεύει 5 μήνες το χρόνο επειδή η δουλειά του είναι εποχιακή και παίρνει 150.000 δρχ. το μήνα, τι γίνεται; Αυτός πώς θα πάει και στο γιατρό και θα συντηρήσει και οικογένεια;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Αθηνά Χατζηαθανασίου, από το Νομό Ημαθίας, έχει το λόγο, για να απαντήσει στο συνάδελφό της.

ΑΘΗΝΑ ΧΑΤΖΗΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Νομός Ημαθίας): Δεν θα ήθελα να σχολιάσω το θέμα των γιατρών, γιατί τώρα τελευταία προσφέρονται ιατρεία και στα νοσοκομεία και δεν χρειάζεται να διατηρούν οι γιατροί παράνομο ιδιωτικό ιατρείο. Υπάρχουν πολλά επαγγέλματα, τα οποία σίγουρα δεν αμείβονται καλά, αλλά, κατά την άποψή μου, ένας γιατρός επιτελεί λειτουργήματα και η αμοιβή του είναι ανάλογη με αυτό που κάνει, μιας και έχει τρομερή ευθύνη, τη στιγμή που βρίσκεται στη δουλειά του. Αν μη τι άλλο, από τα χέρια του κρέμεται μια ανθρώπινη ζωή. Υπάρχουν και επαγγέλματα με χαμηλότερη αμοιβή, τα οποία σαφώς θα έπρεπε να προσεχθούν.

Θα ήθελα, όμως, να αναφερθώ στη διαφθορά στην οποία αναφέρθηκε ο συνάδελφός μου. Σίγουρα, δεν θα υπήρχαν ανέντιμοι άνθρωποι, αν δεν υπήρχε η διαφθορά, αλλά η ζωή προάγεται με τον αγώνα κατά της διαφθοράς. Σίγουρα δεν θα μπορούσε να υπάρξει κόσμος χωρίς διαφθορά, αφού αυτή βρίσκεται στη φύση του ανθρώπου, αλλά θα μπορούσε να υπάρξει μεγαλύτερο ποσοστό εντιμότητας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η κ. Ανυφαντή Φωτεινή από το Νομό Καρδίτσας έχει το λόγο.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΝΥΦΑΝΤΗ (Νομός Καρδίτσας): Θεωρώ ότι το γεγονός πως έβγαλαν το θρήσκευμα από τις ταυτότητες είναι μονάχα η αρχή, γιατί μετά θα επιβάλουν ως πρώτη γλώσσα μας τα αγγλικά. Δεν μπορούμε να δεχτούμε τέτοιο πράγμα, γιατί είμαστε ένας λαός με παράδοση, χριστιανικός, με ελληνικότητα. Δεν θα έπρεπε για κάποιες αξίες και ιδανικά που έχουμε να μην είμαστε υπερήφανοι και να μην τα αναγράφουμε στις ταυτότητές μας.

Δεν αρνούμαι ότι κάποιοι θα θέλουν να βγάλουν το θρήσκευμα από τις ταυτότητες. Αλλά, έτσι δίνουμε την αφορμή και το δικαίωμα στους άλλους να μας επιβάλουν να κάνουμε ό,τι αυτοί θέλουν, να μας επιβάλουν ενδεχομένως την αγγλική γλώσσα σε βάρος της δικής μας γλώσσας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Νομίζω, Φωτεινή, ότι τελειώσαμε με αυτό το θέμα. Θα προχωρήσουμε. Θα προκύψουν και άλλα θέματα, ίσως πιο μεγάλα, στην πορεία.

Αυτό που νομίζω ότι πρέπει να συμφωνήσουμε τώρα είναι ότι το μεγάλο ζητούμενο στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης –και όχι μόνο– της οικονομίας και της ευρωπαϊκής μας ένταξης, που ήταν αναγκαία και ωφέλιμη, είναι σε ποιο βαθμό τα επιμέρους έθνη –δεν λέω κράτη– θα διατηρήσουν την ταυτότητά τους. Από τι συνίσταται η ταυτότητα είναι ένα θέμα μεγάλης συζήτησης. Άρα, μην το εντοπίζουμε μόνο στο θρήσκευμα ή στη γλώσσα κλπ.

Θα αφομοιωθούν οι λαοί της Ευρώπης και θα λεγόμαστε μετά από είκοσι, τριάντα, εκατό χρόνια μόνο Ευρωπαίοι και όχι Έλληνες, όχι Γάλλοι, όχι Ιταλοί; Ή «ναι» στη συνεργα-

σία, «ναι» στην ένταξη, «ναι» σε κοινούς στόχους, αλλά και κάποια όρια διατήρησης της εθνικής ταυτότητας του κάθε λαού, του κάθε έθνους; Αυτό νομίζω ότι είναι ένα ζήτημα που προκύπτει και δεν μπορούμε να το λύσουμε τώρα εμείς. Εσείς μπορεί να το λύσετε αργότερα, όταν θα πάρετε τη διακυβέρνηση της χώρας στα χέρια σας.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Παπαζιάκας Γιώργος από το Νομό Καβάλας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΖΙΑΚΑΣ (Νομός Καβάλας): Εγώ θα ήθελα να τοποθετηθώ σε όσα προαναφέρθηκαν για τη μαζική αντίδραση του λαού στην παραπληροφόρηση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και στον πόλεμο. Πιστεύω ότι ο πρώτος που πρέπει να αντιδράσει μαζικά για κάτι είναι ο λαός. Πιστεύω ότι ο λαός κατά κάποιο τρόπο υποτιμά την ίδια του τη νοημοσύνη.

Όσον αφορά τον πόλεμο, θα σας πω μια ιστορία. Όταν άρχισε ο πόλεμος στο Ιράκ, έτυχε να είμαι σε τριήμερη εκδρομή με το σχολείο μου στο Βόλο. Μια μέρα από αυτές, στην παραλία του Βόλου που βρίσκονται όλα τα μαγαζιά, κηρύχτηκε απεργία για την καταδίκη του πολέμου και των ΗΠΑ. Εκείνη τη μέρα, κάνοντας μια απλή βόλτα στην παραλία του Βόλου, έβλεπα ότι τα οκτώ στα δέκα ποτά στα τραπέζια καθηγητών και μαθητών ήταν αμερικανικά προϊόντα. Δηλαδή, κηρύξαμε απεργία εναντίον της Αμερικής και στην ουσία εκείνη τη μέρα ενισχύσαμε –έστω και λίγο, όχι πολύ– την αμερικανική οικονομία.

Επίσης, και για τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, όπως είπα, εμείς έχουμε το τηλεκοντρόλ στο χέρι μας, εμείς έχουμε και την τηλεόραση. Μπορούμε να παρακολουθήσουμε όποιο πρόγραμμα θέλουμε. Δεν μας εκβιάζει κανείς, όπως είπαν κάποιοι. Δεν είμαστε υποχρεωμένοι να παρακολουθήσουμε ο,τιδήποτε προσφέρεται. Μπορούμε να κάνουμε την επιλογή μας για το κοινό συμφέρον.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Δανιήλ Κινατζού.

ΔΑΝΙΗΛ ΚΙΝΑΤΖΟΥΙ (Β' Αθήνας): Μίλησαμε για την τηλεόραση προηγουμένως και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και την επιρροή τους στη συνείδηση των ανθρώπων.

Πιστεύω ότι η συνείδηση είναι το τελευταίο καταφύγιο της λογικής μας, αν θέλουμε να λεγόμαστε λογικοί άνθρωποι. Είμαστε υπεύθυνοι για όλα αυτά τα Μέσα, που δεν ελέγχονται από κανέναν πρακτικά. Προσέχουμε όμως μόνο τα μηχανάκια μέτρησης τηλεθέασης.

Κανέναν δεν νοιάζεται για το διασυρμό της κοινής λογικής, του κάθε μαθητή, της κάθε μάνας, της κάθε γιαγιάς που δεν έχει άλλη ενασχόληση από το να βλέπει σαπουνόπερες, σήριαλ; Συμπεραίνω πως τείνουμε προς μια απάθεια για ό,τι συμβαίνει εξακολουθώντας να βλέπουμε όλα αυτά. Ταυτίζομαστε με χαρακτήρες φτιαγμένους από ανθρώπους που έχουν σκοπό μόνο το κέρδος. Όλα αυτά τα πετυχαίνουν κα-

ταπατώντας τον πνευματικό μας κόσμο και την εσωτερική μας ισορροπία.

Οπότε, γιατί φωνάζουμε για τον πολιτισμό και την κουλτούρα, όταν δεν κλείνουμε την τηλεόραση; Λέμε ότι δεν υπάρχει κουλτούρα και οι ίδιοι δεν την προωθούμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Και ο κ. Παπαζιάκας προηγουμένως είπε κάτι αντίστοιχο, ότι δηλαδή ο λαός πρέπει να αντιδράσει. Το ξέρουν πολύ καλά και οι κερδοσκόποι και οι πολιτικοί και όλοι όσοι θέλουν να επιβιώσουν σε βάρος του κοινωνικού συνόλου, ότι ο λαός δεν αντιδρά με αυτοματισμό. Θέλει οργάνωση, θέλει ηγεσίες. Οι ηγεσίες δεν είναι μόνο οι πολιτικές, είναι και οι πνευματικές, οι εκκλησιαστικές οι συνδικαλιστικές. Αυτοί, λοιπόν, ξέρουν ότι λείπουν αυτά τα πράγματα και γι' αυτό φέρονται, όπως φέρονται.

Γι' αυτό και η ελπίδα όλων εμάς των μεγαλύτερων είστε εσείς. Σε ποιο βαθμό και πόσο γρήγορα θα ενσωματωθείτε, σε ποιο βαθμό και πόσο γρήγορα θα οργανωθείτε και σε ποιο βαθμό και πόσο γρήγορα θα αντιδράσετε για να διορθώσετε τα κακώς κείμενα. Είπαμε, βέβαια, ότι στόχος είναι το ιδανικό, αλλά ας βλέπουμε το εφικτό και μετά μακάρι να φθάσουμε και στο ιδανικό.

Δεν είναι όλα μαύρα στην Ελλάδα. Υπάρχει και πρόοδος. Υπάρχει και βελτίωση του βιοτικού επιπέδου και της ποιότητας ζωής, όπως υπάρχει και ανασφάλεια για το μέλλον. Έτσι πρέπει να βλέπουμε τα πράγματα για να μην αποπροσανατολιζόμαστε. Γιατί αν αρχίσουμε όλα να τα μηδενίζουμε ή όλα να τα βλέπουμε ωραία έχουμε χάσει το στόχο και τη δυνατότητα να βελτιώσουμε τα πράγματα. Πρέπει να υπερισχύσει η εντιμότητα παρά το γεγονός ότι φυσικά θα υπάρχει και ο ανέντιμος. Πρέπει να υπερισχύσει η αλήθεια από το ψέμα. Αυτό νομίζω ότι εννοούσε ο Αλέξανδρος μιλώντας για ισορροπία, δηλαδή να υπερισχύει το καλό από το κακό, το θετικό από το αρνητικό, εν γνώσει μας ότι δεν μπορεί να εξαλειφθεί το αρνητικό.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αθηνά Χατζηαθανασίου.

ΑΘΗΝΑ ΧΑΤΖΗΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Νομός Ημαθίας): Θα κάνω μια μικρή αναφορά όσον αφορά τις ταυτότητες.

Αναφέρθηκε ότι θα μας «κλέψουν», ίσως, την εθνική μας ταυτότητα ή είναι τουλάχιστον η αρχή. Πιστεύω ότι η μη αναγραφή του θρησκευματος δεν είναι τίποτα απ' όλα αυτά. Σύμφωνα με τους κανόνες της δημοκρατίας, πρέπει να γίνεται ό,τι επιθυμεί η πλειοψηφία.

Αυτό, όμως, χωρίς να παραβιάζει τα δικαιώματα των μειονοτήτων, γιατί αλλιώς δεν θα έχουμε δημοκρατία. Όπως αναφέρθηκε και προηγουμένως, έτσι παραβιάζουμε το δικαίωμα της ίσης μεταχείρισης των μειονοτήτων με την αναγραφή του θρησκευματος.

Θα ήθελα να μιλήσω για πολιτικοποίηση, κομματικοποίη-

ση. Οι νέοι σήμερα ή είναι πολιτικοποιημένοι ή κομματικοποιημένοι ή αδιαφορούν παντελώς για την πολιτική, εκτός από την έλλειψη κριτικής που υπάρχει γενικότερα στην κοινωνία μας. Ίσως οι νέοι δεν εκτιμούν σήμερα τη δημοκρατία και την ελευθερία, επειδή ακριβώς τα θεωρούν δεδομένα, αυτονόητα.

Ακόμη, ίσως, και οι πολιτικοί προάγουν αυτή την εικόνα. Κάποιες φορές ο πολιτικός ανεβαίνει στο βήμα και απλώς εκφωνεί ένα λόγο γεμάτο υποσχέσεις που μπορεί να μην τηρήσει και ποτέ. Όσοι νέοι είναι κομματικοποιημένοι, είναι έτοιμοι μόνο από τους γονείς τους ή από τα ΜΜΕ ή από επιρροές που έχουν δεχθεί από το περιβάλλον τους. Μιμούνται ίσως δουλικά κάποια πρότυπα χωρίς δική τους κρίση. Και αυτό νομίζω ότι προάγουν και οι ίδιοι οι πολιτικοί με τη συμπεριφορά τους και στο βήμα του Κοινοβουλίου και με τα έργα τους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Θα ήθελα να πω, και επιτρέψτε το μου, ότι ούτε οι πολιτικοί είναι όλοι ίδιοι, ούτε οι νέοι, ούτε οι επιχειρηματίες είναι όλοι ίδιοι, ούτε οι παπάδες. Και το ζείτε και στον κύκλο σας, στους φίλους σας. Επομένως, υπάρχουν περιθώρια να αναζητούμε μέσα από μία ομάδα που πάμε να κρίνουμε ποιος είναι ο καλύτερος, ποιος μπορεί να προσφέρει αυτά που κατά την αντίληψη του καθενός χρειάζεται ο τόπος και χρειάζεσαι και εσύ, γιατί σε αυτό τον τόπο εντάσσεσαι και εσύ.

Η Έφηβος Βουλευτής Στυλιανίδου Αναστασία έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΟΥ (Λευκωσία Κύπρου): Θα ήθελα να πω κάτι που επικρατεί στην Κύπρο αλλά και εδώ, το ότι ταυτίζονται τα κόμματα με τις αθλητικές ομάδες_ τα αθλητικά σωματεία ταυτίζονται με συγκεκριμένα κόμματα. Αν πει κάποιος «εγώ ανήκω στην τάδε ποδοσφαιρική ομάδα», συνάμα σου λένε «είσαι κομμουνιστής ή φασίστας» Αυτό, όμως, δεν είναι σωστό, γιατί άλλο αθλητισμός και άλλο πολιτική, κομματικοποίηση και ιδεολογία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Πρέπει να δείτε, αν τα κόμματα είναι συστατικό στοιχείο της δημοκρατίας. Αλλά αν δεν υπάρχουν κόμματα που εκφράζουν κάποιες κοινωνικές ομάδες, που διατυπώνουν ένα όραμα –καλό ή κακό, που μας εκφράζει ή όχι- που καταθέτουν ένα πρόγραμμα για το οποίο θα κριθούν, τότε η δημοκρατία πώς θα λειτουργήσει; Ρωτώ και όποιος θέλει ας απαντήσει.

Η Έφηβος Βουλευτής Γεωργιάνα Μαύρου έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΑΝΑ ΜΑΥΡΟΥ (Β' Αθήνας): Θα ήθελα να συμφωνήσω με αυτό που είπατε, ότι δεν μπορούμε να μιλάμε αδιάκριτα για όλους τους πολιτικούς.

Υπάρχουν και κάποιοι πολιτικοί οι οποίοι αναλύονται στο έργο τους με πολύ μεγάλη σοβαρότητα. Σαν κοινωνία,

όμως, έχουμε την τάση να γενικεύουμε κάποιες καταστάσεις. Αν παρατηρήσουμε κάποια παθολογία, τότε το γενικεύουμε σε όλη την ομάδα.

Εδώ θα ήθελα να επισημάνω ότι βλέπουμε από την κρατική τηλεόραση τις συνεδριάσεις της Βουλής από τις οποίες οι περισσότεροι Βουλευτές φαίνεται ότι απουσιάζουν. Χθες σε συζήτηση που είχα με συνάδελφό μου Έφηβο Βουλευτή αναρωτηθήκαμε, γιατί άραγε η Βουλή από την τηλεόραση φαίνεται τόσο μεγαλύτερη. Και βρήκα την απάντηση ότι αυτό γίνεται γιατί οι Βουλευτές δεν παρευρίσκονται και έτσι η άδεια Αίθουσα φαίνεται μεγαλύτερη. Εκτός από αυτό ο πολιτικός λόγος έχει υποβαθμισθεί, διότι το σημαίνον δεν ταυτίζεται με το σημαινόμενο. Έτσι, δεν έχουμε τη θέση και την αντίθεση που οδηγούν στη σύνθεση. Έχουμε παράλληλους μονόλογους και γι' αυτό δεν μπορεί να είναι εποικοδομητικός ο διάλογος μεταξύ των πολιτικών. Υπάρχει τρομερή ασυμφωνία μεταξύ τους σε πολύ βασικά θέματα. Σε μια εκπομπή, σε ένα κανάλι δυο πολιτικοί από αντίθετες παρατάξεις διαφωνούσαν στο ποσοστό της ανεργίας. Ο ένας έλεγε ότι είναι 3,5% και ο άλλος 5%. Δεν μπορούν να συμφωνήσουν ούτε στα βασικά στοιχεία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Πρέπει να σας διευκρινίσω χωρίς να θέλω να δικαιολογήσω τις απουσίες που υπάρχουν ότι η εικόνα του Κοινοβουλίου δεν είναι αυτή που φαίνεται. Η Βουλή λειτουργεί, όπως λειτουργούμε και εμείς, εδώ τώρα. Δηλαδή όταν η τηλεόραση δείχνει συνεδρίαση της Ολομέλειας και είναι μέσα δέκα Βουλευτές, συγχρόνως μπορεί να συνεδριάζουν δύο επιτροπές με πενήντα Βουλευτές η κάθε μία και να γίνεται και εκεί ουσιαστικός διάλογος.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ)

Κύριε Πρόεδρε, τέθηκε το ερώτημα σχετικά με την παρουσία των Βουλευτών στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου και απάντησα στους Εφήβους Βουλευτές ότι Ολομέλεια και Επιτροπές λειτουργούν παράλληλα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΧΡ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Δεν φταίει τα παιδιά γι' αυτή την εικόνα που τους δημιουργήθηκε.

Τα τελευταία χρόνια έχουμε καθιερώσει τις επισκέψεις σχολείων στο Κοινοβούλιο. Μέσα σ' αυτά τα προγράμματα περιέχεται και το Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων». Γίνονται επισκέψεις, εκθέσεις και αναφορές κατά διαμερίσματα της χώρας με ειδικά κάθε χρόνο αφιερώματα.

Ρωτούν, λοιπόν, πολλές φορές τα παιδιά που έρχονται εδώ στο εντευκτήριο –είναι δίπλα από το γραφείο μου και όταν έχω χρόνο είναι η μεγαλύτερη ικανοποίηση για μένα να επικοινωνώ με τα παιδιά και σεις μεθαύριο που θα είστε πιο μεγάλοι θα το καταλάβετε αυτό– πού είναι οι Βουλευτές.

Και, βέβαια, η δική μου απάντηση δεν μπορεί να επηρεάσει μια κοινή γνώμη που διαμορφώνεται, όπως το λέτε και σεις αυτές τις μέρες, από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Η συζήτηση που κάνουμε εδώ είναι το πολύ σε ατομικό ή σε ομαδικό επίπεδο, αλλά δεν είναι μαζική συζήτηση. Τα μηνύματά μας δεν έχουν την επίδραση που έχει το μήνυμα ενός μαζικού μέσου. Αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα των κοινωνιών σήμερα και της δημοκρατίας, σε τελική ανάλυση.

Σας απαντώ αυτό που είτε ο Πρόεδρος σας, ο κ. Δασκαλάκης. Πράγματι πολλές φορές συνεδριάζει η Ολομέλεια και ταυτόχρονα συνεδριάζουν και Επιτροπές. Έχουμε αποστολές Βουλευτών στο εξωτερικό. Αποστολές Βουλευτών από το κόμμα τους ή με δική τους πρωτοβουλία πολλές φορές. Επίσης, οι Βουλευτές επισκέπτονται τις περιφέρειές τους. Ο Βουλευτής δεν είναι μαθητής του σχολείου. Επιτρέψτε μου το αυτό. Δεν έχει ένα αναλυτικό πρόγραμμα που μεταφέρουν οι καθηγητές. Ο Βουλευτής είναι ο εκπρόσωπος του λαού που έχει ελευθερία μάλιστα από το Σύνταγμα κρίσεως, αποφάσεως. Δεν κρίνεται και δεν διώκεται για ό,τι πει ή ό,τι θα κάνει ο Βουλευτής, ασκώντας το λειτουργήμα του και μάλιστα ακόμα και για άλλες πράξεις χρειάζεται μία ειδική διαδικασία για να διωχθεί ο Βουλευτής. Μια διαδικασία που μέχρι τώρα επέτρεπε και μια κατάχρηση, τη λεγόμενη ασυλία. Την έχετε ακούσει, την ασυλία των Βουλευτών. Και εδώ υπάρχει μια παρερμηνεία, ο κόσμος νομίζει ότι οι Βουλευτές με την ασυλία αυτή αθωώνονται από ο,τιδήποτε τους αφορά. Δεν είναι αλήθεια. Όταν πάψει κάποιος να είναι Βουλευτής και μάλιστα υπό δυσμενέστερες γι' αυτόν συνθήκες, θα καθίσει στο εδώλιο του κατηγορουμένου. Τώρα μάλιστα με μια τροποποίηση του Κανονισμού που κάναμε, αλλάζει όλο αυτό το σύστημα και θα το παρακολουθήσετε από τον προσεχή μήνα. Σπάνια, και μόνο όταν πρόκειται για πράξη που έχει σχέση με την πολιτική του ιδιότητα και δραστηριότητα θα απολαμβάνει την ασυλία, ενώ σε όλες τις άλλες περιπτώσεις ο Βουλευτής θα πηγαίνει, και κατά τη διάρκεια της θητείας του, στο δικαστήριο να δικαστεί. Θα το δείτε τώρα από τον Οκτώβρη που θα εφαρμόσουμε αυτή τη νέα διαδικασία. Μόνο αν υπάρχει πολιτικός λόγος, πολιτικό αδίκημα και αν πρόκειται ένα κόμμα που έχει 6 ή 10 Βουλευτές –έχουμε δύο κόμματα, όπως ξέρετε, που έχουν μικρό αριθμό Βουλευτών- να διωχθούν δυο-τρεις Βουλευτές, αυτό σημαίνει ότι ελαττώνεται στο 50% η δύναμή τους μέσα στο Κοινοβούλιο. Εκεί, λοιπόν, προβλέπονται αυτά τα πράγματα.

Επανέρχομαι, λοιπόν, για να πω ότι ο Βουλευτής δεν είναι για να κάθεται από τις 18.30' το απόγευμα που αρχίζει η συνεδρίαση μέχρι τη 01.00' που θα τελειώσει στο έδρανό του. Θα καθίσει, αν συζητείται ένα θέμα που ενδιαφέρει την αγροτική περιφέρειά του ή ένα θέμα που αφορά τα δημόσια έργα –αν αυτός είναι μηχανικός και από το κόμμα του ανήκει σε μια ομάδα εργασίας που παρακολουθεί αυτά τα ζητή-

ματα. Μπορεί να είναι πιο χρήσιμος, κατά την κρίση του, να βρίσκεται στην περιφέρειά του που υπάρχει ένα σοβαρό ζήτημα, όπως μια κινητοποίηση ή ένα άλλο πρόβλημα.

Βλέπετε, λοιπόν, πόσο επίπεδη και πόσο λειψή είναι η ενημέρωση που έχουμε από τα μέσα ενημέρωσης. Χρησιμοποιώ ένα παράδειγμα για τα παιδιά για να με καταλάβουν καλύτερα. Τι βλέπετε εσείς στην τηλεόραση –αναφέρομαι κυρίως σ' αυτήν- που κυρίως να αφορά τους νέους;

Πολλές φορές αναρωτιέστε, εάν θα ακούσει ή θα λάβει κανείς υπόψη του ή αν είδατε ή θα δείτε σε κάποιο κανάλι τον προβληματισμό που αναπτύσσετε εδώ. Εγώ τώρα έρχομαι από μία άλλη Επιτροπή της Βουλής των Εφήβων. Βέβαια, σας ακούω και από το εσωτερικό κύκλωμα τηλεόρασης που έχω στο γραφείο μου. Ένα κορίτσι μου είπε ότι μοιάζει με το σύστημα του Big Brother.

Προσπαθώντας να απαντήσω σ' αυτό το ερώτημά σας, θα σας έλεγα ότι στη ζωή –μάλιστα δεν μου αρέσει να δίνω προσωπικό τόνο, αλλά αξίζει, γιατί, ίσως, αυτό που θα σας πω να σας κάνει καλό- δεν ενεργούμε, δεν σκεφτόμαστε και δεν προβληματιζόμαστε μόνο, όταν περιμένουμε ότι θα υπάρξει κάποιο αποτέλεσμα ή ότι θα μας ακούσει κάποιος. Για παράδειγμα, εάν εγώ, όταν ήμουν δέκα χρονών ξυπόλητος στο χωριό, σκεφτόμουν, εάν θα έχει αποτέλεσμα το τι θα έκανα από εκεί και πέρα, δεν θα βρισκόμουν δώδεκα χρονών στην Καβάλα να πουλάω παγωτά στους δρόμους, δεν θα βρισκόμουν στην Αθήνα δώδεκα-δεκατριών χρονών, δεν θα πήγαινα σχολείο και δεν θα βασανιζόμουν.

Μέσα στην κοινωνία υπάρχουν αντιθέσεις και προβλήματα, τα οποία θα λυθούν μόνο μέσα από αγώνες και προβληματισμούς, ιδιαίτερα μάλιστα όταν χαιρόμαστε μία δημοκρατία, η οποία, μέσα από τις κοινωνικές και άλλες ανισότητες που υπάρχουν, μάς δίνει τη δυνατότητα, όπως σας είπε πριν και ο κύριος Δασκαλάκης, να εκφραστούμε και να αγωνιστούμε. Επαναλαμβάνω, μέσα από τις ανισότητες που υπάρχουν. Διότι άλλη είναι η δική μου δυνατότητα έκφρασης και άλλη κάποιου άλλου. Αυτή είναι μία ανισότητα. Ωστόσο, δεν έχει βρεθεί άλλο πολίτευμα το οποίο να έχει λιγότερα ελαττώματα από τη δημοκρατία. Άρα, λοιπόν, αυτό είναι το πολίτευμα το οποίο θα πρέπει να προσπαθούμε συνεχώς να βελτιώνουμε.

Με αυτό το παράδειγμα που σας ανέφερα, ήθελα να σας πω ότι δεν πρέπει να περιμένει κανείς τι αποτέλεσμα θα υπάρξει για να αρχίσει να σκέφτεται, να εκφράζεται, να προβληματίζεται, να συνενώνει τις δυνάμεις του –το άκουσα που σας το είπε πριν ο κύριος Δασκαλάκης- και να μην δρα μεμονωμένα. Ο κύριος Δασκαλάκης δεδομένου ότι ήταν συνδικαλιστής είπε κάτι περί συντεχνιακών. Ίσως, αυτό να αποτελεί και μία αυτοκριτική, διότι δυστυχώς ο συνδικαλιστής, όσο είναι ανώριμος ακόμη για την κοινωνία μας, εν μέρει είναι και συντεχνιαστής –έστω εν μέρει.

Εσείς δεν θα πρέπει να σταματήσετε να αγωνίζεσθε. Όποιοι, λοιπόν, έχουν σωστή αντίληψη και θέλουν να επωφεληθούν από τις απόψεις σας, θα διαβάσουν τους προβληματισμούς σας. Εγώ το λέω σε πολλούς. Ήμουν Υπουργός Παιδείας τέσσερα χρόνια. Εάν υπήρχε τότε αυτός ο θεσμός, θα με είχε βοηθήσει πολύ. Θα με είχε βοηθήσει πολύ, αν ενημερωνόμουν για τα προβλήματα της παιδείας, όχι μέσα από τις εκθέσεις των καθηγητών και των υπηρεσιών ή μέσα από στημένες τοποθετήσεις –κάποιες φορές δεν τις αποφεύγετε και εσείς- αλλά μέσα από τους προβληματισμούς των ίδιων των παιδιών, μέσω της ύπαρξης ενός τέτοιου θεσμού.

Ωστόσο, είμεθα εν γνώσει των ατελειών αυτού του προγράμματος, δηλαδή της φιλοδοξίας της μάνας, του πατέρα και του παππού που θέλουν να σας δουν να μιλάτε στη Βουλή και του καθηγητή που θέλει να περάσει τη δική του άποψη. Τα ξέρουμε αυτά. Αλλά, όπως είπα, και στη δημοκρατία υπάρχουν ατέλειες, αλλά είναι το πολίτευμα που έχει τα λιγότερα ελαττώματα, έτσι και ένα τέτοιο πρόγραμμα με όλες του τις αδυναμίες δίνει τη δυνατότητα στους νέους να εκφράζονται. Είναι πολύ σημαντικό το γεγονός ότι σχεδόν 25.000 παιδιά διατύπωσαν κάποιες απόψεις, έστω και εν μέρει δικές τους. Είναι πάρα πολύ χρήσιμο!

Εμείς παλαιότερα είχαμε αναθέσει και στο Πανεπιστήμιο της Κρήτης μία έρευνα πάνω στα ζητήματα που τίθενται, με βάση ένα ειδικό ερωτηματολόγιο που συμπλήρωναν παιδιά που επισκέπτονταν τις εκθέσεις της Βουλής. Νομίζω ότι είναι πάρα πολύ χρήσιμο ερευνητές, επιστήμονες, παιδαγωγοί, πολιτικοί να σκύψουν και να δουν αυτούς τους προβληματισμούς και αυτές τις σκέψεις και απόψεις.

Άκουσα προηγουμένως ένα παιδί που έλεγε «Ωραία. Οι γονείς μας λένε ότι πρέπει να τους συμβουλευόμαστε για κάτι που μας αφορά. Εκείνοι γιατί δεν μας συμβουλευόμαστε ποτέ;». Με βάση αυτόν τον προβληματισμό, σκέφτηκα και εγώ με τη σειρά μου ότι, όσο τα παιδιά μου ήταν μικρά, και εγώ δεν τα ρωτούσα, για κάποιο πρόβλημα που με απασχολούσε. Τώρα βέβαια τα ρωτάω, γιατί είναι πλέον μεγάλα. Νομίζω ότι θα ήταν πολύ χρήσιμη η άποψη των παιδιών μου, εάν τη ζητούσα, όταν αυτά ήταν στην ηλικία των δεκατεσσάρων ή δεκαπέντε ετών.

Ας πετούσαν τα μισά από αυτά.

Είναι χρήσιμα, λοιπόν, όλα αυτά. Αλλού ορισμένες σκέψεις έχουν πραγματοποιηθεί και αλλού όχι. Και λέω συχνά κακό του κεφαλιού του όποιου μπορεί να επωφεληθεί από αυτά που διατυπώνετε και δεν τα λαμβάνει υπόψη. Δεν είναι ανάγκη να τα λάβει όλα ως θέσφατα υπόψη του. Σίγουρα η ζωή θα σας διδάξει κι εσάς πολλά από αυτά που σκέφτεστε και λέτε. Είναι ωραίες σκηές, που στην ίδια την πραγματικότητα δεν θα μπορέσουν να βρουν αντίκρισμα. Αυτό όμως δε σημαίνει, επαναλαμβάνω, ότι θα παύσετε να σκέφτεστε, να αγωνίζεσθε, αν πριν δεν σας υποσχεθεί κάποιος ότι αυτά

που λέτε θα έχουν κάποιο πρακτικό αποτέλεσμα.

Για τους Βουλευτές, λοιπόν, λέω το παράδειγμα αυτό και θα κλείσω.

Αν προσέχετε στα κανάλια, θα δείτε ότι μιλούν για τη νεολαία λέγοντας ότι κάπου στην παραλιακή λεωφόρο της Αθήνας ή σε άλλα μέρη κάποιας άλλης πόλης, κάποιες μειονότητες νεολαίας -όπου και αυτά τα παιδιά, όμως, δεν είναι για να τα ριξουμε στο καλάθι των αχρήστων- κάνουν τις σουζες τους ή ο,τιδήποτε άλλο, που μπορεί κάποιος να το θεωρεί υπερβολικό, και ότι γίνονται κάποια επεισόδια ορισμένες φορές.

Κάποτε, άκουγα ότι «συμμορίες» παιδιών παραμόνευαν και έπαιρναν τις εισπράξεις από τα κάλαντα κάποιων άλλων παιδιών. Αυτό το έλεγαν «συμμορία». Είναι αυτό μεγάλο έγκλημα; Έχουμε δηλαδή μια νεολαία κλεφτών και δεν ξέρω τι άλλο; Η εικόνα, λοιπόν, που περνάει είναι ότι είσθε μια νεολαία παραιτημένη, η οποία δεν ασχολείται με τίποτα και δεν αξίζει κανείς να της δίνει σημασία!

Το Κοινοβούλιο να το δείτε θεσμικά, να το δείτε όχι από τις light εικόνες που βλέπετε. Κάποιες στιγμές βλέπετε κάποιον Βουλευτή σε κάποιο νυκτερινό κέντρο να χορεύει. Αυτό δε σημαίνει ότι οι Βουλευτές αδιαφορούν για τα προβλήματα του τόπου και γλεντοκοπούν. Και εν πάση περιπτώσει, δημοκρατία σημαίνει ότι ο πολίτης επιλέγει, σταθμίζει το ήθος, τη συνέπεια, τον τρόπο ζωής, τις ιδέες, την πολιτική δράση καθενός και τον κρίνει.

Αυτά ήθελα να πω. Συγγνώμη για τη διακοπή. Οι πρόεδροι ξέρετε, όταν μιλούν, μιλούν πολύ, γιατί είναι υποχρεωμένοι να ακούν και όταν τους δίνεται η ευκαιρία λένε αυτά που χρειάζεται να πουν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε!

Έχει τεθεί ένα ζήτημα από την Έφηβο Βουλευτή από την Ημαθία κυρία Αθηνά Χατζηαθανασίου για την πολιτικοποίηση - κομματικοποίηση των νέων. Θα μιλήσουν δύο-τρεις Έφηβοι Βουλευτές και θα κλείσουμε.

Ο Έφηβος Βουλευτής Βασίλης Καρατζάς έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ (Νομός Ηλείας): Θα ήθελα να τοποθετηθώ πάνω σ' αυτά που είπε η συνάδελφος και να διαφωνήσω, τόσο για το θέμα της αδιαφορίας των νέων για τα κόμματα και για τα πολιτικά τεκταινόμενα της χώρας, όσο και για την έλλειψη κριτικής σκέψης από αυτούς.

Θα ήθελα να πω ότι η οικογένεια και το σχολείο και κατ' επέκταση η παιδεία, σαν θεσμοί του ελληνικού κράτους, είναι αυτοί που πρώτοι εισάγουν το νέο στο χώρο της πολιτικής και είναι αυτοί που θα του δώσουν τα εφόδια, ώστε να πολιτικοποιηθεί σωστά. Δεν θα έπρεπε, λοιπόν, να λέμε πως ένας νέος δεν διακατέχεται από κριτική σκέψη, τη στιγμή που δεν έχει διαβάσει, όσο θα έπρεπε, έτσι ώστε να αναπτύξει τη δική του θέση και άποψη γύρω από τα θέματα της πολιτικής.

Πιστεύω ότι κάθε νέος από μια ηλικία και μετά έχει τις απόψεις του σχετικά με τα κόμματα, σχετικά με την πολιτική και η κομματικοποίηση έρχεται, αφότου πολιτικοποιηθεί, σαν άτομο. Και αλίμονο, αν συμφωνούσαμε με τις ιδέες όλων των κομμάτων. Πρέπει απλά να κατασταλάξει σε κάποιο κόμμα, απλά, επειδή η πλειοψηφία των ιδεών του ταυτίζεται με τις ιδέες, που προάγει αυτό το κόμμα.

ΑΘΗΝΑ ΧΑΤΖΗΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Νομός Ημαθίας): Κύριε Πρόεδρε...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Όχι,

Ο κ. Καρπέτας Ιωάννης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΙΠΕΤΑΣ (Α' Αθήνας): Θα ήθελα να αναφερθώ στις φυλετικές διακρίσεις, πράγμα που ακούστηκε προηγουμένως.

Αυτά που άκουσα, μπορώ, ίσως, να τα χαρακτηρίσω ως κωμικοτραγικά, μιας και αναφέρθηκε ότι οι γυναίκες πλέον στην Ελλάδα, που θεωρείται μια χώρα με μεγάλη πρόοδο και υψηλό βιοτικό επίπεδο ανάμεσα στις πρώτες της Ευρώπης, δεν έχουν ίσες ευκαιρίες εύρεσης εργασίας με τους άντρες. Χαρακτηριστικό είναι αυτό που αναφέρθηκε πριν, γιατί δεν προσλαμβάνονται σε χειρωνακτικές εργασίες γυναίκες. Οι δουλειές που αναλαμβάνει το κάθε φύλο είναι ανάλογες με τις ιδιαιτερότητές του και τα προσόντα του. Βέβαια, πάντα θα υπάρχουν εξαιρέσεις από εργοδότη σε εργοδότη.

Τέλος, πιστεύω ότι η γυναίκα στην Ελλάδα έχει ισότιμη θέση με όλους τους άντρες. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η αύξηση του αριθμού των γυναικών βουλευτών στη Βουλή των Ελλήνων, αλλά και εδώ χαρακτηριστικό παράδειγμα στην Αίθουσα είναι πόσες γυναίκες και πόσοι άντρες παρευρίσκονται.

ΜΑΙΡΗ ΔΕΜΕΡΤΖΗ (Νομός Αρκαδίας): Κύριε Πρόεδρε...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Έρχεται η σειρά σας να μιλήσετε, κυρία Δεμερτζή. Είστε γραμμένη ήδη.

Εγώ, δεν βλέπω βέβαια κάποια ουσιαστική διαφωνία. Είναι θέμα διατύπωσης. Τι είπε ο κ. Καρπέτας; Ότι ουσιαστικά στην Ελλάδα υπάρχει πράγματι την τελευταία 20ετία, 30ετία τεράστια πρόοδος όσον αφορά την ισότητα των φύλων. Αυτό είναι γεγονός. Βεβαίως, ένας πολιτισμός που έχει κατακτηθεί τόσα χρόνια και κάποιες προκαταλήψεις δεν έχουν οριστικά εξαλείψει το φαινόμενο των διακρίσεων, αλλά υπάρχουν και άντρες που νοιώθουν καταπιεσμένοι. Να είμαστε συνεννοημένοι. Μην κάνουμε πως δεν καταλαβαίνουμε!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Βρίσκεται εν μέσω τριών γυναικών!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής):

πής): Ακριβώς. Τρεις γυναίκες έχω στο σπίτι μου, κόρες και σύζυγο.

Η Έφηβος Βουλευτής Στυλιανίδου Αναστασία έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΟΥ (Λευκωσία Κύπρου): Θα ήθελα να κάνω δυο παρατηρήσεις. Πρώτον, συμφωνώ με τη Γεωργιάννα, που είπε πριν για τα reality shows. Είναι θέμα του καθενός παίκτη, αν θέλει να πάει ή όχι. Δεν τον πιέζει κάποιος. Ξέρει ότι θα εκτεθεί η προσωπική του ζωή και είναι στο χέρι του να αποφασίσει αν θα πάει ή όχι.

Δεύτερον, σε ό,τι αναφέρθηκε ο προηγούμενος ομιλητής για την ισότητα, θέλω να σας ρωτήσω, εσείς που είπατε ότι έχετε τρεις γυναίκες, βοηθάτε τη γυναίκα σας στις δουλειές; Στο μεγάλωμα των παιδιών; Στην καθαριότητα; Δεν νομίζω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Θα μπορούσα να απαντήσω ότι έχουμε δημοκρατικά καταναίμει τους ρόλους μας!

Ο Έφηβος Βουλευτής Φράγκας Βασίλης έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΦΡΑΓΚΑΣ (Περιφέρεια Ν. Αττικής): Θα ήθελα να κάνω κάποιες παρατηρήσεις.

Ειπώθηκε πιο πριν σχετικά με την αστυνομία ότι δεν κά-νει σωστά τη δουλειά της.

Κατά τη γνώμη μου, κατά βάθος ευθύνεται η ανεργία γι' αυτό, αφού η απειλή της ανεργίας οδηγεί στα Σώματα Ασφαλείας αδιάφορους ανθρώπους, ενώ αυτά τα Σώματα πρέπει να στελεχώνονται από ανθρώπους που είναι έτοιμοι και, κυρίως, πρόθυμοι να βοηθήσουν.

Θα ήθελα, επίσης, να κάνω μια ερώτηση που απευθύνεται στην Επιτροπή του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων» και σε όσους πιθανόν διαβάσουν όσα λέμε. Τέθηκε ανάμεσα σε πολλά ζητήματα το θέμα του θρησκευ-ματος στις ταυτότητες. Θα ήθελα να ρωτήσω, γιατί μας απα-σχόλησε τόσο πολύ αυτό το θέμα. Μήπως μας απασχόλησε, επειδή ακριβώς πήρε μεγάλη δημοσιότητα στα Μ.Μ.Ε.;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Κύριε Πρόεδρε, έχει αναδειχθεί σε μεγάλο θέμα από τους Έφηβους Βουλευτές –σχεδόν στο 90% των τοποθετή-σεων τους- ο τρόπος παρουσίας, συμπεριφοράς και ενη-μέρωσης των Μ.Μ.Ε.. Πραγματικά είναι ένα πάρα πολύ με-γάλο ζήτημα. Βεβαίως, θα το διαβάσετε και στα Πρακτικά, όμως, σας το λέω και τώρα. Το θέμα των Μ.Μ.Ε. απασχολεί ιδιαίτερος τη νέα γενιά. Ιδιαίτερα τους απασχολεί η παρα-πληροφόρηση, η σπημένη πληροφόρηση, η κυριαρχία του κέρδους στα Μ.Μ.Ε. και η έλλειψη αντικειμενικής συμπερι-φοράς στο κοινό και μια σειρά άλλα ζητήματα. Μιας και εί-σθε εδώ, ήθελα να τα ακούσετε. Μιλώ εκ μέρους των Εφή-βων Βουλευτών, αφού δεν μπορούν όλοι ξανά να μιλήσουν.

Η Έφηβος Βουλευτής Λούκρη Δωροθέα, από τη Φλώρι-να, έχει το λόγο.

ΛΟΥΚΡΗ ΔΩΡΟΘΕΑ (Νομός Φλωρίνης): Θα ήθελα

απλώς να κάνω κάποιες παρατηρήσεις σε ό,τι άκουσα. Πρώ-τον, μου κάνει φοβερή εντύπωση ότι λέμε συνεχώς «ναι» στην πολιτικοποίηση και «όχι» στην κομματικοποίηση. Έχε-τε συνειδητοποιήσει ότι σε λίγα χρόνια θα ψηφίζουμε; Τι θα ριζούμε στην κάλη; Λευκό; Υποστηρίζοντας τι με αυτήν την κίνηση; Ότι δεν βλέπουμε την πραγματικότητα με παρωπί-δες; Δεν είναι κακό να υποστηρίζουμε κάποιο κόμμα. Δεν είναι κακό να είμαστε οργανωμένοι έστω και σε μια πολιτι-κή νεολαία, αρκεί να μην παρασυρόμαστε από το ένστικτο της αγέλης. Να μπορούμε να κρατάμε την προσωπική μας άποψη, ενώ παράλληλα προχωράμε στον ίδιο δρόμο με άλ-λους ανθρώπους και αγωνιζόμαστε συλλογικά. Πρέπει να πάρουμε θέση. Αυτό είναι το ένα θέμα.

Κάτι άλλο που άκουσα και μου έκανε φοβερή εντύπωση είναι η τοποθέτηση μιας κοπέλας για τα reality shows. Είπε ότι τα αυτά δεν είναι κάτι επιζήμιο. Εμένα με τρομάζει αυτή η άποψη, γιατί εθιζόμαστε στη διαστροφή της κλειδαρότρυ-πας. Δεν σας τρομάζει το ότι εθιζόμαστε στην παρακολούθη-ση της ζωής άλλων ανθρώπων; Δίνεται φοβερή δημοσιότητα στις λεπτομέρειες αυτής της ζωής, με αποτέλεσμα ο λαός να αποπροσανατολίζεται από τα πραγματικά του προβλήματα. Δεν σας τρομάζει το γεγονός ότι η παρακολούθηση της ζωής των άλλων μάς φαίνεται πλέον φυσιολογική; Ότι εδώ θίγο-νται ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα και ούτε το αντιλαμβα-νόμαστε; Ότι καταργείται κάθε έννοια ιδιωτικής ζωής;

Η ζωή μας ήδη θυμίζει το βιβλίο του Τζωρτζ Όργουελ, το «1984». Γιατί; Νομίζετε ότι είμαστε ασφαλείς, ότι δεν παρα-κολουθούμαστε, επειδή οι κάμερες δεν είναι μέσα στο σπίτι μας και επειδή οι δορυφόροι είναι μακριά από εμάς; Όχι. Και παρακολουθώντας τα reality shows όλα αυτά μας φαίνο-νται εντελώς φυσιολογικά. Αγνοούμε την πραγματικότητα. Νομίζω, λοιπόν, ότι πρέπει να απορρίψουμε τα ριάλιτι σόου. Να κρατήσουμε μια πιο κριτική στάση. Να αντισταθούμε σε αυτά. Είναι όντως τηλεσκουπίδια. Είναι όντως επιζήμια για μας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Δύο μικρές παρατηρήσεις θα ήθελα να κάνουν δύο Έφηβοι Βουλευτές σχετικά με το αντικείμενο αυτό.

Ορίστε, κυρία Αντωνιάδου.

ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ ANNA (Β' Αθήνας): Ήθελα να πω σχε-τικά με την άποψη που ακούστηκε για τα reality shows. Νο-μίζω πως πραγματικά είναι κάτι άσχημο. Μας έχουν βάλει σε ένα κλίμα τέτοιο, ώστε να θεωρούμε τα πάντα φυσιολογι-κά. Για παράδειγμα στο ΜΕΓΑΛΟ ΑΔΕΛΦΟ η κατάστα-ση που διαδραματίζεται σε ένα σπίτι, όπου κάποιοι νέοι, απλώς, κάθονται σε έναν καναπέ και συζητούν για ανούσια θέματα, ή ο τρόπος ζωής που προβάλλεται μέσα από τα reality shows, δείχνει στους νέους και γενικά στους ανθρώ-πους, που ίσως να μην έχουν και μεγάλη κρίση, ότι έτσι είναι η ζωή και αυτό πρέπει να κάνουμε.

Ήθελα, όμως, να πω ότι μπορεί μεν σε αυτά τα προγράμματα να παρουσιάζεται ένας διαφορετικός από τον πραγματικό τρόπο ζωής, αλλά δεν έχω δει κάποια προσπάθεια να δείξουμε και την αληθινή ουσία της ζωής. Υπάρχουν άνθρωποι που παλεύουν και αγωνίζονται για να ζήσουν, που έχουν παιδιά που πεινάνε. Υπάρχουν τόσες καταστάσεις άγριες και μη ανθρώπινες, που δεν παρουσιάζονται σε κάποιο σίριαλ ή σε κάποιο reality show.

Όλα αυτά θεωρώ ότι γίνονται σκόπιμα και ότι υπάρχει κάποιος λόγος που γίνονται. Γιατί θέλουν να μας βάλουν σε αυτό το κλίμα της παγκοσμιοποίησης, με την άσχημη έννοια, όμως, με την έννοια του να υπάρχει μια κάμερα που να επιβλέπει την ιδιωτική ζωή μας, να υπάρχει ένα τσιπ που θα βάλουν στο χέρι μας και θα δεσμεύουν την ελευθερία μας. Γενικά, δεν μπορούμε να είμαστε ελεύθεροι, χωρίς να το καταλαβαίνουμε.

Ακόμη, θα ήθελα να προσθέσω κάτι για τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Πολλές φορές η κρατική τηλεόραση παρουσιάζει θέματα, τα οποία απασχολούν και τους νέους και γενικά όλους τους ανθρώπους, είναι ευχάριστα και μπορούν να μας προσφέρουν κάτι. Το ίδιο ισχύει και για ιδιωτικά κανάλια. Θεωρώ, όμως, απαράδεκτο να μην προωθούν τον πολιτισμό και την τέχνη. Και επειδή ασχολούμαι με αυτόν τον τομέα, πιστεύω ότι δεν δίνονται τα απαραίτητα ερεθίσματα στους νέους, ώστε να καταλάβουν τι σημαίνει τέχνη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η κ. Κωνσταντίνα Κούρη-Δουλιβερίδου από το Κιλκίς έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΟΥΡΤΗ-ΔΟΥΛΚΕΡΙΔΟΥ (Ν. Κιλκίς): Θα ήθελα να προσθέσω κάτι σε αυτό που είπα προηγουμένως η συνάδελφος από τη Φλώρινα. Είπα ότι σε ένα χρόνο περίπου –ίσως και κάτι παραπάνω– οι περισσότεροι από εμάς θα κληθούμε να ψηφίσουμε. Εγώ θα ήθελα να ρωτήσω τα παιδιά το εξής: τι θα ψηφίσετε, παιδιά, την ιδεολογία κάποιου κόμματος ή αυτό που ψηφίζουν οι γονείς σας; Το λέω αυτό γιατί εγώ τουλάχιστον στον τόπο μου δεν έχω πληροφόρηση πάνω στην ιδεολογία του κάθε κόμματος. Ψηφίζουμε με βάση λόγους συγγένειας, τις πεποιθήσεις και τον προσανατολισμό των γονέων μας και το από πού μπορεί να αποκομίσει κάποιος κέρδος ή από πού είχε αποκομίσει στο παρελθόν.

Έτσι, θα ήθελα να προτείνω να μπει κάποιο ανάλογο μάθημα στα σχολεία, για να μαθαίνουμε κι εμείς τι πρεσβεύει το κάθε κόμμα και να ψηφίζουμε ανάλογα και να μην δεχόμαστε αβίαστα αυτά που θέλουν να μας προβάλουν ή να ενστερνιζόμαστε χωρίς σκέψη τις απόψεις των γονιών μας.

Επίσης, σχετικά με την «αποστραφή που αισθάνονται οι νέοι και δεν ασχολούνται με τα κοινά, θα ήθελα να πω ότι και η έλλειψη πληροφόρησης ωθεί τους νέους στη μη ενσκόληση με τα κοινά, αλλά και η υποσχεσιολογία και η ανυ-

παρξία έργων κάθε άλλο παρά προσελκύει τους νέους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αθηνά Χατζηαθανασίου.

ΑΘΗΝΑ ΧΑΤΖΗΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Νομός Ημαθίας): Απλώς, θέλω να πω ότι διδασκόμαστε το μάθημα για τους πολιτικούς θεσμούς, την πολιτική αγωγή, αλλά σε αυτό δεν περιλαμβάνονται συγκεκριμένα στοιχεία για τα προγράμματα των κομμάτων. Δεν υπάρχει μάθημα το οποίο να μας εξηγήσει τι είναι σοσιαλισμός, ένα μάθημα το οποίο να μας εξηγήσει τι είναι κομμουνισμός, ένα μάθημα το οποίο να μας εξηγήσει τι είναι καπιταλισμός. Έτσι, οι πολιτικοί για μας ουσιαστικά δεν διαφέρουν μεταξύ τους. Γιατί μέσα από τα Μέσα Ενημέρωσης βλέπουμε, απλώς, την εικόνα ενός πολιτικού πάνω σε ένα βήμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ορίστε, κυρία Κούρη, συμπληρώστε αυτό που θέλετε να πείτε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΟΥΡΤΗ-ΔΟΥΛΚΕΡΙΔΟΥ (Νομός Κιλκίς): Αυτό ήθελα να πω κι εγώ, ότι δεν διδασκόμαστε βασικές έννοιες, ώστε να μπορέσουμε κι εμείς να αναπτύξουμε και κριτική ικανότητα και να έχουμε δική μας άποψη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε.

Θα ολοκληρώσουμε τη διαδικασία με την εξ Αρκαδίας κ. Μαίρη Δεμερτζή, που είναι η τελευταία που θα δευτερολογήσει.

ΜΑΙΡΗ ΔΕΜΕΡΤΖΗ (Νομός Αρκαδίας): Εγώ ήθελα να ρωτήσω το συνάδελφό μου: σε ποια εποχή ζούμε; Και δεύτερον, θα ήθελα να διαφωνήσω με τη συνάδελφο Γεωργιάνα.

Απλά θα ήθελα να πω σχετικά με τα reality shows, ότι αυτά δεν μας προσφέρουν ψυχαγωγία σοβαρού επιπέδου. Αντιθέτως είναι ένας κακός σύμβουλος για τις μικρότερες γενιές. Ή κάνω λάθος; Και θα ήθελα να μου απαντήσει ο συνάδελφός μου, σε ποια εποχή ζούμε, που νομίζω ότι οι γυναίκες δεν μπορούν να κάνουν κάποια πράγματα. Η συνάδελφος νομίζω ότι δεν έθιξε τους άνδρες και ανέβασε τις γυναίκες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Νομίζω ότι το κάλυψα προηγουμένως. Δεν υπάρχει κάποιο πρόβλημα, είναι θέμα διατύπωσης. Νομίζω ότι σε αυτό συμφωνούν όλοι. Εγώ, μάλιστα, επισήμανα ότι την χειροκρότησαν περισσότερο τα αγόρια, όταν μίλησε, μεταξύ των οποίων και ο Γιάννης Καρπέτας, τον έβλεπα. Δεν υπάρχει κανένα θέμα. Η πραγματικότητα είναι ότι αυτή τη θεσμική κατοχύρωση της εξίσωσης των δύο φύλων δεν την ακολουθεί και η συνειδητή όσων διαχειρίζονται τέτοια ζητήματα –και όχι μόνο πολιτικών, αλλά και εργοδοτών. Αυτό είπα, ότι τελικά σε οδηγεί ο εργοδότης στο να μη θέλει εσένα για να σηκώσεις το λάστιχο, να θέλει έναν άντρα. Ή να μη θέλει εσένα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

για σωματοφύλακα, αλλά έναν άντρα. Αυτό ισχύει, αλλά δεν ισχύει θεσμικά, ισχύει μέσα από τη ζωή. Και είναι ζήτημα χρόνου φυσικά και πολιτικού πολιτισμού για να ξεπεραστεί. Σήμερα, δηλαδή, βλέπουμε - και στην αρχή μου έκανε και εμένα κατάπληξη - να οδηγούν λεωφορεία οι γυναίκες, να οδηγούν ταξί. Νόμιζες ότι θέλει πλάτες, ενώ δεν θέλει πλάτες, θέλει μυαλό. Υπήρχε η αντίληψη ότι για να οδηγήσεις μεγάλο αυτοκίνητο, θέλει πλάτες. Παλιά ήταν αλήθεια αυτό, διότι δεν υπήρχαν τα υδραυλικά συστήματα και για να γυρίσεις το τιμόνι ήθελες οκτώ χέρια! Σήμερα, όμως, λειτουργούν με αυτοματισμούς. Επομένως όλα διευκολύνονται και όλα οδηγούν στην κατάκτηση του Έβερεστ που είναι «καμιά θέση δεν θα αποκλείει τη γυναίκα». Έτσι δεν είναι;

ΜΑΙΡΗ ΔΕΜΕΡΤΖΗ (Νομός Αρκαδίας): Ναι σίγουρα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ολοκληρώθηκε η συζήτηση. Νομίζω ότι σεις θα κρίνετε, καθένας ξεχωριστά και όλοι μαζί ότι έγινε μια αρκετά καλή συζήτηση, παρ' όλο που χθες δεν μπήκαμε σε γενικότερα θέματα. Σήμερα προχωρήσαμε, ξεθαυρέψαμε μεταξύ μας και είδαμε ότι μπορούμε, γιατί είναι σημαντικό και αυτό. Σας ευχαριστώ για την καλή σας συμμετοχή.

Καλό απόγευμα και αύριο στις 13.00' ερχόμαστε εδώ για

ψηφοφορία των νέων προτάσεων που θα ομαδοποιηθούν από τις υπηρεσίες του Κοινοβουλίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΟΥΡΤΗ-ΔΟΥΛΚΕΡΙΔΟΥ (Νομός Κιλκίς): Κύριε Πρόεδρε, εγώ είχα σκοπό να μιλήσω αύριο, να πρωτολογήσω. Μπορώ;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Τελείωσαν οι ομιλίες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΟΥΡΤΗ-ΔΟΥΛΚΕΡΙΔΟΥ (Νομός Κιλκίς): Στην κλήρωση για την ολομέλεια μπορώ να μπω;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ναι. Θα γίνει κλήρωση στην αυριανή συνεδρίαση για το ποιοι θα επιλεγούν, για να μιλήσουν στην Ολομέλεια. Την όλη διαδικασία θα τη βρείτε στις οδηγίες, που σας έχουν διανεμηθεί. Για τους προερχόμενους από το εξωτερικό η ψηφοφορία θα γίνει σε άλλη αίθουσα.

Ευχαριστώ παιδιά.

Στη συνέχεια και περί ώρα 13.25' λύθηκε η συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β' ΑΘΗΝΑΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 16-9-2003

Στην Αθήνα, σήμερα, 16 Σεπτεμβρίου 2003, ημέρα Τρίτη και ώρα 13.00' μ.μ. στην Αίθουσα 150 του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της "Βουλής των Εφήβων", υπό την Προεδρία του Βουλευτή Β' Αθήνας κ. Γεώργιου Δασκαλάκη, με αντικείμενο την επεξεργασία και εξέταση των θεμάτων: «Αποκέντρωση-Αστυφιλία, Δημόσια Διοίκηση, Ισότητα φύλων, Τύπος και ΜΜΕ, Δημόσια Ασφάλεια, Κρατική Ασφάλεια, Δικαιοσύνη, Κοινωνική Ανισότητα, Αξιοκρατία-Αναξιοκρατία, Πολιτική - Πολιτικοί - Κόμματα, Σωφρονιστικά Ιδρύματα, Δημοκρατία-Ελευθερία και Ανθρώπινα Δικαιώματα» της Σύνοψης Κειμένων των μαθητών της Α', Β' και Γ' τάξης του Ενιαίου Λυκείου και των Τ.Ε.Ε., καθώς και των Τ.Ε.Ε. Μαθητείας Α' Κύκλου του Ο.Α.Ε.Δ. από την Ελλάδα και τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα "Βουλή των Εφήβων", Η' Σύνοδος 2002 - 2003 (3η συνεδρίαση).

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αλιμάρα Αφροδίτη (Α' Αθήνας), Αντωνιάδου Άννα (Β' Αθήνας), Ανυφαντή Φωτεινή (Ν. Καρδίτσας), Βαλέρη Αναστασία (Επικρατείας), Βασιλειάδου Βασιλική (Μόναχο Γερμανίας), Βιτσιού Μαρία (Ν. Άρτας), Γαλανού Θεοδώρα (Ν. Φθιώτιδας), Γκίνης Κωνσταντίνος (Ν. Εύβοιας), Δαλαμπίρα Γεωργία (Ν. Σερρών), Δεμερτζή Μαίρη (Ν. Αρκαδίας), Δημητρώλης Δημήτρης (Ν. Χίου), Ζωγράφος Νικόλαος (Ν. Βοιωτίας), Ιωάννου Ελένη (Σουδάν), Κακού Ευδοκία (Ν. Ευρυτανίας), Καρατζάς Βασίλης (Ν. Ηλείας), Καρπέτας Ιωάννης (Α' Αθήνας), Κινατζούι Δανιήλ (Β' Αθήνας), Κούρτη-Δουλκερίδου Κωνσταντίνα (Ν. Κιλκίς), Κύρου Κωνσταντίνος (Β' Αθήνας), Λάσκος Άρης (Α' Αθήνας), Λούκρη Δωροθέα (Ν. Φλώρινας), Μάνη Καλλιόπη (Β' Αθήνας), Μαρκοπούλου Ιωάννα (Ν. Κορινθίας), Μασούρα Μαρία (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Μαύρου Γεωργιάνα (Β' Αθήνας), Μουτάφης Μανώλης (Β' Πειραιά), Μπέκα Ελπινίκη (Ν. Τρικάλων), Μπεντεβή Ιωάννα (Β' Αθήνας), Μπούρου Σοφία (Β' Αθήνας), Οικονόμου Δήμητρα (Ν. Τρικάλων), Παπαδημητρίου Φωτεινή (Ν. Εύβοιας), Παπαζιάκας Γεώργιος (Ν. Καβάλας), Πέντσος Δημήτρης (Β' Θεσσαλονίκης), Πετρόπουλος Χαρόλαος (Σίδνεϋ Αυστραλίας), Ρεντίφης Μάριος (Περιφέρεια Ν. Αττικής), Σκανδάλη Νικολίνα (Ν. Καρδίτσας), Στεργίου Ιωάννα (Ν. Καρδίτσας), Στυλιανίδου Αναστασία (Λευκωσία Κύπρου), Σύρμος Αλέξανδρος (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Σωτηρίου Σωτήρης (Λάρνακα Κύπρου), Τασιοπούλου Γερακίνα (Ν. Ημαθίας), Τριχαζίδης Κοσμάς (Ν. Φλώρινας), Φραγγίδου Παγώνα (Ν. Κιλκίς), Φράγκας Βασίλης (Περιφέρεια Ν. Αττικής), Χαλκίτης Ιωάννης (Ν. Δωδεκανήσου), Χατζηαθανασίου Αθηνά (Ν. Ημα-

θίας), Χατζηαθανασίου Αιμίλιος-Θεόδωρος (Αδελαΐδα Αυστραλίας) και Χριστοφής Ορέστης (Α' Πειραιά).

Στη συνεδρίαση παραβρέθηκαν και τα μέλη του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων», η κυρία Λίνα Αλεξίου, δημοσιογράφος και ο κ. Γεώργιος Κόκκινος, Επίκουρος Καθηγητής της Ιστορίας και της Διδακτικής της Ιστορίας στο Παιδαγωγικό Τμήμα της Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Αιγαίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ορέστης Χριστοφής.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΗΣ (Α' Πειραιά - Εισηγητής): Θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, και εκ μέρους των συναδέλφων μου, να σας πω ότι απογοητευτήκαμε από το χθεσινό γεγονός της προβολής στα τηλεοπτικά κανάλια του προβλήματος μιας συναδέλφου μας, μέλους άλλης Επιτροπής. Ενώ χθες μιλούσαμε για τα Μ.Μ.Ε., δόθηκε στη δημοσιότητα η ομιλία της κοπέλας, με σκοπό τη σκανδαλοθηρία. Θέλουμε, λοιπόν, να διαμαρτυρηθούμε γι' αυτό το γεγονός και να σας ρωτήσουμε, πώς δημοσιεύθηκε και ποιοι είναι οι υπεύθυνοι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Αυτό που εγώ θέλω ειλικρινά να σας πω είναι ότι δεν ξέρω. Είναι αναμφισβήτητο ότι τα κανάλια στοχεύουν στην εμπορικότητα και ως ένα βαθμό το ήθελαν και το επεδίωξαν να εκμεταλλευτούν το γεγονός αυτό, για να έχουν μεγαλύτερη θεαματικότητα. Αυτό, όμως, ήταν και μια «μπουνιά στο στομάχι» της κοινωνίας, δηλαδή, η τοποθέτηση της συναδέλφου σας. Σήμερα που άκουσα μερικούς ραδιοφωνικούς σταθμούς συμφωνούσαν ότι αυτό είχε θετική απήχηση στον κόσμο. Ίσως, αυτοί το έκαναν για λόγους σκανδαλοθηρίας, όπως είπαμε πριν. Είναι, ωστόσο, ένα μείζον θέμα που απασχολεί την ελληνική κοινωνία και ειδικά τα ελληνικά νιάτα και αναδεικνύεται κατ' αυτόν τον τρόπο με τη γενναιότητα που επέδειξε η συγκεκριμένη κοπέλα. Νομίζω, λοιπόν, πως είναι εσφαλμένη η άποψη που λέει όχι στη δημοσιότητα. Μέχρι το τέλος της συνεδρίασης πιστεύω ότι θα πληροφορηθούμε όλοι για το πώς έφτασε το θέμα στα κανάλια.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΗΣ (Α' Πειραιά - Εισηγητής): Λέτε, κύριε Πρόεδρε, ότι ήταν «γροθιά στο στομάχι» της κοινωνίας. Νομίζω όμως ότι ήταν κάτι εντελώς προσωπικό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Αυτό το θέμα είναι κατ' αρχήν κοινωνικό και μετά προσωπικό. Ήταν, όμως, μία αβίαστη επιλογή της κοπέλας να δημοσιοποιήσει το προσωπικό της θέμα; Διαφωνείς μαζί μου; Κανένας, λοιπόν, δεν μπορεί να αντιμετωπίσει το πρόβλημα από μόνος του ή στο στενό του περιβάλλον.

Αλλά θέλω να σας πω ότι έχουμε μία νοοτροπία, να κρύβουμε ότι είμαστε καρκινοπαθείς, ότι έχουμε AIDS και έτσι κανείς δεν γίνεται κοινωνός των προβλημάτων του συνανθρώπου του - όχι για ευσπλαχνία, γιατί δεν είναι αυτό το ζη-

τημα - αλλά για μια συνολικότερη αντιμετώπιση. Σε άλλες χώρες αυτά τα ζητήματα δεν είναι μυστικά, γιατί σε τελευταία ανάλυση η χρήση ναρκωτικών δεν είναι βίτσιο, είναι ασθένεια και η κάθε ασθένεια θέλει τη σωστή θεραπεία.

Διατηρείτε τις απόψεις σας, αλλά νομίζω ότι το καλύτερο πράγμα είναι να διατυπώσουμε όλοι τις απόψεις μας ελεύθερα. Κρίνουμε και ας κριθούμε.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Γεωργία Δαλαμπίρα.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΔΑΛΑΜΠΙΡΑ (Νομός Σερρών): Θα ήθελα να ρωτήσω όλους εμάς, γιατί κρύβουμε άραγε όλα αυτά τα προβλήματα; Μήπως, γιατί φοβόμαστε ότι η κοινωνία θα μας απορροφάει; Και γιατί συμβαίνει αυτό; Επειδή έτσι είναι η κοινωνία;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ορέστης Χριστοφής.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΗΣ (Α' Πειραιά - Εισηγητής): Γιατί να προβληθεί μόνο αυτό από τη Βουλή των Εφήβων τη στιγμή που συζητήσαμε για τόσο σημαντικά πράγματα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Σε αυτό έχεις δίκιο. Και εγώ το έχω αυτό το ερώτημα. Χθες κάναμε μία συζήτηση για τα Μ.Μ.Ε. και κανείς δεν ενδιαφέρθηκε.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΗΣ (Α' Πειραιά - Εισηγητής): Πιστεύω ότι δεν θα υπήρχε πρόβλημα, αν είχε δημοσιευθεί η ομιλία της κοπέλας αυτής, αλλά και παράλληλα είχε δημοσιευθεί και η συζήτηση που κάναμε για τα Μ.Μ.Ε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Και σε άλλες επιτροπές ενδεχομένως αναδείχθηκαν θέματα λιγότερο ή περισσότερο σημαντικά, αλλά δυστυχώς τα θέματα αυτά δεν «πουλάνε». Είπατε ότι αυτό που «πουλάει», είναι αυτό που ενδιαφέρει τα Μ.Μ.Ε..

ΟΡΕΣΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΗΣ (Α' Πειραιά - Εισηγητής): Δε μας ενδιαφέρει ποιος ευθύνεται, αλλά θέλουμε να λυθεί το πρόβλημα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Να δοθούν στα Μ.Μ.Ε. και άλλα θέματα;

ΟΡΕΣΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΗΣ (Α' Πειραιά - Εισηγητής): Ενωώ το κράτος να λάβει τα μέτρα του σε αυτά τα ζητήματα και εμείς σαν Έφηβοι Βουλευτές απαιτούμε να αλλάξουν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Χθες, είπατε ότι είναι άλλοι οι κανόνες που βοηθούν να αναδειχθούν κάποια θέματα, που δεν σας εκφράζουν και δεν μας εκφράζουν.

Ελπίζω μέχρι το τέλος της συνεδρίασης της Επιτροπής να έχω πάρει απάντηση και θα σας ενημερώσω.

Εισερχόμαστε τώρα στη διαδικασία των ψηφοφοριών. Η πρώτη είναι επί της αρχής, η δεύτερη για κάθε θέμα και η τρίτη αφορά τις νέες προτάσεις που υποβλήθηκαν στη διάρκεια των συνεδριάσεων, δηλαδή, προτάσεις που δεν συμπεριλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων.

Γίνονται δεκτά κατ' αρχήν, τα θέματα της Σύνοψης Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτά, δεκτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Επομένως, τα θέματα της Σύνοψης Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης γίνονται, δεκτά, επί της αρχής, κατά πλειοψηφία.

Στη συνέχεια οι Έφηβοι Βουλευτές, ρωτήθηκαν από τον Προεδρεύοντα της Επιτροπής, εάν δέχονται τα πέντε πρώτα κεφάλαια αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης (Αποκέντρωση - Αστυφιλία, Δημόσια Διοίκηση, Ισότητα Φύλων, Τύπος και Μ.Μ.Ε. και Δημόσια Ασφάλεια).

Ο Έφηβος Βουλευτής Άρης Λάσκος (Α' Αθήνας) εξέφρασε την επιφύλαξη του στην πρόταση για την κατοχύρωση των γυναικείων δικαιωμάτων, λέγοντας ότι έχουν ήδη κατοχυρωθεί τα γυναικεία δικαιώματα.

Ο Προεδρεύων της Επιτροπής κ. Γεώργιος Δασκαλάκης είπε ότι η παρατήρηση του κ. Λιάσκου δεν είναι επιφύλαξη, αλλά επισήμανση.

Η Έφηβος Βουλευτής Αθηνά Χατζηαθανασίου (Νομός Ημαθίας) εξέφρασε την επιφύλαξη της στην πρόταση για τη δημόσια ασφάλεια, λέγοντας ότι δεν συμφωνεί με το ότι κάποιοι κατηγορούμενοι, εφόσον δεν σεβάστηκαν τα δικαιώματα των συμπολιτών τους, δεν έχουν δικαίωμα να ζητούν δικαιώματα από την πολιτεία. Κάθε άνθρωπος έχει δικαιώματα, ανεξάρτητα εάν έχει διαπράξει εγκλήματα.

Στην επιφύλαξη αυτή ο Προεδρεύων της Επιτροπής κ. Γεώργιος Δασκαλάκης είπε ότι τα δικαιώματα του κατηγορουμένου, αλλά και του καταδικασμένου, είναι κατοχυρωμένα από το Σύνταγμα και από τον Ποινικό Νόμο.

Ο Έφηβος Βουλευτής Βασίλης Καρατζάς (Ν. Ηλείας) είπε ότι, εάν ψηφιστούν όλες οι προτάσεις για το σωφρονιστικό ζήτημα, θα υπάρξει αντίφαση με αυτό που ανέφερε ο Προεδρεύων της Επιτροπής κ. Γεώργιος Δασκαλάκης.

Στη συνέχεια με ανάταση του χεριού και σχετική ερώτηση, τα πρώτα πέντε κεφάλαια έγιναν δεκτά, κατά πλειοψηφία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ερωτάται η Επιτροπή, εάν το κεφάλαιο 6 «Κρατική Ασφάλεια» γίνεται δεκτό.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Επομένως, το κεφάλαιο 6 γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή, εάν το κεφάλαιο 7 «Δικαιοσύνη» γίνεται δεκτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΦΡΑΓΚΑΣ (Περιφέρεια Νομού Αττικής): Δεν συμφωνώ με την πρόταση «διδασκαλία ειδικού μαθήμα-

τους για τους νόμους στα σχολεία Γ' Γυμνασίου και Γ' Λυκείου», διότι δεν θα πρέπει να επιβαρυνθούν οι μαθητές της Γ' Λυκείου, που έχουν να αντιμετωπίσουν τις Πανελλήνιες εξετάξεις.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Επομένως, το κεφάλαιο 7 γίνεται δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή, εάν το κεφάλαιο 8 «Κοινωνική Ανισότητα» γίνεται δεκτό.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Επομένως, το κεφάλαιο 8 γίνεται δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή, εάν το κεφάλαιο 9 «Αξιοκρατία – Αναξιοκρατία» γίνεται δεκτό.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Επομένως, το κεφάλαιο 9 γίνεται δεκτό ομόφωνα.

Ερωτάται η Επιτροπή εάν το κεφάλαιο 10 «Πολιτική, Πολιτικοί, Κόμματα» γίνεται δεκτό.

ΑΘΗΝΑ ΧΑΤΖΗΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Νομός Ημαθίας): Μία πρόταση λέει ότι οι «πολιτικοί πρέπει να γίνουν τα πρότυπα των νέων». Πιστεύω ότι σωστότερη διατύπωση θα ήταν ότι οι πολιτικοί θα πρέπει να είναι παραδείγματα για τους νέους. Και βέβαια δεν είναι όλοι οι πολιτικοί καλά παραδείγματα για τους νέους.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ (Νομός Ηλείας): Λέει σε κάποιο σημείο ότι πρέπει να περιορισθούν τα πολιτικά debates στην τηλεόραση. Πιστεύω ότι αυτό είναι λάθος, γιατί με αυτό ο πολίτης έχει την ευκαιρία από πρώτο χέρι να ακούει και να κρίνει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Επομένως, το κεφάλαιο 10 γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή εάν το κεφάλαιο 11 «Σωφρονιστικά ιδρύματα» γίνεται δεκτό.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Επομένως, το κεφάλαιο 11 γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή εάν το κεφάλαιο 12 «Δημοκρατία – Ελευθερία» γίνεται δεκτό.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

(Στο σημείο αυτό προσέρχεται στην Αίθουσα ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Παναγιώτης Σγουριδής, Βουλευτής Ξάνθης.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Επομένως, το κεφάλαιο 12 γίνεται δεκτό ομόφωνα.

Ερωτάται η Επιτροπή, εάν το κεφάλαιο 13 «Ανθρώπινα Δικαιώματα» γίνεται δεκτό.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Επομένως, το κεφάλαιο 13 γίνεται δεκτό ομόφωνα.

Καλωσορίζουμε στην Επιτροπή μας τον κ. Σγουριδίδη, Β' Αντιπρόεδρο της Βουλής. Με την ευκαιρία της παρουσίας του, θα ήθελα να του αναφέρω ότι τέθηκε το ερώτημα από τους Εφήβους Βουλευτές γιατί, κατά τη διάρκεια των χθεσινών δελτίων ειδήσεων των καναλιών, εμφανίστηκε μόνο μια συγκεκριμένη Έφηβη Βουλευτής και δεν δόθηκε δημοσιότητα και σε τόσα άλλα θέματα που συζητήθηκαν στις Επιτροπές και είναι εξίσου σημαντικά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Δυστυχώς, τα θέματα αυτά τα χειρίζεται, κυρίως, η ίδια η δημοσιότητα. Πρέπει να σας πω ότι πολλά πράγματα που γίνονται και αποφασίζονται εδώ στη Βουλή και που είναι πολύ σοβαρά και για τα οποία αρκετές φορές υπάρχει ομοφωνία, δεν τα βλέπουμε στα κανάλια και προβάλλονται μόνο τα αρνητικά. Τα Μ.Μ.Ε. καθορίζουν τι θα δεξούν. Αυτό που όλοι εμείς οι Βουλευτές και, κυρίως, ο Πρόεδρος της Βουλής προσπαθούμε να κάνουμε είναι, όλες οι λειτουργίες της Βουλής να είναι σε πλήρη δημοσιότητα. Εμείς εδώ δεν έχουμε τίποτα να κρύψουμε.

Μακάρι να μπορούσαμε εμείς να καθορίσουμε τι θα πρέπει να προσλαμβάνει ο ελληνικός λαός μέσα από τα Μ.Μ.Ε.. Δυστυχώς, δεν καθορίζεται, είναι άλλα τα κριτήρια, είναι άλλη η τηλεοπτική αγορά, άλλη η ραδιοφωνική αγορά, άλλη η αγορά των Μ.Μ.Ε.

Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, ο κ. Δασκαλάκης είναι από τους παλαιότερους βουλευτές, πρώην Υπουργός, ο οποίος έχει θητεύσει ευδοκίμως στη Βουλή και γνωρίζει πολύ καλά ότι έχουν γίνει συζητήσεις επί συζητήσεων για τα θέματα αυτά των Μ.Μ.Ε. και πάντα καταλήγουμε στο ότι «βάζουμε περιορισμούς». Δεν μπορούμε να βάλουμε ολοκληρωτικό περιορισμό, διότι από εκεί και πέρα περνάμε πλέον σε ένα άλλου είδους πολίτευμα που λέγεται δικτατορία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτό που εγώ, όμως, συμπερασματικά κατάλαβα, γιατί έχω και την υποχρέωση να τα συνοψίζω, είναι ότι όλες οι συνεδριάσεις είναι ανοικτές στον Τύπο και τα Μ.Μ.Ε. έκαναν την επιλογή τους. Εδώ αναδεικνύεται πάλι αυτό που είπαμε και στη χθεσινή συνεδρίαση, ότι ορισμένα Μ.Μ.Ε., δυστυχώς, λειτουργούν προσδιορισμένα μόνο από την τηλεθέαση.

Έκλεισε αυτό, λοιπόν, το θέμα και εισερχόμεθα στην ψήφιση των επιμέρους προτάσεων, που διατυπώθηκαν, κατά τις προηγούμενες συνεδριάσεις. Είναι νέες προτάσεις και δεν περιλαμβάνονται στη Σύνοψη των Κειμένων.

Ο Έφηβος Βουλευτής Ορέστης Χριστοφής (Α' Πειραιά) προτείνει:

1) Να μη δημιουργηθούν νέες φυλακές, αλλά να κλείσουν και οι παλιές.

2) Οι υπηρετούντες στα σώματα ασφαλείας να περνούν από ψυχολογικά τεστ.

Οι Έφηβοι Βουλευτές, αφού ρωτήθηκαν από τον Προεδρεύοντα της Επιτροπής, εάν δέχονται τις ανωτέρω προτάσεις, με ανάταση του χεριού, απέρριψαν την πρώτη πρόταση και έκαναν δεκτή τη δεύτερη, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Αναστασία Στυλιανίδου (Λευκωσία – Κύπρος) προτείνει:

1) Συγκρότηση Επιτροπής από διάφορους φορείς για να εξετάζει τα παράπονα των πολιτών.

2) Εξέταση υπαλλήλων που πρόκειται να προαχθούν από πολλές διακομματικές επιτροπές.

3) Θέσπιση αυστηρών κριτηρίων για την κατάληψη δημοσίων θέσεων.

Οι Έφηβοι Βουλευτές, αφού ρωτήθηκαν από τον Προεδρεύοντα της Επιτροπής, εάν δέχονται τις ανωτέρω προτάσεις, με ανάταση του χεριού έκαναν δεκτές τις ανωτέρω προτάσεις, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Ιωάννα Μαροκοπούλου (Νομός Κορινθίας) προτείνει:

Δημιουργία ιστοσελίδας στο διαδίκτυο για να δρουν οργανωμένα οι τηλεθεατές, ώστε να καταδεικνύεται η προπαγάνδα και να ελέγχονται τα Μ.Μ.Ε.

Οι Έφηβοι Βουλευτές, αφού ρωτήθηκαν από τον Προεδρεύοντα της Επιτροπής, εάν δέχονται την ανωτέρω πρόταση, με ανάταση του χεριού απέρριψαν την πρόταση, κατά πλειοψηφία.

Ο Έφηβος Βουλευτής Δημήτριος Δημητρώλης (Χίος) προτείνει:

1) Σχεδιασμό προγραμμάτων βιομηχανικής ανάπτυξης της υπαίθρου.

2) Διοικητική αποκέντρωση.

Οι Έφηβοι Βουλευτές, αφού ρωτήθηκαν από τον Προεδρεύοντα της Επιτροπής, εάν δέχονται τις ανωτέρω προτάσεις, με ανάταση του χεριού έκαναν δεκτές τις ανωτέρω προτάσεις, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Δωροθέα Λούκη (Νομός Φλώρινας) προτείνει:

Ενεργοποίηση των πολιτικών για να προκαλέσουν αλλαγές στον τομέα της πολιτικής ενημέρωσης (χωρίς να υπολογίζουν το πολιτικό κόστος και χωρίς να κάμπτονται από διάφορες πιέσεις).

Οι Έφηβοι Βουλευτές, αφού ρωτήθηκαν από τον Προεδρεύοντα της Επιτροπής εάν δέχονται την ανωτέρω πρόταση, με ανάταση του χεριού έκαναν δεκτή την ανωτέρω πρόταση ομόφωνα.

Ο Έφηβος Βουλευτής Γιάννης Χαλκίτης (Νομός Δωδεκανήσου) προτείνει:

Δημιουργία μηχανισμών για τη μεταφορά του ελέγχου των πολιτιστικών τεχνολογιών από τους μεγιστάνες των Μ.Μ.Ε. σε όσους παράγουν πράγματι πολιτισμό.

Οι Έφηβοι Βουλευτές, αφού ρωτήθηκαν από τον Προεδρεύοντα της Επιτροπής εάν δέχονται την ανωτέρω πρόταση, με ανάταση του χεριού έκαναν δεκτή την ανωτέρω πρόταση ομόφωνα.

Η Έφηβος Βουλευτής Θεοδώρα Γαλανού (Ν. Φθιώτιδας) προτείνει:

1) Προβολή των απόψεων των Εφήβων Βουλευτών από τα Μ.Μ.Ε..

2) Κατοχύρωση του δικαιώματος συμμετοχής των εκλεγμένων αντιπροσώπων των μαθητών στις Επιτροπές της Βουλής των Ελλήνων που επεξεργάζονται τους προς ψήφιση νόμους.

3) Σύγκληση ετήσιου συνεδρίου νεότητας με συμμετοχή εκπροσώπων μαθητών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, με στόχο την αντιμετώπιση των προβλημάτων της εκπαίδευσης και την υιοθέτηση μέτρων για την αναβάθμισή της.

4) Διεύρυνση του θεσμού των Μαθητικών Κοινοτήτων με την ίδρυση συμβουλίων κατά νομούς, την εκλογή προέδρου κατά νομό και τη συγκρότηση μαθητικών συμβουλίων σε κάθε γεωγραφικό διαμέρισμα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΙΠΕΤΑΣ (Α' Αθήνας): Η επιφύλαξη μου σχετικά με την πρώτη πρόταση της συναδέλφου Θεοδώρας Γαλανού, είναι ότι με όλες αυτές τις κάμερες, μας δημιουργείται μεγάλο άγχος και δεν μπορούμε να εκφραστούμε ελεύθερα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΥΡΜΟΣ (Ν. Αιτωλοακαρνανίας): Εγώ θα ήθελα να προσθέσω ότι αρκεί να προβάλλονται όλες οι απόψεις των Εφήβων Βουλευτών, αντικρουόμενες και μη.

Οι Έφηβοι Βουλευτές, αφού ρωτήθηκαν από τον Προεδρεύοντα της Επιτροπής, εάν δέχονται τις ανωτέρω προτάσεις, με ανάταση του χεριού έκαναν δεκτές την πρώτη ανωτέρω πρόταση, ομόφωνα και τις υπόλοιπες τρεις, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνα Κούρη-Δουλιερίδου (Ν. Κιλκίς) προτείνει:

Εισαγωγή στα σχολεία μαθήματος σχετικού με τις θέσεις και τα προγράμματα των κομμάτων.

Οι Έφηβοι Βουλευτές, αφού ρωτήθηκαν από τον Προεδρεύοντα της Επιτροπής, εάν δέχονται την ανωτέρω πρόταση, με ανάταση του χεριού έκαναν δεκτή την ανωτέρω πρόταση κατά πλειοψηφία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Εδώ να σημειώσω ότι οι θέσεις και τα προγράμματα των κομμάτων είναι κυλιόμενα και ρευστά και εξαρτώνται από τις συνθήκες, τις απαιτήσεις, τις αναγκαίες προσαρμογές και τις σκοπιμότητες των κομμάτων. Είναι ευθύνη του κάθε πολίτη να κάνει τις πολιτικές και κομματικές του επι-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

λογές. Ας μην ξεχνάμε ότι χθες είπατε ναι στην πολιτικοποίηση και όχι στην κομματικοποίηση.

Το λόγο έχει η κυρία Λίνα Αλεξίου.

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Δημοσιογράφος – Μέλος του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Είμαι πάρα πολλά χρόνια δημοσιογράφος και έχω παιδιά στην ηλικία σας. Θα ήθελα, λοιπόν, να σας πω ότι όσα θέματα θίχθηκαν εδώ, τα οποία είναι εκτός διαδικασίας της Επιτροπής σας, θα τα συζητήσουμε ως Επιτροπή του Εκπαιδευτικού Προγράμματος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Μέσα από τη συζήτηση αναδείχθηκε ότι τα παιδιά δεν είναι ικανοποιημένα από την αντικειμενικότητα της πληροφόρησης, όπως και από πολλά προγράμματα των Μ.Μ.Ε.. Είπαν, ότι κυριαρχεί σε πολλές περιπτώσεις η λογική του κέρδους και όχι η αντικειμενική πληροφόρηση.

Τέλος, ερωτάται η Επιτροπή, εάν δέχεται και στο σύνολό της τη Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Επομένως, η Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης έγινε δεκτή και στο σύνολό της κατά πλειοψηφία.

Η Επιτροπή μας ολοκλήρωσε τις εργασίες της.

Τώρα θα γίνει κλήρωση για την ανάδειξη των ομιλητών για την Ολομέλεια. Όσοι επιθυμείτε να μπει το όνομά σας στην κληρωτίδα, για να μιλήσετε στην Ολομέλεια, να γράψετε το όνομά σας σε ένα χαρτί. Εξαιρούνται όσοι προέρχονται από την Κύπρο και από τον Απόδημο Ελληνισμό, για τους οποίους θα γίνει ειδική κλήρωση σε άλλη αίθουσα.

Στη συνέχεια ακολούθησε κλήρωση από την οποία κληρώθηκαν για να μιλήσουν στην Ολομέλεια οι παρακάτω Έφηβοι Βουλευτές:

- 1) Σκανδάλη Νικολίνα (Ν. Καρδίτσας)
 - 2) Λάσκος Άρης (Α΄ Αθήνας)
 - 3) Αλιμάρα Αφροδίτη (Α΄ Αθήνας)
 - 4) Πέντσος Δημήτρης (Β΄ Θεσσαλονίκης)
 - 5) Καρπέτας Γιάννης (Α΄ Αθήνας)
 - 6) Χριστοφής Ορέστης (Α΄ Πειραιά), Εισηγητής.
- Στη συνέχεια και περί ώρα 14.40' λύθηκε η συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β΄ ΑΘΗΝΑΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ-ΕΚΘΕΣΗ

Της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της “Βουλής των Εφήβων” στα θέματα «Αποκέντρωση-Αστυφιλία, Δημόσια Διοίκηση, Ισότητα φύλων, Τύπος και ΜΜΕ, Δημόσια Ασφάλεια, Κρατική Ασφάλεια, Δικαιοσύνη, Κοινωνική Ανισότητα, Αξιοκρατία-Αναξιοκρατία, Πολιτική – Πολιτικοί - Κόμματα, Σωφρονιστικά Ιδρύματα, Δημοκρατία-Ελευθερία και Ανθρώπινα Δικαιώματα» της Σύνοψης Κειμένων των μαθητών της Α', Β' και Γ' τάξης του Ενιαίου Λυκείου, και των Τ.Ε.Ε., καθώς και των Τ.Ε.Ε. Μαθητείας Α' Κύκλου του ΟΑΕΔ από την Ελλάδα και τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα “Βουλή των Εφήβων” Η' Σύνοδος 2002 – 2003.

Προς τη Βουλή των Εφήβων

Η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της Βουλής των Εφήβων συνήλθε στις 14, 15 και 16 Σεπτεμβρίου 2003, σε τρεις συνεδριάσεις, που διήρκεσαν περίπου 8 ώρες, υπό την προεδρία του Βουλευτή Β' Αθήνας κ. Γεώργιου Δασκαλάκη, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων, που ανήκουν στην αρμοδιότητά της.

Στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αλιμάρια Αφροδίτη (Α' Αθήνας), Αντωνιάδου Άννα (Β' Αθήνας), Ανυφαντή Φωτεινή (Ν. Καρδίτσας), Βαλέρη Αναστασία (Επικρατείας), Βασιλειάδου Βασιλική (Μόναχο Γερμανίας), Βιτσιού Μαρία (Ν. Άρτας), Γαλανού Θεοδώρα (Ν. Φθιώτιδας), Γκίνης Κωνσταντίνος (Ν. Εύβοιας), Δαλαμπίρα Γεωργία (Ν. Σερρών), Δεμερτζή Μαίρη (Ν. Αρκαδίας), Δημητρώλης Δημήτρης (Ν. Χίου), Ζωγράφος Νικόλαος (Ν. Βοιωτίας), Ιωάννου Ελένη (Σουδάν), Κακού Ευδοκία (Ν. Ευρυτανίας), Καρατζάς Βασίλης (Ν. Ηλείας), Καρπέτας Ιωάννης (Α' Αθήνας), Κινατζού Δανιήλ (Β' Αθήνας), Κούρη-Δουлкеρίδου Κωνσταντίνα (Ν. Κιλκίς), Κύρου Κωνσταντίνος (Β' Αθήνας), Λάσκος Άρης (Α' Αθήνας), Λούκη Δωροθέα (Ν. Φλώρινας), Μάνη Καλλιόπη (Β' Αθήνας), Μαρκοπούλου Ιωάννα (Ν. Κορινθίας), Μασούρα Μαρία (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Μαύρου Γεωργιάνα (Β' Αθήνας), Μουτάφης Μανώλης (Β' Πειραιά), Μπέκα Ελπινίκη (Ν. Τρικάλων), Μπεντεβή Ιωάννα (Β' Αθήνας), Μπούρου Σοφία (Β' Αθήνας), Οικονόμου Δήμητρα (Ν. Τρικάλων), Παπαδημητρίου Φωτεινή (Ν. Εύβοιας), Παπαζιάκας Γεώργιος (Ν. Καβάλας), Πέντσος Δημήτρης (Β' Θεσσαλονίκης), Πετρόπουλος Χαρίλαος (Σίδνεϋ Αυστραλίας), Ρεντίφης Μάριος (Περιφέρεια Ν. Αττικής), Σκανδάλη Νικολίνα (Ν. Καρδίτσας), Στεργίου

Ιωάννα (Ν. Καρδίτσας), Στυλιανίδου Αναστασία (Λευκωσία Κύπρου), Σύρμος Αλέξανδρος (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Σωτηρίου Σωτήρης (Λάρινα Κύπρου), Τασιοπούλου Γεραζίνα (Ν. Ημαθίας), Τριακίδης Κοσμάς (Ν. Φλώρινας), Φραγγίδου Παγώνα (Ν. Κιλκίς), Φράγκας Βασίλης (Περιφέρεια Ν. Αττικής), Χαλκίτης Ιωάννης (Ν. Δωδεκανήσου), Χατζηαθανασίου Αθηνά (Ν. Ημαθίας), Χατζηαθανασίου Αιμίλιος-Θεόδωρος (Αδελαΐδα Αυστραλίας) και Χριστοφής Ορέστης (Α' Πειραιά).

Κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων έλαβαν το λόγο ο Εισηγητής Έφηβος Βουλευτής, Ορέστης Χριστοφής (Α' Πειραιά) και οι Έφηβοι Βουλευτές: Αντωνιάδου Άννα, Κούρη-Δουлкеρίδου Κωνσταντίνα, Ζωγράφος Νικόλαος, Δεμερτζή Μαρία, Βίτσιου Μαρία, Κινατζού Δανιήλ, Μαύρου Γεωργιάνα, Μασούρα Μαρία, Τασιοπούλου Γεραζίνα, Σύρμος Αλέξανδρος, Φράγκας Βασίλης, Λάσκος Άρης, Χατζηαθανασίου Αθηνά, Χατζηαθανασίου Αιμίλιος-Θεόδωρος, Καρατζάς Βασίλειος, Στυλιανίδου Αναστασία, Δαλαμπίρα Γεωργία, Αλιμάρια Αφροδίτη, Ιωάννου Ελένη, Μαρκοπούλου Ιωάννα, Παπαδημητρίου Φωτεινή, Ανυφαντή Φωτεινή, Δημητρώλης Δημήτρης, Σωτηρίου Σωτήρης, Γαλανού Θεοδώρα, Σκανδάλη Νικολίνα, Μπέκα Ελπινίκη, Καρπέτας Ιωάννης, Βασιλειάδου Βασιλική, Λούκη Δωροθέα, Χαλκίτης Γιάννης, Βαλέρη Αναστασία, Οικονόμου Δήμητρα, Μπεντεβή Ιωάννα, Πέντσος Δημήτρης, Φραγγίδου Παγώνα, Ρεντίφης Μάριος, οι οποίοι διατύπωσαν τις απόψεις τους επί των θεμάτων Σύνοψης Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, καθώς και προτάσεις επί των θεμάτων αυτών.

Ο Εισηγητής - Έφηβος Βουλευτής Ορέστης Χριστοφής (Α' Πειραιά) είπε τα εξής:

«Πρέπει να σας εξομολογηθώ ότι η θέση μου είναι πολύ δύσκολη και δυσάρεστη και αυτό γιατί επέλεξαν εμάς τους «άτακτους» να μιλήσουμε για τάξη και διοίκηση. Τα ερωτηματικά είναι πάρα πολλά. Για ποια τάξη μιλούμε; Τάξη για όλους; Τάξη με όλους; Ταξική τάξη ή μήπως άτακτη; Επιτέλους, τι τάξη και πόση τάξη πρέπει να υπάρξει για να είμαστε εντάξει; Και με τη δημόσια διοίκηση τι γίνεται; Διοίκηση από ποιους, σε ποιους και με τι τρόπο; Διοίκηση καθοδηγητική, κατασταλτική, σταθερή και μόνιμη ή εναλλασσόμενη, πρακτικά και ιδεολογικά; Και με τους δημόσιους διοικητές, ποιος θα τους διοικεί;

Θα σας συνοψίσω απόψεις και προτάσεις που καλό θα ήταν να ακουστούν.

Θέλουμε να αδειάσουν οι πόλεις και να γεμίσουν τα χωριά. Θέλουμε ίσες ευκαιρίες για όλους. Θέλουμε οι κρατικοί υπάλληλοι να είναι πρώτα πολίτες και μετά υπάλληλοι. Θέλουμε άνδρες και γυναίκες να είναι ισότιμοι, με αναλογική συμμετοχή σε όλα τα επίπεδα διοίκησης και εξουσίας. Θέλουμε ο ρατσισμός, έναντι οποιασδήποτε κοινωνικής ή φυ-

λετικής ή εθνικής ομάδας να τιμωρείται με νόμο.

Θέλουμε τα Μέσα «μαζικού αποπροσανατολισμού» ή αλλιώς αποκαλούμενα Μέσα «μαζικής αποβλάκωσης» να γίνουν Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Θέλουμε η υγεία να φύγει από τα χέρια των ιδιωτών εμπόρων και να πάει στα χέρια των επιστημόνων, που δεν την ευτελίζουν, όταν δεν αυτοεξευτελίζονται. Θέλουμε τα Σώματα Ασφαλείας να μη μας δημιουργούν ανασφάλειες. Για να γίνει αυτό, πρέπει να περάσουν όλοι τους από ψυχολογικά τεστς. Θέλουμε να μη φτιαχτούν νέες φυλακές, αλλά να κλείσουν και οι παλιές. Υπάρχουν άλλοι τρόποι, ώστε αυτοί που έβλαψαν την κοινωνία, να ξεπληρώσουν στ' αλήθεια το χρέος τους προς αυτήν. Θέλουμε οι δικαστές να δικάζουν, χωρίς να διχάζουν. Θέλουμε οι εκπρόσωποι του Θεού επί γης να λογοδοτούν και επ' αυτής και όχι μόνο έναντι του Ανωτάτου Προϊσταμένου τους. Θέλουμε να δημιουργηθεί Υπουργείο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, και ας μην καμώνόμαστε πως δεν υπάρχει θέμα και πως κανείς δεν τα καταπατά. Ας ρωτήσουμε τους γέροντες, τα άρρωστα παιδιά, τα φαντάσματα της πόλης, ας ρωτήσουμε όσους δεν έχουν φωνή, θα μας τα πουν.

Θέλουμε, ακόμη, οι πολιτικοί να μην έχουν άλλο προνόμιο, εκτός από αυτό της πολύ γρήγορης συνταξιοδότησης, γιατί, έτσι, αυτοί μεν θα σώζουν την ψυχή τους, πριν ακόμη διαφθαρεί από την εξουσία, εμείς δε θα σωζόμαστε από κάθε είδους συμφορά που μας προκαλούν, και της υπνηλίας μη εξαιρουμένης.

Θέλουμε, επίσης, η Βουλή των Εφήβων να θεσμοθετηθεί ως όργανο, που θα έχει λόγο και δικαίωμα παρέμβασης στην οποιαδήποτε απόφαση που αφορά τους νέους και το μέλλον τους. Δεν θέλουμε να συνερχόμαστε εθιμοτυπικά μια φορά το χρόνο, αλλά διαρκώς. Θέλουμε «να τρυπήσουμε τον ουρανό και να πάμε στα αστέρια», «να κατέβουμε στον πυρήνα της γης», θέλουμε «να ακούμε την ομορφιά του κόσμου και να βλέπουμε τις μυρωδιές του». Θέλουμε να τα κάνουμε όλα με το δικό μας τρόπο. Ίσως, αυτά δεν γίνονται κατανοητά από τους μεγάλους και όμως κάποτε αυτά ήθελαν και αυτοί. Θέλω όλα αυτά να τα συνοψίσω, αγαπητοί Έφηβοι συνάδελφοι, για να μας μείνει και κάτι: ελευθερία σκέψης και έκφρασης, δικαιοσύνη, ειρήνη, διάλογος, αξιοκρατία, ανεξίτηρη σεβασμός στον άνθρωπο, τα ζώα, τη φύση ολόκληρη. Αυτά θέλουμε. Με άλλα λόγια θέλουμε αέρα δημοκρατικό, που να τον αναπνέουμε και να τον νοιώθουμε.»

Οι Έφηβοι Βουλευτές Ορέστης Χριστοφής, Αναστασία Στυλιανίδου, Ιωάννα Μαρχοπούλου, Δημήτριος Δημητρώλης, Δωροθέα Λούκη, Γιάννης Χαλκίτης, Κωνσταντίνα Κούρη-Δουλκερίδου και Θεοδώρα Γαλανού, διατύπωσαν προτάσεις, που δεν περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

Οι νέες αυτές προτάσεις, μετά από ψηφοφορία, έγιναν

δεκτές ή απορρίφθηκαν, ομόφωνα ή κατά πλειοψηφία, όπως αναφέρεται αναλυτικά στην Έκθεση της Επιτροπής.

Στη συνέχεια, η Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, έγινε δεκτή, κατ' αρχήν, ομόφωνα, κατά θέμα και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

Ειδικότερα:

Τα θέματα «Αξιοκρατία-Αναξιοκρατία», «Δημοκρατία-Ελευθερία» και «Ανθρώπινα Δικαιώματα» έγιναν δεκτά, ομόφωνα.

Τα θέματα «Αποκέντρωση-Αστυφιλία», «Δημόσια Διοίκηση», «Ισότητα Φύλων», «Τύπος και Μ.Μ.Ε.», «Δημόσια Ασφάλεια», «Κρατική Ασφάλεια», «Δικαιοσύνη», «Κοινωνική Ανισότητα», «Πολιτική, Πολιτικοί, Κόμματα» και «Σωφρονιστικά Ιδρύματα» έγιναν δεκτά, κατά πλειοψηφία.

ΕΚΘΕΣΗ

Η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, της Βουλής των Εφήβων, κατά την εξέταση των θεμάτων «Αποκέντρωση-Αστυφιλία, Δημόσια Διοίκηση, Ισότητα φύλων, Τύπος και Μ.Μ.Ε., Δημόσια Ασφάλεια, Κρατική Ασφάλεια, Δικαιοσύνη, Κοινωνική Ανισότητα, Αξιοκρατία-Αναξιοκρατία, Πολιτική – Πολιτικοί - Κόμματα, Σωφρονιστικά Ιδρύματα, Δημοκρατία-Ελευθερία και Ανθρώπινα Δικαιώματα» της Σύνοψης Κειμένων των μαθητών της Α', Β' και Γ' τάξης του Ενιαίου Λυκείου, καθώς και των Τ.Ε.Ε. Μαθητείας Α' Κύκλου του Ο.Α.Ε.Δ. από την Ελλάδα και τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα "Βουλή των Εφήβων" Η' Σύνοδος 2002 – 2003, αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις του Εισηγητή, Χριστοφή Ορέστη, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε τη Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης κατ' αρχήν ομόφωνα, κατά θέμα και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία και εισηγείται την ψήφισή της από την Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων, με την προσθήκη των παρακάτω νέων προτάσεων, που έγιναν, κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή, από τους Έφηβους Βουλευτές:

1. Οι υπηρετούντες στα Σώματα Ασφαλείας να υποβάλλονται σε ψυχολογικά τεστς (κατά πλειοψηφία).
2. Δημιουργία αμερόληπτων φορέων για την εξέταση των παραπόνων των πολιτών (κατά πλειοψηφία).
3. Εξέταση των υπαλλήλων που πρόκειται να προαχθούν από καθ' ύλην αρμόδιες διακομματικές Επιτροπές (κατά πλειοψηφία).
4. Θέσπιση αυστηρών κριτηρίων για την κατάληψη δημοσίων θέσεων (κατά πλειοψηφία).

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

5. Σχεδιασμός προγραμμάτων βιομηχανικής ανάπτυξης της υπαίθρου (κατά πλειοψηφία).

6. Διοικητική αποκέντρωση (κατά πλειοψηφία).

7. Ενεργοποίηση των πραγματικά λαϊκών πολιτικών, για να προκαλέσουν αλλαγές στον τομέα της πολιτικής ενημέρωσης (ομόφωνα).

8. Δημιουργία μηχανισμών για τη μεταφορά του ελέγχου των πολιτιστικών τεχνολογιών από τους μεγιστάνες των Μ.Μ.Ε., κυρίως σε όσους παράγουν πράγματι πολιτισμό (ομόφωνα).

9. Προβολή των απόψεων των Εφήβων Βουλευτών από τα Μ.Μ.Ε. (ομόφωνα).

10. Κατοχύρωση του δικαιώματος συμμετοχής των εκλεγμένων αντιπροσώπων των μαθητών στις Επιτροπές της Βουλής που επεξεργάζονται τους νόμους (κατά πλειοψηφία).

11. Σύγκληση επίσιου συνεδρίου νεότητας με συμμετοχή εκπροσώπων από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, με στόχο την αντιμετώπιση των προβλημάτων της εκπαίδευσης και την υιοθέτηση μέτρων για την αναβάθμισή της (κατά πλειοψηφία).

12. Διεύρυνση του θεσμού των μαθητικών κοινοτήτων σε συμβούλια κατά νομούς, εκλογή προέδρου κάθε νομού και

συγκρότηση μαθητικών συμβουλίων κατά γεωγραφικά διαμερίσματα (κατά πλειοψηφία).

13. Εισαγωγή στα σχολεία μαθήματος σχετικού με τις θέσεις και τα προγράμματα των κομμάτων (κατά πλειοψηφία).

Οι ακόλουθες προτάσεις των Εφήβων Βουλευτών, μελών της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης δεν έγιναν δεκτές, κατά πλειοψηφία:

1. Να μη δημιουργηθούν νέες φυλακές, αλλά να κλείσουν και οι παλιές.

2. Δημιουργία σελίδας στο διαδίκτυο για να δρουν οργανωμένα οι τηλεθεατές, ώστε να καταδεικνύεται η προπαγάνδα και να ελέγχονται τα Μ.Μ.Ε..

Αθήνα, 16 Σεπτεμβρίου 2003

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΣΚΑΛΑΚΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β' ΑΘΗΝΑΣ

Γονείς των «Εφήβων Βουλευτών» παρακολουθούν τη συνεδρίαση της Ολομέλειας της «Βουλής των Εφήβων» από τα θεαρεία.

